

൩൪

ഹി. ബാലമുഷ്പിള്ള

പി.ശ്രീധരൻ പിള്ള

ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള

സാഹിത്യവേദം
സംഗ്രഹം
ഉപയോഗം

പി. ത്രിധരൻപിള്ള
യുടെ കൃതികൾ

മാനസദ്വാരാ
നിഷ്കമിളകൾ
നിഴലും വെളിച്ചവും
ചിത്രാഭ്യുദയം
ഗലിപ്പിഞ്ചോ
ഭേശാനേ ചലനചക്രകൾ
രാത്രിഭംഗം
ഐ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള

എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള

ഗ്രന്ഥകർത്താ:
പി. ശ്രീധരൻപിള്ള
(സിന്ധുവാമൻ)

നാഷണൽ ബുക്സ് ഓഫ് ഇന്ത്യ
കുറുപ്പിടം, കോട്ടയം

വില 1 രൂ. 4 അ.

ഒന്നാംപതിപ്പ് കോപ്പി 1000
പകർപ്പവകാശം ഗുണകാരുന്
29 ഏപ്രിൽ 1950

വിശ്വവാരാഹിപ്രസ്സ്
കോട്ടയം

ശ്രീ

ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക്

കമ്മിഷൻ കമ്മ്യൂ: പശ്ചാദ്യക്ഷണി ച കമ്മ യ:,
സ ബുദ്ധിമുൻ മനുഷ്യയു, സ യുദ്ധ: കൃതസ്ത കമ്മകൃത".
ഗീതം iv-18.

Handwritten: 15 March 1867

Handwritten: Editor Harper

Handwritten: Dear Sir

Handwritten: I have the pleasure to acknowledge the receipt of your letter of the 12th inst. in relation to the proposed publication of a book on the subject of the "History of the United States" and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration.

ആമുഖം

കേരളീയ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഷഷ്ഠി പുത്തിരിനാ ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായല്ലോ. അന്നത്തെ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ നടന്ന മംഗളപത്ര സമർപ്പണത്തോടുകൂടി ഒരു ഉപഹാരഗ്രന്ഥവും അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിക്കണമെന്ന് ഭാരവാഹികൾ ആശിച്ചിരുന്നു. പല പ്രതിബന്ധങ്ങളാലും അത് ഇതുവരെ സഫലമായില്ല. ഈ കൃത്യവിഭോപത്തെ തന്റെ സ്വന്തം നിലയിലെങ്കിലും പരിഹരിക്കണമെന്ന് വിചാരിച്ചായിരിക്കാം ശ്രീമാൻ പി. ശ്രീധരൻപിള്ള ഇപ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിൽ ഉത്സുകനായത്. ഏതായാലും സർവ്വഥാ സമുചിതവും ശോഭനീയവുമായിട്ടുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രയത്നം. ശ്രീ. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക് അർപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അടുത്തുവരികയാണ്. ഈ ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ കർത്തവ്യ സ്മരണയോടെ ഇങ്ങനെ ഒരു കാഴ്ചവ്യവുമായി ആചാര്യസന്നിധിയിലെത്തുവാനുള്ള സൽബുദ്ധി തർപ്പിച്ച സമയത്തിൽ ഒരാൾക്കെങ്കിലും ഉണ്ടായതിൽ നമിക്കല്ലാവർക്കും ആഹ്ലാദിക്കാം. മറ്റുള്ളവരുടെ ഏതഭിഷയകമായ ഉദാസീനത പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥകാരനിൽ ഉദയം ചെയ്ത ഉത്സാഹദീപ്തിയിൽ ഒന്നുളുടെ തെളിഞ്ഞുകാണാറായി. ഒരു കൊല്ലത്തോളമായി തുടന്നുപോരുന്ന ഈ ഉദാസീനതയിൽ എനിക്കും പങ്കുണ്ടെന്നു ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനാകാം, ഞാൻതന്നെ വേണം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനൊരു ആമുഖം എഴുതാനെന്ന് എന്റെ സുഹൃത്തു നിശ്ചയിച്ചത്. ഞാൻ എഴുത്തും പ്രസംഗവും നിർത്തിയിട്ട് നാൾക്കറെയായി. ഒന്നിലും ചോദിച്ച ഒരുക്കോണിൽ സൈപരമായി ആയുശ്ശേഷം കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന

സമാധിയിലായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം മരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും ഈ സ്മൃതിയിന്റെ ആഴത്തെ ശിരസാ വഹിക്കണമെന്ന് തോന്നി.

ഗുണമകാരൻ നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു സമ്പ്രദായമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവിരുത്ത് വിനോദത്തിലും വിജ്ഞാനത്തിലും ഒന്നുപോലെ കളിയാടിയിട്ടുണ്ട്. സിന്ധുരാമൻ എന്ന പേരിനാൽ ഹാസ്യസാഹിത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം പണ്ടെ ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠനാണല്ലോ. വിനോദത്തിൽനിന്ന് വിജ്ഞാനത്തിലേക്കുകടക്കുമ്പോൾ നല്ലൊരു ശാസ്ത്രീയ ചിന്തകനും നിരീക്ഷണപടവും പണ്ഡിതനുമെന്ന നിലയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമെന്ന് ഈ ഗുണം തെളിയിക്കുന്നു. പഠിക്കാനും ചിന്തിക്കാനും ഉള്ള ഒരു ഗുണവിശേഷമാണ് വാസ്തവത്തിൽ ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അടുത്തറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമാകുന്നു. കേരളത്തിന്റെ വൈജ്ഞാനിക പുരോഗതിക്ക് അദ്ദേഹം നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകളുടെ വ്യാപ്തിയും മൂല്യവും നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ളവർ അതിലും ചുരുക്കമത്രെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയലോകത്തെയും ജീവിതനിരീക്ഷണത്തെയുംപറ്റി അന്യഗജം ന്യായേന അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് പലരും. പുരോഗതിയുടെ മാനദണ്ഡം തങ്ങൾ മുൻകൈപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന മുഴക്കോൽ മാത്രമാണെന്ന് അന്ധാളിക്കുന്ന ചില മുറിക്കുന്തക്കാരുടെ കർശംശക്താശങ്ങൾക്കും ഈ പണ്ഡിതകേസരി ശിവയായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ അജ്ഞാനം അന്യമാണ്ബോധം അധിഷ്ഠിതം എന്നിവയുടെമേൽ സാധാരണജനശ്രദ്ധയിൽനിന്ന് ദൂരെ മാറിനിൽക്കുന്ന ഈ മഹാപണ്ഡിതനെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു സാമാന്യബോധം ജനിക്കുന്നതിന് പ്രകൃതഗുണം പ്രയോജനപ്പെടുമെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടുതന്നെ നന്മകാരൻ കരുതുന്നതാകാം. ശ്രീ. ബാലകൃ

ജ്ഞാപിള്ളയുടെ വിശാലമായ ചിന്താശാസ്ത്രലഭ്യത വിഷയസംഭാവമനുസരിച്ച് തരംതിരിച്ച് ഇതിൽ നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു റൊമാൻറിക് നിരൂപകനോ ശാസ്ത്രീയ നിരൂപകനോ (Scientific critic) എന്ന വിചാരണയും ആദ്യത്തേതാണെന്നുള്ള സമർത്ഥനവും മറ്റും വാദവിഷയമാകാവുന്നതാണ്. ചില പാശ്ചാത്യ നിരൂപണസിദ്ധാന്തങ്ങളെ ചാത്രം അമ്പലംബിച്ച് കേവലം സാങ്കേതികമായികൊണ്ടു വരുന്ന ഇത്തരം വിഭജനോപാധി എത്രത്തോളം സ്വീകാര്യമാണെന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശ്രീ. പിള്ള എന്തു നിരൂപകനായാലും വേണ്ടില്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതു നിരൂപണത്തിലും സൂത്രാർഥമായ ശാസ്ത്രീയമനോഭാവം പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് തീർച്ചപറയാം. മാനസികമായ അടിച്ചത്തം തൊട്ടുതരിച്ചിട്ടുപോലുമില്ലാത്ത സർവതന്ത്രസംഗതനായൊരു ചിന്തകൻ എന്ന നിലയിലാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടരുപായി ബഹുമാനിക്കുന്നത്. നാം ഏതെങ്കിലും ഒരാൾക്കുവേണ്ടി അനുയായികളായി എന്നുവരാം; അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ അപ്പടി സ്വീകരിച്ച് അതനുസരിച്ചുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിപദ്ധതി കൈക്കൊണ്ടു എന്നും വരാം. ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് ആ നയം സ്വീകാര്യമാകുന്നു. എന്നാൽ അതേസമയം ആ ആചാര്യനോ ആ സിദ്ധാന്തമോ ഏകനാനാഭം നമ്മുടെ മനസ്സിനൊരു ചങ്ങലയായിത്തീരുകയാണെന്നിൽ അത് ആപൽക്കരമാകും. എത്ര വിശിഷ്ടമായാലും ഒരുകാലത്തും തിരുത്തി എഴുതപ്പെടേണ്ടാത്ത ഒരു സിദ്ധാന്തമോ തത്വസംഹിതയോ ഈ ലോകത്തിവിടെ അജിതന ഉണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത് ബുദ്ധിപരമായ ബന്ധനത്തിന്റേയും മൗഢ്യത്തിന്റേയും ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷണമാകുന്നു. അവനവന്റെ ചിന്താസംഗത

ത്രാതെ പണയപ്പെടുത്തി ഇരുപതും നോക്കാതെ അ
ടിമുവഴിയേ പോകുന്നപോക്ക് അവസാനത്തിൽ അ
വതാളത്തിലേ കലാശിച്ചു. പല കാരണങ്ങളാലും ഈ
യൊരു ദോഷം നമ്മുടെ ചിന്താഗതിയെന്നാപുകാരെ
ണ ബാധിക്കാറുണ്ട്. ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ചി
ന്താസരണിയെ പ്രസ്തുത ദോഷത്തിന്റെ കരിനിഴൽ ക
ളകപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് പ്രത്യേകിച്ചും പ്രശം
സനീയമായിരിക്കുന്നത്. വിരാശാധനയിലെ വികാ
രപാരമ്പര്യംകൊണ്ടോ പിന്താജാധ്യംകൊണ്ടോ അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ തത്വദർശനം ഒരിക്കലും കലാശമാകുന്നി
ല്ല. ഏതെങ്കിലും സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിമകളായി
ത്തീരുന്നവർ അതിലെ ജിണ്ണിച്ച തറവാടുസ്ഥന്മാരു
യെ മില പാപ്രായാശങ്ങളോടുപോലും അടിമത്തംകാ
ണിക്കാറുണ്ട്. കാർദ്ദംവിടാതെ അവയൊന്ന് ചാറ്റി
പ്രായാശിക്കാനുള്ള ദോഷം ഇതത്രയുംപോലും അവർ
ക്കില്ലാതാകുന്നു. ഒരുതരം പദഭാഷ്യ (Logo phobia)
അവരെ പിടിച്ചടക്കുന്നു. മറാളവർ പറയുന്നത് മന
സ്സിലാക്കാനും ചിന്തിക്കാനും ഉള്ള ശക്തിയുൾക്കൊള്ളും ന
ശിക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ ഫലം. ഇത്തരം ഭാഷ്യം ന
ലപൊക്കിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ
ശ്രീ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പോലുള്ളവരുടെ ചിന്താനേതൃ
ത്വം കേരളത്തിനൊരാഗ്രഹംതന്നെയാണ്. ഈ ആശു
ഖംഇനി ദീർഘിച്ചു നില്ക്കുന്നില്ല. ശ്രീമാൻ ശ്രീധരൻപിള്ള
യുടെ ഈ മനോഹരപ്രാദുതം കേരളീയർക്ക് ആസ്വാ
ദ്യമായിത്തീരട്ടെ. പണ്ഡിതവരേണുന്നായ ആ വന്ദ്യവ
യോധികൻ ഇനിയും ഏറെനാൾ നസൂഖം ജീവിച്ചി
രിക്കുമാറാകട്ടെ!

കറുപ്പൻ കൃഷ്ണപിള്ള

ആലുവ

22—4—50

പ്രസ്താവന

ശ്രീ. ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ജീവിതത്തിലെ സർവ്വപ്രധാനമായ ഭരണഭവം അദ്ദേഹം അർഹിക്കുന്ന തൊന്നത്തന്നെ തന്നിട്ടു ലഭിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, എന്ന് താണു്. 1124 മേടം 27-ാം തീയതി, കേരളസാഹിത്യകാർ പരമർ വട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഷഷ്ടിപ്പൂർത്തിയാക്കുകയുണ്ടായി; സമഗ്രമായ ഒരു സ്മാരകഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹത്തിന് സമർപ്പിക്കുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ വർഷം ഒരു കൂടി കഴിഞ്ഞിട്ടും അങ്ങനെയൊരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ സംഗതി ആയില്ല. ആകയാൽ, ശ്രീ. പിള്ളയുടെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളുമായി സാക്ഷാത്കരം വഹിക്കുന്ന ഈ ലഘുനിബന്ധനത്തെ ഇപ്രകാരം പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നതാണു്.

ഭരണസമരത്തിൽ ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തന്റെ “ആത്മീയ പിൻതുടർച്ചാധികാരി” എന്ന പരികൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണു് ശ്രീ. കുറിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള. ഇതിനോടനുബന്ധമായിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു പത്രം ഷഷ്ടിപ്പൂർത്തിയാക്കുവാൻ വായിച്ചു സമർപ്പിച്ചതും മറ്റൊരു പത്രം. അതുകൊണ്ടു് ഈ പുസ്തകത്തിന് ശ്രീ. കുറിപ്പുഴയുടെ പ്രമുഖമായ ആമുഖം ഒരു നൂതനമായ കർണ്ണാടകസംഗീതനായായിട്ടുണ്ടെന്നു് പറയാം. അതു് കാലത്തിനു തദ്യോനാകിക്കിട്ടുവാൻ വേണ്ടിവന്ന മനോരമപാത്രങ്ങൾ എന്റെ കമ്പോളമായ ശ്ലേശങ്ങളിൽ പെടുന്നതാണു്.

ആലുവാ }
10-9-25 }

പി. ശ്രീധരൻപിള്ള.

ഉള്ളടക്കം

ഒന്ന്
ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം

രണ്ട്
“കേസരിസദസ്സ്”

മൂന്ന്
ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഗദ്യം

നാല്
ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ കവിതകൾ

അഞ്ച്
രാഷ്ട്രീയചിന്തകൻ

ആറ്
ചരിത്രഗവേഷകൻ

ഏഴ്
സാഹിത്യനിരൂപകൻ

എട്ട്
സാമാന്യ ചർച്ച

അനുബന്ധങ്ങൾ

എ
കേരളസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ
ജന്മദിനം

ബി
ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ രചനകൾ

ജീവചരിത്ര സംഗ്രഹം

ഏ. ബാവദ്യുഷ്ടിയിൽ കൊല്ലം ആയിരത്തി അറുപത്തിനാലു ൧൭൨൩സം 2-ാം-൯- പ്രലോകജാതനായി. അച്ഛൻ, കൊച്ചിപ്പട്ടാമയിൽ അകത്തു അശോകൻ കർത്താവു; അമ്മ, വിശുതനായ ദിവാൻപേയ്യർ ഏ. അയ്യപ്പൻപിള്ളയുടെ പുക്ക സഹോദരിയായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു തമ്പാരു ചെട്ട സ്ഥാനം താവാട്ടിലായിരുന്നു ജനനം. ബാലനെ നാലുവയസ്സിൽ ഏല്പിയിരുന്നെങ്കിലും. 1൭6൦-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തു മലയാളം സ്കൂളിൽ പഠിത്തം ആരംഭിച്ചു. ഒൻപതുവയസ്സിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. അക്കാലത്തു കൊല്ലം താലൂക്കിൽ അറായിരുന്ന സ്ഥാതുപനമൊന്നിച്ച് കൊല്ലം പട്ടണത്തിലായിരുന്ന താഴനും. അടുത്ത ഊരിൽ വിണ്ടും തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നു. മഹാരാജാവ് ചൈസ്കൂളിൽ പഠിത്തം തുടങ്ങി. 1904-ൽ അതായതു പതിനേഴാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിക്കാൻ ഇതിച്ചു. 1906-ൽ എഫ്. ഏയും, 1908-ൽ

തിരുവനന്തപുരം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽനിന്ന് ബി. എച്ച്. ചെയ്തു. ബി. എ. ചെയ്തു് പരിത്രത്തിന്നും തത്പരശാസ്ത്രത്തിന്നും മാനാജ്യാപ്തോടുകൂട അതിപ്രശസ്തമായ വിധത്തിലായിരുന്നു.

1909-ൽ തിരുവനന്തപുരം മഹാരാജാസ് ഗേൾസ് കോളേജിൽ പരിത്രാധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ജോലി എട്ടുകൊല്ലത്തോളം തുടർച്ചയായി വെച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്ക് അക്കാലം മഹാരാജാസ് (ബോയീസ്) കോളേജിലും കൂട്ടായെ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. കോളേജുകളിൽ ജോലിയായിരിക്കവേതന്നെ 1913-ൽ ബി. എച്ച്. പാക്കു എന്നാകനായി ജയിച്ച് കണ്ണൂർ ലാ ഹൈസ് എന്ന സമ്മാനത്തിൻമനായി അർജ്ജനം.

അധ്യാപകവൃത്തി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് 1917-ൽ തിരുവനന്തപുരം ഹൈക്കോടതിയിൽ സന്നിതപ്പെട്ടു വെക്കിലായി. 1922-വരെ വെക്കിൽപണിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. വെക്കിൽപണിയിൽ പ്രവേശിച്ച 1917-ൽ (കൊല്ലം 1032) തന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചു. വധു വടക്കൻപാർട്ടി മടവനപ്പറമ്പിൽ ത്രിമതി ഗൗരിക്കുട്ടി അമ്മയായിരുന്നു. അടുത്തകൊല്ലം ഈ ദമ്പതിമാർ ഒരു സൂരിസന്താനം ഉണ്ടായി. വെക്കിൽപണിയിൽനിന്ന് 1927-ൽ വിരമിച്ചതിനു ശേഷം 1928-മുതൽ 1901-മാർച്ചാന്റെ സമർപ്പിപ്പിന്റെ പത്രാധിപത്യം വെച്ചു. 1901-മാർച്ചാന്റെ മേടമാസത്തിൽ വാത്സല്യഭാജനമായ പത്രം അന്തരിച്ചു. (ഇത് ത്രി. പിള്ളയുടെ

മുപ്പത്തിയേഴാമത്തെ പുറന്നാളിന് തലേദിനസ്വരായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ ഇന്നോളം സ്വന്തം പുറന്നാൾ ആഘോഷിക്കു പതിവില്ല).

കൊല്ലം 1101-നും 1105-നും ഇടയ്ക്ക് തിരുവിതാംകൂറിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും, സ്ക്വയറിന് സെററിൽമെൻ്റ്, മലയാ മുതലായ ദിക്കുകളിലും ഒരു പട്ടണം നടത്തി. ഇതിൻ്റെ ഉദ്ദേശ്യം സ്വതന്ത്രമായ പത്രപ്രവർത്തനത്തിന് അത്യാവശ്യക്കുമാണ് ഇതിനകം ബോധപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനസാമ്രാജ്യം സമ്പാദിക്കാനുള്ള പണം നേടുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. അപ്രകാരം ലഭിച്ചുമുതൽ മേക്കി 1105-ൽ ഒരു പ്രസ്സ് മേടിച്ച്, “പ്രബോധകൻ” എന്ന വാരികയും ആരംഭിച്ചു. 1106 കന്നിവരെ പ്രബോധകൻ നടത്തി. ആ ആണ്ടിൽ പുതിയ പത്രനിയമജനനംചിട്ട് പ്രബോധകൻ്റെ പത്രക്കലസൻ്സ് ഗവണ്മെൻ്റ് റദ്ദ്ചെയ്തു. ഉടൻതന്നെ, ത്രിമതി ഗൗരിക്കുട്ടിത്താലൂക്കു പോരിൽ, വാങ്ങിവെച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു കൈസർസിൽപ്രകാരം ‘കേസരി’ പത്രം ആരംഭിച്ചു നടത്തിപ്പുതുടങ്ങി. 1110-ാ മാണ്ടു വരെ കേസരി തുടർന്നു നടത്തി. ആ കൊല്ലത്തിൽ പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിയ മറ്റൊരു പത്രനിയമപ്രകാരം നിലവിലുള്ള പത്രങ്ങൾ ഓരോ തുക ഗവണ്മെൻ്റിൽ കെട്ടിവെക്കേണ്ടതായി വന്നു. “കേസരി”യ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സംഖ്യ ആയിരംരൂപാ ആയിരുന്നു. പത്രം തുടർന്നു നടത്തത്തക്കവിധത്തിൽ പണം കൊടുത്തു സഹായിപ്പാൻ മറിലർ ഒരുക്കമുണ്ടായിരുന്നു എന്നിവിടെ,

ശ്രീ പിള്ള ശ്ലോകനിരൂപണം: ഈ പ്രതിഷേധ രാജി പത്രം നിരസാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ഇതിനകം ഈ രാജഭാഗമനുശ്ലോകങ്ങളിൽ പ്രതിയാകയും മറ്റായി പരിശീലനവും വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പത്രം നിരസിക്കുമ്പോൾ വലിയ പ്രതിഷേധം ഉണ്ടായിരുന്ന “ശാന്ത” പ്രസ്സ് 1111 ൽ വിരമ “ശാന്ത” നിരസിക്കുന്നതിനോടും, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ രാജാക്കന്മാരുടെ പ്രതിഷേധം എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നതായും സർവ്വ പ്രതിഷേധം. അന്ത്യം, സാമിത്വവർദ്ധന, നിരൂപണം, ചരിത്ര രചനയും എന്നിവയിലുള്ള മറ്റും തന്റെ സർവ്വ ശ്രദ്ധയും ചെലുത്തി. അദ്ദേഹം അങ്ങനെയൊരു തുടർവാരികയും ചെയ്തു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ വാസം മതിയാക്കി 1117 ൽ ഓരോരുത്തർ ഭാഗ്യവശമായ പരമർ രാജാക്കന്മാരിൽ താമസപ്പെട്ടു. ഇപ്പോഴും അവിടെത്തന്നെ വാസം വരുന്നു. വളരെക്കാലമായി വാസം ചെയ്തിരുന്ന പത്തൊമ്പതിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും, സാമിത്വവർദ്ധന ഉണ്ടാക്കുകയും സർവ്വകളിലും പരക്കെ പരസ്യം ചെയ്തു കൊണ്ടു (1121) മേൽത്തൽ, ശ്രീ. പിള്ള, അദ്ദേഹം വാസം ചെയ്തു. ആദ്യം അദ്ദേഹം അവിടെ, സർവ്വകളിലും, ആദ്യം അദ്ദേഹം അവിടെ നിൽക്കുന്നതിന് വഴിയുണ്ട്, കേരളപരമാമന സാമിത്വവർദ്ധനയുടെ ആദ്യം അവിടെ പരമർ ശ്രീകൃഷ്ണാതിരുന്നതിൽ വെച്ച് നൽകപ്പെട്ട ഒരു മഹായോഗം

ത്തിൽ സന്നിഹിതനാകുന്നതിനും, സമിതിയുടെവക മംഗളപത്രം സിദ്ധിക്കുന്നതിനും സമ്മതിച്ചു. മംഗളപത്രം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അതിപ്രധാനമായ വിജ്ഞാപനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഗംമിരപ്രസംഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. (മംഗളപത്രവും മറുപടിപ്രസംഗവും അനൗദ്യോഗികമായി ഈ കൃതിയുടെ അവസാനത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നു.) തൽക്കാലം, തന്റെ കൂട്ടപ്പിറവിയായ ആസ്ത്യയും, മറ്റു ശരിയായ കൃഷിയും അനുവദിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ഗവേഷണത്തിലും സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ട് സ്വസ്ഥനായിക്കഴിയുന്നു.

ബ്രി. പിള്ളയ്ക്കു കൂട്ടപ്പിറവിയായിരുണ്ട് അന്നു വാർ മാത്രമാണുള്ളത്. അവരിൽ നേരെ താഴെയാളുള്ള അന്നുവൻ ഡാമർ ആ. പി. പിള്ള, മദ്രാസ് സർവകലാശാലയിൽനിന്നും എം. ബി. ഓ. എസ്. പാസ്സായതിനുശേഷം, 1914 ലെ ആഗസ്താകാശമാറ്റത്തിൽ, സൈനികസേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ പോകയും, അഫ്ഗാനിസ്താൻസംഘട്ടനം മുതലായ യുദ്ധങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ പ്രശസ്തിനേടി ഓ. ബി. ഈ. ബിരുദവും, ക്യാപ്റ്റൻസ്ഥാനവും നേടുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം നല്ലൊരു ഫലിതക്കാരനും (ഇംഗ്ലീഷിൽ) ഏഴുതുകാരനാണെന്ന്. An Indian In the War എന്ന ഫലിതമായ ഒരു കൃതി രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ബോംബെയിൽ ഒരു ക്ലൈവൺ ഡാക്ടറായി പ്രാക്ടീസിസനത്തിലായിരുന്നു. ലൈംഗികശാസ്ത്രം സംബന്ധി

ഇത് പല ഗവേഷണങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുള്ള അദ്വാദം ബോംബെയിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന **Marriage Hygiene** എന്ന ക്രൈമോസികപ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ അധിപതി ഉടമസ്ഥനാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ അനുജനായ ശങ്കരപ്പിള്ള ദേവികുട്ടിയ്ക്ക് ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനാകുന്നു. സ്വകാര്യബന്ധത്തിൽ അടുത്ത ബന്ധുക്കളായി വേറെ ആജ്ഞാതന്ന ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കിപ്പിറ്റ. തിരുവനന്തപുരത്തെ താമ്പാടം പാറയും അന്യാധീനപ്പെട്ടിട്ടു പല കൊല്ലങ്ങളായിരിക്കുന്നു. തന്റെ ആയുർജ്ജ്വലം പാവുർത്തന്ന കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനാണു് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

പ്രൊ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നവയാണു്:—

കാമകൻ	—	നോവൽ	—	പരിഭാഷ
ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജീവിതം.	ടി			"
സാമ്പിലു.	ടി			"
കാർമ്മൻ.	ടി			"
എഴുതിയൊഴിപിടി—കഥകൾ				
തോപ്പസങ്ങിന്റെ കഥകൾ			—	പരിഭാഷ
ആപ്പിൾപ്പ, മോട്ടു	—ടി			ടി
നോവൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ—				ലക്ഷണഗ്രന്ഥം
പ്രപഞ്ചജി	—			ടി
നവലോകം	—			പ്രബന്ധങ്ങൾ

രാജരാജിയം — നിരൂപണം
 ഹർഷവർദ്ധനൻ — ജീവചരിത്രം
 പ്രേതങ്ങൾ — നാടകം—പരിഭാഷ
 (ഭാഗികമായി)

ഈ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, സാഹിത്യശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അനുസരിച്ച് നവീനരീതിയിൽ വിമർശനപരമായ അവതരിപ്പുകൾ എഴുതിട്ടുള്ള ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിവരങ്ങളാണ് മുമ്പടേ കുറിക്കുന്നത്.

നൽകലുകൾ (പെൺകുറ) ഗ്രന്ഥകർത്താ.

കെ. എ. ഭാദോദരാമനോൻ

ഭാവി ടി ടി പോഞ്ഞിക്കര രാഫി
 കല്ലുക്കുനല്ലം(ലേഖനങ്ങൾ) ടി കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ
 പുരോഗതി ടി ടി എം. സി. ജോസഫ്
 സ്വതന്ത്രകേരളം (കവിത) ടി ബോധേശ്വരൻ
 കടത്തുവഞ്ചി ടി ടി കെടാശംഗവം പപ്പക്കുട്ടി
 സുരഭിക്കുന്ന

അസ്ഥിമാടം ടി ടി മങ്ങാട്ടു കൃഷ്ണപിള്ള
 നിമിഷം ടി ടി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്
 ഹാസ്യവഹരി ടി ടി സിതാമാമൻ

മേൽ വിവരിച്ചവയ്ക്കു പുറമേ, ഈ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ത്വരിതപരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു വിപുലമായ വിമർശനങ്ങൾ എഴുതുകയും, നിരവധി ഗവേഷണപരമായ പ്രബന്ധങ്ങൾ (ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും)

ലം) രചിച്ചു' പത്രാസികകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും
 വെളിപ്പെട്ടു. ഇവയിൽ പ്രാജ്ഞികമായിട്ടുള്ളവരുടെ
 പോലും ഒരു പട്ടിക നൽകാൻ സാധ്യതാകാത്തവി
 ധത്തിൽ, അവ അജ്ഞാതമായിട്ടിരിക്കുകയാ
 ണിപ്പോൾ. അടുത്തകാലത്തുതന്നെ ഈ പ്രബന്ധങ്ങൾ
 ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടുകാണാൻ ശാ
 യാളികൾക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടാകട്ടെ.

“കേസരിസംസ്ഥാനം”

കേരളത്തിലെ ഒരു മഹാവിപ്ലവകരമായ തത്വചിന്താ നിയമ നിരൂപകപ്രമുഖനും സാഹിത്യകാരനുമായ ട്രി. ഐ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെ ഇന്നും പലരുമറിയുന്നതു് സമാർത്ഥ നിരൂപകകാലഘട്ടവും പ്രസിദ്ധീകരണം നിറുത്തിയ “കേസരി” എന്ന വാരികയുടെ അധിപർ ആയിട്ടാണ്. ഐ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള എന്ന പേർ പഠത്തായ് “ആര, കേസരി, ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയോ?” എന്നിങ്ങനെ കൂടുതലായ വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ, ഇപ്പോഴും ആ വരിമുദ്ര. ആത്മാത്രം അന്യോന്യം ഉത്തരിച്ചേന്ന് “ശോഭശോഭി” ഭാവമാണ് ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കും കേസരിപത്രത്തിനും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. സ്വകീയമായ വ്യക്തിമുദ്ര താൻ നടത്തിയിരുന്ന പത്രാധിപത്തിനും പ്രദാനം ചെയ്ത് ജീവിതശുദ്ധരോടൊത്തു ആ പണിയായുധത്തെ സംഭരണം ജീവിതാശങ്കയും സ്മാരക സ്മരണയായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു അദ്ദേഹം ചെയ്തതു്. അന്തരിച്ചപ്പോൾ “സ്വദേശഭാഭിമാനി” രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെക്കുറിച്ചാൽ മനോഹരമായ മലയാളപത്രാധിപർ ഇങ്ങനെയെ സാക്ഷ്യത്തിന് അധികമായി ഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമേൽ വിവരമായിട്ടായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

1106 തുടങ്ങി മുതൽ 1110 മിനംവരെള്ള നാലുക്കൊട്ടുക്കാലമാണ് ത്രി. പിള്ള കേസരിപ്പള്ളം നടത്തിയിരുന്നത്. ആ കാലയളവും അത് ഒരു മൂത്താമ്പതുതലിന്റേയും പത്രഗുഹ്വത്തിന്റേയും വിവിധധാമങ്ങൾ സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ആദർശശാലിയിലും അഭിപ്രായ സ്വേദശാലിയിലും അവയവമായ ഒരു നിലയെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ട്, മലയാള പത്രപ്രവർത്തനം എങ്ങനെയിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന് ഒരുത്തരാകുകയായിപ്പുലർന്നിരുന്നു.

“കേസരി”യുടെ വരിക്കാർ എല്ലാദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ കൂടുതലായിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണ്. പക്ഷേ, ഓരോ പതിപ്പും എട്ടോ പത്തോപേരിൽക്കൂടായ ഒരു വായിക്കുവാനായിരുന്നു എന്ന പരമാർത്ഥതാലോചിക്കുമ്പോൾ ആദായയിരം ജനങ്ങളിൽ കുറയാത്ത ഒരു സംഘം വായനക്കാർ ഈപത്രം പതിവായിപാരായണം ചെയ്തുവന്നിരുന്നതായിക്കണ്ടുകണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വാരിസാഖ്യ കൊടുത്തു നേരിട്ടു വാങ്ങാതെ, ധാരാളം അനുവാദമായുള്ള ഒരു പത്രത്തിന് ഇംഗ്ലീഷിൽ “ക്വാളിറ്റി ന്യൂസ്” പേപ്പർ” എന്ന പേരും. ഇണപ്രധാനമായ വർത്തമാനപ്പത്രമെന്നതിനും. പൊതുജനങ്ങൾ വിവരകൊടുത്തു വാങ്ങുന്ന പത്രങ്ങളുടെ പത്തിശൈലിയും വിനോദിത്വം ഈ “ക്വാളിറ്റി ന്യൂസ്” ആർക്കുണ്ടായിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നോ, അവയുടെ സ്വാധീനശക്തിയും പൊതുജനാഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള സ്ഥാനവും വളരെ മെച്ചമായ ഒരു തോതിലാണെ

നന്ത്ര വിൽക്കാനും സ്റ്റീഡ് മതമായ പത്രക്കാര്യ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ അദ്ധ്വാനപൂർവ്വമായ അഭിപ്രായം.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ക്വാളിറ്റിറ്റിയായിരുന്നു കേസരി. ഹിന്ദുപത്രത്തിന്റെയും പുറത്തിന്റെപകുതിവ ല്ലുത്തിൽപറന്നുണ്ടു പേരിൽക്കാരാതെ ഉണ്ടായിരുന്നു കേസരിക്ക്. ചിലപ്പോൾപതിനാറു പേജുകളാണു. മുഖപ്രസംഗവും കുറിപ്പുകളുംകൂടാതെ, നോവൽ, കോക്കു മ, കവിത, മറ്റു വാക്യങ്ങൾ, കൗതുകം, വിനോദം, ഗ്രന്ഥനിരൂപണം, വാർത്താസംഗ്രഹം എന്നിങ്ങനെ പല പംക്തികളും ഇതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെയായി ഖണ്ഡശഃ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വന്ന നോവലുകൾ ഏറോപ്യർ ഭാഷകളിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ വല്ല നോവലിന്റേയും തർജ്ജിമയായിരിക്കും. ഇത് ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെന്ന അപ്പാപ്പാൾ എഴുതിത്തീർക്കുകയായിരുന്ന പതിവ്. “കുറുപ്പും വെളുപ്പും”, “ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജീവിതം” എന്നിങ്ങനെ ഏറോപ്പിൽ അസം അഭിനവമാതൃകകളായ നോവലുകളാണു് തർജ്ജിമ ചെയ്തു ചേർപ്പെട്ടിരുന്നതു്.

മുഖപ്രസംഗരചനയിൽ ചെലുത്താനുണ്ടായിരുന്ന ശ്രദ്ധയും ചാതുരിയും പത്രത്തിൽ ചേർക്കാനുള്ള ചെറുകഥയുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും ബാലകൃഷ്ണപിള്ള കാണിച്ചിരുന്നു. എല്ലാമൊന്നും സിദ്ധിക്കാത്തതായ ഒരു ചെറുകഥ സമയത്തിനു കിട്ടാത്തതാണെന്നും, ഒരു നല്ല കഥ ഇല്ലാത്തതിന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്തു ചേർക്കുന്നതെങ്കിലും ദോഷപ്പെട്ട ഒരു കഥ സ്വീകരിച്ചുവെ

വർഷംകുറവിലായിട്ട്. ഈ പാഠത്തിലൂടെ പതിപ്പി
ച്ചിരുന്നതിൽ ഇരട്ടിയായ ശ്രദ്ധ ആവശ്യം വെക്കുന്ന
പാഠത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ കാട്ടിയിരുന്നു. വിനോദ
നാമനിരൂപണകാലം കവിതയോടുള്ള ഒരു വർഷം
കേസരി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന് ഉദാഹരണം ക
ണ്ടുകൊണ്ട്. എന്നാൽ പാഠകൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു തവണ
പോലാ പത്രം ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല.

ഏതാനു കേസരി തുടങ്ങിയതുതച്ഛതന്നെ പത്രാധിപരെ സഹൃദയമായി സംസാരിക്കാൻ നന്നായി അന്നത്തെ പല യുവാവുമാരുടെയും വിവരങ്ങൾ വെക്കുന്നതും പത്രാധിപരിൽ കൂടാക്കൂടിയതും. നിത്യേന ഉണ്ടാകാറുള്ള ഇവരുടെ സംഭാഷണങ്ങളായാണ് പ്രകൃതത്തിൽ “കേസരിസന്ദേശം” എന്ന കവിറ്റിയിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഒന്നിച്ചുകൂടി പിന്നത്തെ പത്രാധിപർക്കും വേണ്ട ലേഖനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ പത്രാധിപരെ സഹായിച്ചുവന്നത് ശ്രീമാനായ കെ. എ. ദാമോദരമനോൻ, സി. നാരായണപിള്ള, കെ. പി. ശങ്കരമനോൻ, ഡി. ശ്രീധരൻ എന്നീ തുടങ്ങിയവരായിരുന്നു. ഇവർപ്പോഴും, ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെയും ശാരദാപ്രസാദിന്റെയും സഹായം കേസരിസന്ദേശത്തിൽ സഹായിച്ചുവന്നിരുന്ന ശ്രീ. എൻ. രാമചന്ദ്രൻതമ്പിനും ഈ സംഘത്തിൽ പങ്കാളികളായിരുന്നു. മലയാളത്തിൽ തദ്ദേശാഭിമാനത്തിലൊഴികെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ആശയങ്ങളിലും ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ഈ യുവാക്കളുടെ നാവികാധിപത്യങ്ങൾക്കും നിരൂപണങ്ങൾക്കും വി

ലകളിച്ച് ആദരിച്ചുപോന്നിരുന്നു. ഇവരിൽ എല്ലാവരുംതന്നെ പിൻക്കാലത്തു് മലയാളപത്രലോകത്തിൽ ഒരുവിധത്തിലൊട്ടെങ്കിലും മനോരമവ്യക്തിത്വത്തിൽ പേരെത്തിട്ടുമാവാണെന്നുള്ളതും അതിർശർഭമാണ്. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ദീപാവളാളികരം, നാനാർത്ഥമായ പ്രചാരനവും വേനമകിൽ ഉദാഹരണമായും ഈ വസ്തുതയെ ഉദ്ദരിക്കാവുന്നതാണ്.

രാജാഭരമേനോൻ ആദ്യം സമർപ്പിച്ചുകൊടുത്ത പതിപ്പിന് കേരളാലം മാതൃഭൂമിയുടേയും പത്രാധിപത്വം പ്രശസ്തമായി വന്നിട്ടു. സി. നാരായണപിള്ള സമർപ്പി, നവശക്തി എന്നീ പത്രങ്ങളുടെ അധിപരായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നശേഷം 1123-നൂലാം മുതൽ കഴിഞ്ഞമാനംവരെ "സമരസ്രാഹ്ല"ത്തിന്റെ പ്രധാന പത്രാധിപരായിരുന്നു. കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ ആദ്യമാസം ചാവറയ്ക്കു ദീനബന്ധു പത്രത്തിന്റെ മാനേജരായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. പി. ത്രിധരൻ പിള്ളയാകട്ടെ, 1112-നും 14-നുമിടയ്ക്കു് "നവഭാരം" എന്ന ഒരു വാരിക സമരസ്രാഹ്ലയ്ക്കു് തിരുവനന്തപുരത്തു നടത്തിയിരുന്നു. രാമചന്ദ്രൻതമ്പി "ശ്രീചിത്രയുഗം" എന്ന ദിനപ്പത്രത്തിന്റെ അധിപരായിരുന്നു.

ഗോപാൽ കുട്ടിയെക്കൂടാതെ ദിവസേനയുണ്ടായിരുന്ന സാമാന്യമായി കേസരിപ്പത്രമാപ്പിസിൽ പെരുമാറിവന്നിരുന്ന വേറൊരു സെറാമുണ്ടായിരുന്നു. മൻമധാനാരക്കുൾ പ്രായംപെട്ടൊരു പരിചയംകൊണ്ടും ഇദ്ദേഹം സ്ഥാനക്കാരായ ഇവരിൽ വിശിഷ്ടനായ ചില സാഹി

ത്വശാഖകളിൽ നേതൃസ്ഥാനപත්യന്തം ഉയർന്നിട്ടുള്ളവരാ
 ണ്. ത്രിമാന്ദർ തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള, കെ. ഭാ
 സ്കരൻനായർ, കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, അഡ്വക്കേ
 റ്റ് എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ, നാലാമത് കൃഷ്ണ
 പിള്ള, തകഴി എൻ. എൻ. ഇളയത്ത് എന്നിങ്ങനെ
 ചില പേരുകൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.
 സ്വന്തമായി ഓരോ പുസ്തകമെഴിപ്പിച്ചു എഴുതി പ്രസിദ്ധ
 പ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരാണ് ഇവരെല്ലാംതന്നെ. ഒരു ക
 മാതൃത്തെന്ന് നിലയിൽ തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ളയ്ക്ക്
 ഇന്ന് ലഭ്യമായിരിക്കുന്ന സ്ഥാനവൈശിഷ്ട്യം ബാലകൃ
 ണ്ണപിള്ളയുടെ “സൂട്ടിൽ” രണ്ടുകൊല്ലക്കാലമായി ഇട
 പഴകിയതുദ്യമം സംഭവിച്ച നിഷ്കൃഷ്ടമായ ശിക്ഷണ
 ത്തിന്റെ പരിണതഫലമാണെന്നു കരുതുന്നവരിൽ ഒ
 രാളാണ് ഈ ലേഖകൻ. ഒരു നാടകകർത്താവായ
 കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കും അദ്വകാലത്തു് കേസരിസഭ
 സ്ഥിതിനിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രേരണകളും പ്രചോദനങ്ങ
 ലും അപ്രാമാണികങ്ങളോ അപ്രാതൃങ്ങളോ ആയിര
 ന്നില്ല എന്നുദ്ദഹവും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. “കേ
 സരി”യുടെ പ്രേരണാശക്തിയിൽ വിലയം പ്രാപിക്കാ
 തെയും, സന്ദർശകരുടെ സ്ഥാനം നിശ്ശേഷം പരിത്യ
 ജിക്കാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടിയെന്നുവരാണ് ഡാക്ടർ
 ഭാസ്കരൻനായർ, എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ മു
 തൽപേർ.

പത്തുകൊല്ലം മുമ്പുവരെ ഉല്പതിച്ചുവായ ഒരു രാ
 ഷ്ട്രീയനേതാവും, അതിനുശേഷം ഒരു പ്രമുഖ സഹകാ

രിയുമായി ഇന്നും പൊതുജനസേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ചിന്തകനും, ധനതത്വപരിജ്ഞാനം, ആസ്വതുണവിദഗ്ദ്ധനായ ശ്രീ. വി. അച്യുതദാസനാഥൻ, അനുഗ്രഹിതപ്രതിഭയും കവിയുമായ ശ്രീ. ബോധേശ്വരൻ, പണ്ഡിതനായും സാഹിത്യാരാധനയുമായ ശ്രീ. ഇ. വി. രാമൻനമ്പൂതിരി എന്നീ മാനന്ദായം കേസരിസദസ്സിന്റെ കൊഴുപ്പിന്നും മുഖ്യധാരയും വൈവിധ്യത്തിന്നും അനല്പമായുംഭാവനപ്പെടുത്തിയ പ്രഗത്ഭരതികളാണു്. ഒരു തികഞ്ഞ പുരോഗമിയായ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ഒരു തന്നി യാഥാസ്ഥിതികനായ നമ്പൂതിരിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ വിലവെച്ചും വിമർശകബുദ്ധിയെ മാനിച്ചും, ഇരുനും എന്താണു് അദ്വൈതത്തിന്റെ പാരമ്യത്താൽ ആശയവിശാലതയ്ക്കും, സ്വതന്ത്രതയ്ക്കും, ചിലപ്പോൾ ഉദാതമായ സഹിഷ്ണുതയ്ക്കുംകൂടിയും പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണു്.

ശ്രീ. പിള്ളയുടെ ഹൃദയസദസ്സുകളിൽ സന്ദർശകനും ഭാഗഭാക്കുമായിത്തന്നെ ഗണനീയവ്യക്തികളുടെ യെല്ലാം പേരുകൾ മാത്രം എടുത്തു പറയുകയാൽപോലും ഈ നിബന്ധന വളരെ നിമിത്തമാണു്. മുൻപറഞ്ഞ പേരുകൾ സ്ഥാപിപ്പുവാൻകൊണ്ടു് മുന്നിടിക്കട്ടെ എന്നല്ലാതെ, അവ യാതൊരു പരിഗണനപ്രകാരവും സമുചാരാസമ്പൂർണ്ണമോ ആണെന്നു് അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. കേസരിപത്രം പ്രതിഷ്ഠാപിപ്പിച്ച രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ ആശയങ്ങളോടു് അനുരൂപമോ എതിർപ്പോ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അടുത്തകാല

ത്തെ മഹാനേതാക്കളായി വകതിരിഞ്ഞ പല മാതൃ-
യവാദികളും പിള്ളയെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുവന്നു കാണാ-
ണ്ടായിരുന്നു. അന്നത്തെ മാതൃയുഗത്തിന്റെ ഉച്ചാ-
വസരത്തിലുള്ള പല ദർശനങ്ങളിലും അദ്ദേഹ-
ത്തിന്റെ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ ആരാധ്യമാകുമ്പോ-
യിരുന്നു.

ചില സാധാരണക്കുട്ടികൾ സർവ്വ് അംഗനഖ്യ-
താൽ പിന്നവും വാദകോലാചലത്താൽ മുഖരിതമാ-
യിരിക്കും. ആൾ പെരുക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പിള്ള
അധികം സംസാരിക്കാറില്ല. വാങ്ങുന്നതോ പറ്റാ-
വോമനയ്ക്കോയോ എന്തെങ്കിലും ഒരു വിഷയം അവത-
രിപ്പിച്ചിട്ട്, മറുപടിക്ക് അതിനെ ആശ്വദാക്ഷി ക-
ടിപിടിക്കുന്ന ഇരുപാദങ്ങൾക്കു രസിപ്പുകൊണ്ടു്
ചർച്ചകൾക്കായി അനങ്ങാതെ കിടക്കും. മറ്റു ചില
അവസരങ്ങളിൽ ഒരു തത്വത്തെയോ പ്രസ്ഥാനത്തേ-
യോ പ്രാണദാക്ഷി അദ്ദേഹം മാത്രമായിരിക്കും ഒരു
പ്രദർശനം ചെയ്യുക. സദസ്സരുടെ പുതു നൂക്കങ്ങൾ
ലും ആദ്യമായി തീർപ്പുകൊടുക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം
എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. സാഹിത്യം, കല, രാ-
ജകാര്യം, സമുദായം, നവോൽഭാവം, മനുഷ്യത്വം,
ജ്യോതിഷം, സയൻസ് എന്നിങ്ങനെ ആ സർവ്വ-
ത്തിന്റെ ചർച്ചയും വിചർശനങ്ങൾക്കും വിഷയമാകാത്ത
വിജ്ഞാനകോടികൾ യാതൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വൈ-
കുണ്ഠം അർത്ഥശാസ്ത്രം അറിയാൻ രാത്രി എട്ടോ ഒൻ-
പതോ മണിയോടെ നിന്നുനിൽക്കുന്ന നമ്മളെല്ലാവരും

യിരുന്നു ഇവയെല്ലാം. തന്നെ കൂടാതെ കടന്നു പിടിക്കുകയും കാര്യങ്ങൾ തന്റെ അടുത്തായ മാധവയിൽപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സാക്ഷാത്കാരങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കൂടിയിട്ടുള്ളതിൽ നല്ല ഹൃദയത്തോടെ അദ്ദേഹം ഇരട്ടിച്ചെയ്തിരുന്നു. നാമുൾക്കൊള്ളാത്ത മാധവയിലേക്കു പുസ്തകങ്ങൾ തെക്കൊട്ടിക്കുന്നതിൽ പങ്കുചേർന്നു കൊള്ളാൻ പോകുന്നതിനായി പലപ്പോഴും ചിലപ്പോൾ വിട്ടു പോകേണ്ടി വന്നിരുന്ന പരിഹാസമായിരുന്നു.

പത്രത്തിന്റെ മുഖപ്രസംഗമാണ് നോമ്പ് പാകത്തിലുള്ള തർജ്ജിമയും തയ്യാറാക്കുകയായിരുന്ന ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പ്രധാനശോധി. കുറുപ്പുകൾ ചേർക്കുകയും മുതലായവ നാമുൾക്കൊള്ളാത്തതും, നിരൂപണം നൽകുന്നതും ചെയ്തുകൊണ്ടും, കവിത, വിനോദഭാവങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പി. കൃഷ്ണൻപിള്ളയുടേയും, പ്രാസഭാവങ്ങൾ, മാത്രം തർജ്ജിമകൾ എന്നിവ കെ. പി. ശങ്കരനമ്പ്യാർ ഉൾക്കൊള്ളാത്തതും പരിശോധനകൾ ചെയ്തിരുന്നതായിരുന്നു. ആപ്പിസിൽ വന്നുചേർന്ന ഭാവനങ്ങളിൽനിന്നും അടുത്ത ലക്കത്തിൽ ചേർക്കാൻ നന്നെന്നു തോന്നുന്നത് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അത് എല്ലാവരും വായിച്ചുകേട്ട് അഭിപ്രായപ്രകടനം നടത്തുകയായിരുന്നു പതിവ്. ഭാവനങ്ങളിൽ ചേർക്കുന്നതിനായി പലപ്പോഴും മുതലായ മിക്കവാറും അത്തരം വകുപ്പിന്റെ മേൽനോട്ടക്കാർ സ്വന്തം നിർവ്വഹിക്കും. ചിലപ്പോൾ ചിലപ്പോൾ പത്രത്തിന്റെ

ടി അന്യർക്കു കൂടുതലായി മറ്റൊരു ആദ്യത്തെതൊരു
 വാഗ്ദാനം. മുമ്പത്തെപ്പോലെ ചിലപ്പോൾ തെക്കു
 തടസ്സം നീക്കം ചെയ്തുകൊടുക്കുക എന്നതായിത്തീർന്നിട്ടു
 ഉണ്ട്. നമ്മുടെ സാഹിത്യരംഗത്തെ സ്വന്തം പ്രതിപാ
 ദനത്തിന് മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നതിനായിട്ട് ഞങ്ങളുടെ മുന്നോട്ട്
 വന്നിരിക്കുന്നതിനായിത്തന്നെ ആ മുമ്പോട്ടുള്ള ചെ
 ല്ലതാണ്. മുമ്പത്തെ ചിലപ്പോൾ തെക്കുതടസ്സം വാ
 ന്തെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്വന്തം രചനയെ പന്ത
 തോടുകൂടി ചെലവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, പത്ര
 രംഗം സമ്പന്നമായ കാലങ്ങളിൽ അത് ധനം കൊണ്ടാണു
 തന്നെ അഭിപ്രായം കൈക്കൊള്ളുകയോ മേൽനോട്ട
 കൾ സമ്പന്നമായതോ ചെലവാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതത്തിൽ ഭരണകാര്യങ്ങൾ കാര്യം നന്നായ ഉത്തര ചട്ടങ്ങളായിരിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശം മുന്നോട്ടുവന്നതും പാലേതെന്ന അതിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന കവിതകൾക്കു പുറത്തും നിരൂപണങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധിച്ചതായ നാട്യം ശാസ്ത്രം ശാഖയും കൂടിയേ തെളിയാവുന്നതും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഒരു വാരികയിൽ സാഹസികമായി കാണാത്ത ഒഴുക്കു നിരൂപണങ്ങളെല്ലാം കേൾവിയിൽ സ്വന്തം പിടിച്ചിരുന്നു. അതിലായ നവീന കവിതയെ പുസ്തകത്തെ കൂറുവെച്ചായി പഠിച്ച്, നൂതനമായ സാഹിത്യരീതികൾ അനുസരിച്ച് ഓരോ വർഷത്തിലായി സപ്തമി, സാഹിത്യരംഗം, പാലേതെങ്കിലും ഉത്തര ചട്ടങ്ങളായിട്ടുള്ളതിൽ അദ്ദേഹം കാര്യം വന്നിരുന്ന കിതിയിൽ, സമഗ്രവും

സമുചിതവുമായി വിശദീകരിക്കുന്നതെന്ന പ്രി. പത്മ
ജി വലിയ നിർമ്മാണശാലയിൽ. ഇന്ന് മാത്രം
മേൽമേൽ, പാലാസ്സ്, പാലാസ്സ്, ഗ്രന്ഥാലയം
കുറഞ്ഞുപോയ പട്ടണത്തിൽ കാണാൻ, ഒരു
സാഹിത്യശാല തെളിഞ്ഞുവന്നു വരുവാൻ കേസര
മായത്, ഗ്രന്ഥനിരൂപണവിധിയെക്കുറിച്ച് പേരി
കാട്ടിക്കൊടുത്ത പുതിയ ശാസ്ത്രശാലയെക്കുറിച്ച്
നിസ്സർപ്പമാണ്. അക്കാലങ്ങളിൽ ടി. ബാലകൃഷ്ണപി
ള്ളത്തന്നെ കേസരിയിൽ പല നല്ല നിരൂപണങ്ങളാ
യിട്ടുണ്ട്. പ്രി. നാരായണപിള്ളയും പി. ത്രിയാർ
പിള്ളയും ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ചേരികളിൽ അല്പ
മായ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ കാരണമായി പല നിരൂപ
ണങ്ങളുടെയും കർത്താക്കളായിരുന്നു. സാഹിത്യലോക
ത്തിൽ ചില അഭിമാനം പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന
നമ്മുടെ പരിവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പുതിയ ചട്ടത്തിന്റെ
പെരുവള്ളപ്പാലിൽ കൂടി ചിന്തിച്ചു കിടക്കുന്ന
നില്പോൾ.

നമ്മുടെ കേസരയിൽ ചെറുചെറുതായിരുന്ന
വരിൽ ചുറ്റിനിന്നവർ കെ. എ. അഭിമാനമേറുന്നതും
പി. ത്രിയാർപിള്ളയുമായിരുന്നു. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ

---

* അന്നത്തെ അതിർത്തി പരിപാലനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ചെ.
കൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് അക്കാലത്തുവന്ന "നമ്മുടെ" എ
ന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ത്രിയാർപിള്ളയ
ുടെ ഉരുപ്പതിൽപരം വിശ്വാസമുള്ളതും ഇന്നു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ
... വിശ്വാസം.

ന്നും, മുൻ പ്രകൃതിക്കാരനെന്നും പക്ഷേ അനർഹം കൂടെയായ ഒരു പേരാർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു പരിഹാസം പരമപഥ്യമായിരുന്നു. ഹാസ്യരസത്തിന്റെ മേൽക്കൂരയായ നോട്ടത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാനും പ്രത്യേകമായ യാതൊരു ചേഷ്ടകളോ ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളോ കൂടാതെ അതിനെ ആമുലാഗ്രം ആസ്വദിക്കാനും ഇത്രയും മഴിവുകയുള്ള വേറൊരു സാമൂഹ്യനെ അദ്ദേഹത്തോടു തുല്യപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ, അതു്, കഴിഞ്ഞു പോയ നവജയൻ മാത്രമായിരുന്നു എന്നാണു് ഏകദേശ അനുമാനം. ഹുമർ. അഥവാ പാശ്ചാത്യത്തിന്റെ കലർപ്പുകൂടാത്തുള്ള ഇഷ്ട നമ്മരസം, ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലും ഒന്നുപോലെ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു വളരെ ഹൃദ്യമാണു്. മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടു കഥാകാരന്മാരുടേയും സമാന്തരമായ കഥകളിൽ അദ്ദേഹം അഭിനയിച്ചിരുന്നതു് ഈ ഹുമർ ആയിരുന്നു. ഈ രസത്തിന്റെ ആവിഷ്കരണത്തിൽ ഇന്നത്തെ കഥാകൃത്തുകൾ ഏതും പരിശ്രമിച്ചു കാണുന്നില്ലെന്നു് ഈയിടെയ്ക്കുകൂടി ബാലകൃഷ്ണപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി.

1166 ഒട്ടവിലോ, 1107 ആദ്യഭാഗത്തുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു മെറുകഥാകൃത്തായി ശ്രീ. തങ്കഴി ആദ്യമായി കേസരിയിൽ രാജപ്രവേശം ചെയ്തതു്. തങ്കഴിയുടെ ആദ്യകഥതന്നെ സാഹിത്യത്തിലെ ആ പുതിയ നാരദബാഹുക്കാരന്റെ ഭാഗധേയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുവാൻ തങ്ങളിൽ ചിലരെ സവിശേഷം പ്രേരിപ്പിച്ചു. തങ്കഴിയുടെ കഥയെഴുത്തു തുടരുകയും, ഒന്നു്,

അന്നത്തെ കെ. കെ. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള എന്ന വെറും
“തമിഴ്”യായിത്തീർന്നിരുന്ന നാണിക്കാരുടെയും.

നാലാമത്ത് ചെറുകുറുപ്പ് എഴുതിക്കഴിഞ്ഞശേഷം
തകഴി ഒരു വലിയ ചെറുകുറുപ്പ് എഴുതി. അതാണ്
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ നോവലായി പ്രസി-
ദ്ധപ്പെടുത്തിയ “പ്രതിഫലം.” കഥ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞ്
അതിനെ കേരള റിപ്പബ്ലിക് തകഴി വായിച്ചുകേൾപ്പി-
ച്ചു. ആ ചെറുകുറുപ്പ് തിരിച്ചറയ്ക്കുന്ന നിരൂപണങ്ങൾക്കും
വിവാദങ്ങൾക്കും ലാഭമായിത്തീർന്നു. അച്ചടിപ്പി-
ക്കണക്കും പാടില്ലാത്തതും, അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാ-
യി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയും ഈ ലേഖനം, തകഴിയെ
റോർച്ചായി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഉത്തരവ് കിട്ടി.
ഒരു രണ്ടു പേർ ഒരു “തെളിപ്പാ” നൽകണം കൈ-
കൊള്ളൂ. ഒരാൾമാത്രം ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സൂചിത-
മായ സന്ദർഭം ചർച്ചയ്ക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിത്തീർന്നു. അ-
തിരേകക്കുറുപ്പ് കൈമാറി. ഗ്രന്ഥകാരൻ അച്ചടിപ്പി-
ച്ച പ്രതികൾ ഔദ്യോഗികമായിത്തന്നെ അയക്കുകയും
പാരിതോഷികമായി അർപ്പിച്ചു. പ്രതിഫലം രേ-
ഖപ്പെടുത്തിയ ചങ്ങാതിമാർക്കു, രോഷാകുലനായി ത-
ന്നിക്കിട്ടിയ ചുരുക്കം ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൺട്രബിൾ-
ച്ച് ഉടനീളം കണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നവർക്കുതന്നെ
ചെല്ലൂത്ത്. ഈ സംഭവം അന്നു തകഴിയെ അല്ലാത്ത
വ്യക്തിപ്പെടുത്തിയത്; എങ്കിലും, ഇമ്മാതിരി പ്രകട-
നങ്ങളെ അതിശീവിച്ച് നിവർത്തിപ്പാൻ തന്നി-
ക്കും അന്റെ കലയ്ക്കും വേണ്ട കരുത്തും കൾബർവ്വയ്ക്കു-
ണ്ടെന്നു നിലക്കാരങ്ങൾ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

സദസ്സിൽ ഇമ്മാതിരി രോഷപ്രകടനങ്ങളോ വികാരക്കുളിളക്കങ്ങളോ ഉണ്ടാകാതെ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള യാതൊരു പക്ഷവും പിടിക്കുക പതിവില്ല. ഏറാമുട്ടുകപ്പടെ മൃഗ് ഏരിയത-ബ്രഹ്മതവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഗമനം നാക്കുവഴിയോ മൊഴിയോയിരിക്കും. എന്നാൽ ചില ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, പ്രതിപത്തികളെ പക്ഷമനുസരിച്ച് ചിത്രപൊടിക്കുകൾ പ്രയോഗിച്ച് ഏരിയതാ ചിത്രീകരിച്ച് അവരെ വിരോധിപ്പിക്കുന്നതും അവരുടെ സംരംഭസന്നദ്ധതയിൽ രസിക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തിനു ബഹുപ്രശ്നമായിരുന്നു. പിള്ളയുടെ കൗമാരസംഭവമായ ഇത്തരം കമ്പ്യൂട്ടിംഗ് ഈ അപമാനകാലത്തും അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിടിത്തപ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കാൻ വഹിയാ. എന്തെന്നാൽ, തന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ നന്ദനങ്ങളും ഇപ്പോൾ തന്റെ നിരന്തരസമാധാനിനികളായ അദ്ദേഹം എടുത്തുവെച്ചുള്ള ഒരു പൊതുവിലുള്ളതും അന്യോന്യം പ്രതിപിടിച്ചിട്ടുള്ള അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കണ്ടു ഈയിടെപ്പോലും എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

നാട്യതന്ത്രമേരുന്നതിന്റെ മാനസികസംസ്കാരം വളർച്ചയിലും പുഷ്പിയിലും ഇർവ്വരയിലെ ഇത്തരം സംസ്കാരങ്ങളെക്കാൾ അധഃസ്ഥിതപ്പെട്ടതിൽ, അതിന്റെ പോഷണത്തിനും പരിരക്ഷണത്തിനും മുൻകൈ എടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ പ്രമുഖരായ ഒരു സ്ഥാനം ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടേതാണ്. അദ്ദേഹത്തെ

ന്റെ കേശവിസദസ്സിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നവരിൽ പലരും ഇന്ന് രാഷ്ട്രീയരംഗത്തായാലും, സാഹിത്യലോകത്തായാലും ഒരു നവോത്ഥാനത്തിന്റെ നായകന്മാരും പ്രവർത്തകന്മാരും നിലനേടിയിട്ടുള്ളവരാണ്. തന്റെ സംഭാവനയുമായ ജീവിതചട്ടയിൽ, അടിക്കടി തടക്കാതി എന്നിങ്ങനെയൊരു വിപ്ലവകാരികളെ ലോകവും പ്രസാദം, അഭിമാനം നിരന്തരം മേൽക്കൂട്ടി, തന്റെ കാലമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുകയാണെന്നു ഭാവിക്കാതെ സ്ഥിരനിശ്ചയമായി പ്രവർത്തിച്ച്, സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള യാതൊരു പ്രേരണകൾക്കും പ്രചോദനങ്ങൾക്കും കീഴ്പ്പെടാതെ, സ്വന്തം ശ്രേഷ്ഠവിദ്യാലയത്തിൽ. അതിമാനക്കോടെ പൂർണ്ണമായ ഒരു സിദ്ധനാണ് ശ്രീ. ഏ. ബാ. കൃഷ്ണപിള്ള. ലോകയാത്രയിലെ പത്തു മേയ്ക്കായ “ചെങ്കിപ്പുറം” എന്ന വയസ്സുസ്ഥിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് കൃഷ്ണകൈയോടെ കേരളീയരായ നാമേവരും അറിവില്ലാത്ത സ്വസ്തി നേരുക!!

ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ മതവാദം

മനുഷ്യനെ “മതമതം”ത്തോടടുപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്വയം സംയമനപദ്ധതി എന്ന വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിലാണ് “മതം” എന്നവാക്ക് പ്രകൃതത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ത്രി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ഒരു നിർവ്വേദനമാണ്, ഒരു നാസ്തികനാണ്, എന്നൊക്കെ ചിന്തിക്കേണ്ടത്. സകലമതങ്ങളേയും തത്വപരമായി നിരസിക്കുന്ന ഒരാൾ എന്നാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ വിവരിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, അത് അബദ്ധമാണെന്നു പറയാം. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മതങ്ങളെ വെറുക്കുന്നില്ല. മലിന പരിതസ്ഥിതികളിൽ എത്തിക്കുന്നതായിരിക്കാം. രാജീയമോ, സാമൂഹ്യമോ, സാമ്പത്തികമോ ആയുള്ള പുഷണവിദ്യകൾക്ക് മതം ഒരു പകുതിയായാണോ. ത്രി. പിള്ള അതനാവശ്യമെന്നു പറയും. ആന്തരികമോ ബാഹ്യമോ ആയുള്ള താപാദികളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാനായാലും, ജീവിതയാന്ത്രയ്ക്കു കൈവെച്ച് പുറംകൂടെപ്പറ്റത്താനായാലും ഒരു വ്യക്തി മതമെന്ന ഒരു കടപോലെപ്പോലോ ഉന്നതവിദ്യയോ ആവശ്യമാണെന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രതികൂലാഭിപ്രായമില്ല. എന്നാൽ ഒരു കൂട്ടത്തിൽനിന്നും, വാഹ്യലോകത്തെയും നിറയ്ക്കുന്ന പ്രതിനിഷ്ടശക്തി കടന്നുവന്നുവെന്നു തോന്നി

തന്നെ നാകറിനിക്കാവാമുള്ള ഒരു കൂടാരമായോ ഒന്നോ
തന്നെ തളിർപ്പിച്ചിരിക്കാമുള്ള ഉരുക്കുപാത്രമായോ
കെട്ടിപ്പിടിച്ച് മതത്തെ സംഘടിപ്പിച്ച് ശക്തിയും വ്യാ
പ്തിയും നൽകുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് അദ്ദേഹം വെക്കുന്ന
ഒരു വെക്കലും ചെയ്യുന്നത്. ഇതു മതപ്രതിപാദി
ക്കുന്നത്. മോശെയുടെയും വളർച്ചയുടെയും വലിയൊരു
ചെറുതാണിയാണെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്പഷ്ടമാ
യ അഭിപ്രായം.

മുതൽക്കൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വകാര്യ മാന
സികവ്യാപാരമാണെന്ന നിലയ്ക്കും മതത്തിന് സമുദായവ്യ
വസ്ഥിതിയിൽ സ്ഥാനമുണ്ട്. മതപ്രതിപാദി സ്വകാ
രസംസ്കാരണത്തിനും ഉൽക്കർഷേപ്പയ്ക്കും അതു പല
പ്പോഴും പ്രോത്സാഹനവുമിരിക്കുന്നു. പ്രതിഭയേയും കലാവാ
സനയേയും ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു. ജീവിതതാൽപ്പര്യ
ങ്ങൾക്കു ഉൾമിതാ ഉണർവും കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ വ്യ
ക്തിയുടെ മോശ്യകാര്യമാണെന്ന നിലവിട്ട് ഒരു സമൂഹ
ത്തിന്റെ പ്രത്യേകത പുറപ്പെടുന്നതിനും, ചർച്ചാർത്ഥാദി
കളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനായുള്ള ഒരു ഉത്തമ സാധാ
രണവ്യക്തി എന്ന അവസ്ഥ മതത്തിന് സിദ്ധിച്ചിരി
ക്കാം. അങ്ങനെ വരുന്നതായാൽ സംഘടനാനുലം സ്വാ
തന്ത്ര്യം അർജ്ജിക്കാമെന്ന സ്വാർത്ഥതാൽപ്പര്യങ്ങൾക്കു വ
രേവദായം, പരദ്രോഹത്തിനും, സംസ്കാരധ്വംസന
ത്തിനും, അസംസ്കൃതയ്ക്കും, അതിക്രമങ്ങൾക്കും അതു
വലിയതലിക്കാം. തന്നിരിക്കുന്ന സംഘടിതവും, പര
സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ മതത്തെ സാ

മുദായികമായ ആമോഗ്യാപാദിഷ്ടം പ്രമാണമായി നിരാകരിക്കേണ്ടതും, അടുക്കുന്ന നിരാകര്യമാൻ നജി വമായി പ്രമാണവേദം ചെയ്യേണ്ടതും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ശ്രീ. പിള്ളയുടെ അഭിപ്രായം. തീ, വെച്ചും മതലായ പ്രകൃതിശക്തികളോടൊറ്റു മതവും ചെയ്ത ചാത്രകളിൽ ഒന്നുഗ്രഹമായിരിക്കും. പക്ഷേ അതു വളരെ വ്യാപിക്കയും പടർന്നു ചാടുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മനുഷ്യനായ ആപത്തും പരിഭ്രമവും ഉണ്ടാക്കുവാനല്ലാതെ രക്ഷനൽകുവാൻ പറ്റാത്ത പൊതുവായിട്ടു എന്നു സാരം.

സാമൂഹ്യജീവിതമായ മനുഷ്യൻ ലിംഗബന്ധ പരങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ അതിശോച്യമായി സൂക്ഷിച്ചു പെരുമാറുന്നു. ഇവയുടെ പ്രചരണങ്ങൾ പരസ്യമായി നടത്താനും പ്രചരണത്തിനുള്ള ചാഴ്ചകൾ അവിടുത്തും ചെയ്യുന്നതും അഭിപ്രായിക്കാമുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനും ആരും കൂട്ടാക്കാറില്ല. സമൂഹത്തിന്റെ നിയമങ്ങളും സംസ്കാരത്തിന്റെ രാജപര്യങ്ങളും സാമാന്യമായ മര്യാദയും ഒന്നുപോലെ ഈ സാമൂഹികരും മൗലികവുമായ മോദനയെ വ്യക്തിയുടെ രഹസ്യമായി ചാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. എന്നിരിക്കെ മനുശാസ്ത്രപരമായ പരിമേണയിൽ ലിംഗബന്ധത്തോടു അത്യന്തമായ അടുപ്പമുള്ള വികാരമെന്ന മുർച്ഛയെന്ന കാര്യത്തിൽ അതിശോകമുണ്ടായും പലപ്പോഴും ബതലം ആയി സമാനമതപരമുള്ളതുമായ മതത്തെയാതൊരുവിധ നിയന്ത്രണത്തിനും

വിശേഷമാക്കി പരസ്യവും നിർദ്വേഷവുമായ പ്രകടന പ്രദർശനങ്ങൾക്കും സംഘടനാഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത് ഏതാനും അനാശാസ്യവും ഭക്തിരഹിതമായ ഒരു ദയനീയ കൈവശ്യമാണെന്നത്രെ ശ്രീ. പിള്ളയുടെ ദൃഢമായ ബോധ്യം.

മതം പരസ്യമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുന്നിരീത്തം ചില അനാശാസ്യഫലങ്ങൾ ഉളവാകുന്നതായി അദ്ദേഹം കാണുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ചൊതുക്കുവാൻ നിൽക്കുന്നതിനു മനുഷ്യനുള്ള ജന്മസിദ്ധമായ വാസനയെ സംഘടിതമതം ഇല്ലായ്മചെയ്ത് അവനിൽ അടിമത്വമനുഷ്ഠിതവും അയഥാർത്ഥതാബോധവും വളർത്തുന്നു. ജീവിതം അവധാനപൂർവ്വം പരിചരിക്കേണ്ട ഒരു കലയാണ്. സംഗീതത്തിലെന്ന പോലെ താളവും ലയവുമൊപ്പിച്ചു ചുരുപാടുകളെ സമന്വയിപ്പിച്ച് മനോഹരമാക്കിയാണ് അതിന്റെ വിജയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. തികഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടും മഴുത്ത സുന്ദരതയോടും നേരിടുന്നതിൽ മാത്രമേ ജീവിതയാത്ര ആസ്വാദ്യമോ, അഭികാമ്യമോ ആയി ദ്രവിക്കയുള്ളൂ. മനുഷ്യനെ സ്വന്തം ശക്തിരഹിതനായി, നിസ്സാരതയിലും കലശലായി വിശ്വസിച്ചിച്ച് അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യബോധം നിശേഷമായി മാറിപ്പോയിച്ച് അസംജ്ഞനം, അതേസമയംതന്നെ അനാസക്തനും ആക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് ഉറു ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള യഥാസന തന്ത്രങ്ങളിൽ സംഘടിതമതം ഒന്നാം സ്ഥാനമാണത്രെ കാര്യമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ

ഫലമായി, അനുകൂലമായി പുരോഗമിക്കേണ്ടതിനാലും
 െ ജീവിതം പരാജയത്തിലും പരാജയം അതിവേഗത്തിൽ
 തമ്മിനിക്കുണ്ടാകുന്നു.

അനാദികാലം മുതൽക്കുതന്നെ പല മതങ്ങളും അ
 നേക മതപ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ മത
 ങ്ങളിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കുതക്ക, തത്ത്വപ്രവാചകന്മാ
 രുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, വ്യക്തിഗതരീതി
 ഴ്ങളും എന്നിവയ്ക്കുതക്ക ഇനോളം ചാനവന മുമ്പേ
 ണെ സാംസ്കാരികമായി ഉന്നമിപ്പിച്ചിരുന്നതിനോ,
 ലോകത്തു സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനോ സുഖം
 കൈവളുന്നതിനോ, മേൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

“യദായദാഹിധർമ്മസ്യ
 ഗ്ലാനിർഭവതി ഭാരത
 അഭ്യന്തരനാശമേവ
 തദാത്മാനം സൃജാമ്യഹം”

എന്ന ഗിതാവചനം ഈശ്വരന്റെ അവതാരം
 അടിക്കടി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നതിന് പ്രാ
 നമായി പല പരമ്ഗതിയുള്ളവർക്കുണ്ടാകുന്നു. അ
 ന്നാൽ, ഇതിൽനിന്നു പരമ്ഗ പ്രാപ്തി
 സ്ഫുടമായി തെളിയുന്ന വസ്തുത മറ്റൊന്നുണ്ട്. നാ
 തായത് കൂടെക്കൂടെ ധർമ്മത്തിന് മഹിമ ഉണ്ടാ
 കുമ്പോഴാണ്. ഭാരതത്തിന്റെ ദൈവികതയെ
 ങ്ങൾക്കൊന്നിനാതെന്ന ഈ ധർമ്മത്തിന്റെ അധഃപത
 നത്തെ തടയുന്നതിനോ, നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനോ മേൽ
 സാധ്യത ഇല്ലെന്നും കാലവിചാരിതമായിട്ട് എത്ര അ

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ശരി, നാശോന്മുഖ്യം എന്നും വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഒരു പ്രമാണമാണിത്. സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ, സംഭവിച്ചതും ചാനലിൽ തന്നെ പല സ്ഥാപനങ്ങളോടൊപ്പം പ്രവേശനമുണ്ടായ, ഉദ്യോഗസ്ഥരായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിട്ടാണ് നിവൃത്തിയുള്ളത് എന്ന് മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്നു വിശദമാണല്ലോ.

നമ്മുടെ ചതാരിയും പരിശോധിച്ചാലറിയാം, പല ചതസ്ഥാപകന്മാരും ഉന്നം ശാശ്വതമായ ശാസ്ത്രീയവും സാമ്പത്തികവും സ്ഥാപിച്ചു ചോലസംഗ്രഹം കൈവരുത്തണമെന്നായിട്ടുണ്ട്. അതേ അറയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ, അവയെ പ്രാദർശ്യപ്പെടാനുള്ള അവയുടെ ശിഷ്യപരമ്പരകളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ, സമാധാനത്തിന് പലതരം സംശയനകൾക്കുള്ള പരിഹാരങ്ങളായി രൂപപ്പെടുത്തുകയുണ്ടാകാറുണ്ട്. ഗുരുവേലിയിൽ ഉത്തരാർക്കത്തിന്റെ ചതാരി പ്രാദർശ്യപ്പെടാനുള്ള ആവേശം, സംഘടനകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും അന്യായികളെ സമാധാനപ്പെടുത്താനും അവയെ വ്യാപരിപ്പിച്ചു. ശരിയായ മാനസിക പരിവർത്തനത്തിന് വേണ്ടതായ നല്ലതതിന്റെയും സാധനങ്ങളുടെയും അഭാവത്തിൽ, അന്യായികളെ പെരുപ്പിക്കുന്നതിന് ഈ പ്രവാചകന്മാർക്ക് പ്രയോജനങ്ങളും അജ്ഞാതസാധനങ്ങളും പൊതിച്ചു കൊടുക്കുകയായി വന്നു. സാമാന്യന നിർദ്ധനനായിത്തീർന്ന ഈ ഉപാധികൾക്ക് അതികൃത്യമായ ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടി പ്രയോജനങ്ങൾ വെച്ചു നിൽക്കുക ആ

ആദ്യകാലത്തു സങ്കടമായിത്തീർന്നിട്ടു. തന്നിരിക്കുന്നത്, മരണാനന്തരവും ജീവിതം മറ്റൊന്നോ തുടരുന്നതും, ഇവിടെ യാതൊരു അന്തരീക്ഷനാശം താവിടെ സൂക്ഷിക്കാനിടയാകുന്നതും മറ്റുമുള്ള ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതായി വന്നത്. മതത്തിന് ഒരു സംവേദനമെന്ന അഭിപ്രായം കൈമാറത്തീർത്തതോടുകൂടി അതിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും തുർച്ചയ്ക്കുമായി, പലപലം കള്ളങ്ങളും കെട്ടുപാടുകളും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പശ്ചാത്തലവും നിർമ്മിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ഇവയ്ക്കു വശീകരിക്കപ്പെട്ട സാമന്തരായ അനേകായികൾ, മതസ്ഥാപകനായിരുന്ന വിശിഷ്ട വ്യക്തിയുടെ ആശയങ്ങളും തത്വസംഹിതയും പാടെ വിസ്മരിക്കുകയോ, അല്ലാത്തപക്ഷം, അതിശയങ്ങളിലും കെട്ടുപാടുകളിലും കൂടി മറ്റു കാണുന്നതാണ് അവയെന്ന വ്യാഖ്യാനിക്കുകയോ ചെയ്തു. അപ്പുറം നോക്കുവാനുള്ള ക്രമമോ സമയമോ പലർക്കും സാധ്യമല്ലായ്കയാൽ ഇടനിലക്കാരായ പുരോഹിതന്മാർക്കും മതവിശുദ്ധന്മാർക്കും പ്രാമാണികത്വം, പ്രസിദ്ധിവും പരിജ്ഞിതവും സിദ്ധിച്ചു. ഇത് നല്ലതെന്നും അവർ കണ്ടു. ചിരിതന്നിടങ്ങളായ ഈവിധ മേന്മയുള്ളതായ, സംഭവിക്കുന്നതായ മതം മാനവനുമായത്തിന്റെ ഉൽപത്തിയ്ക്കു് അജ്ഞതയും അപകടപൂർണ്ണമായ ഒന്നാണെന്ന് പ്ര. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളാദികൾ.

മതലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല വിശിഷ്ടവ്യക്തികളുടെ ചിന്താധാരയായി പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമായ

ഏതു സമ്പ്രദായത്തിനും, സിദ്ധാന്തത്തിനും, ദർശനകോടിയും ഇത്തരത്തിലൊരു പരിണാമം സംഘടനായനങ്ങളിൽ സംഭവ്യമാണ്. ഏതാലവയൊന്നും, മാനുഷൻ്റെ മാനസിക വിശാലങ്ങളെ മതത്തെപ്പോലെ ആധുനികത കൈയടക്കി കഴിയില്ലാത്ത സമീപനമുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. മിക്കവാറും പ്രവാചകന്മാരും മനുഷ്യൻ്റെ ഒരു ശാശ്വതീകത്വം കൽപിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൻ്റെ പ്രയോജനം ഇവിടെയാണ് പ്രകടമാകുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നിന്നുപോലും ഒരു ഭാരതീയൻ്റെ, കൂടുതലായ ആകർഷകത്വം അനുഭവപ്പെടുന്ന താരതമ്യത്തിന്റെ നിഴൽ പ്രവർത്തനവും ഈ അവസ്ഥയിൽ സംഭവമാണ്. തന്മൂലം മറ്റു ഭൗതികകാർഷ്ട്യങ്ങളിൽ സംഘടന ഉൾവാക്കുന്ന ഒരു ബാധയെപ്പോലെയല്ലാത്ത അപേക്ഷിച്ച പ്രായേണ ലാലുവാ, മതകാർഷ്ട്യങ്ങളിൽ ഉപോം അധികവുമാണെന്നു കാണാൻ വിഷമമില്ല. ഈ നിലപാടിൽനിന്നുകൊണ്ടാണ് ട്രി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മനുഷ്യസമുദായത്തിൻ്റെ ദുഃഖം ഉപശാന്തിക്കും, വികസനത്തിനും, യഥാർത്ഥത്തിലടിമുറച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും, സംഘടിതതയും ഒരു “കാഷ്ടസസ്സ”പോലെ മാർഗ്ഗനിരോധമെടുത്ത ഏതെങ്കിലും സിദ്ധാന്തമാണിത്.

മതേതര സംഘടനകളുടെ തന്നെയും ഭൂഷ്ണപഥങ്ങളിൽ കറങ്ങുകയുണ്ടാകുന്നതിന് അവയുടെ സംവിധാനത്തിലും പ്രവർത്തനശീലത്തിലും നിർണായക മാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മതിയാവില്ല. മതാനുയായികൾ

താന്തങ്ങളുടെ മതം സ്വന്തം സനാതന ചര്യയെ ആണെന്നു ശരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെ അജ്ഞാതമായ പരിവർത്തനം സംഭവിക്കാതെ വരുന്നു. പരിവർത്തനംകൂടാതെ യാതൊന്നിനും ജീവിക്കുമോ വളരുകയോ ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് സംഭവിക്കാത്തതും വളർച്ച നിവൃത്തിയും മുടിച്ചു ചീഞ്ഞുളിഞ്ഞു കിടന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിനെ വെട്ടുപുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു സാധന ചര്യയുടെ യുക്തിമതിനതയ്ക്കും പഴയോടുകൂടി പ്രതിപത്തിയും ഉദാഹരണമായി കണക്കാക്കാം. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ അപശ്യാവസ്ഥ വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കും സമാർത്ഥദിക്കുകൾക്കും ഒരു അധികൃതപ്രേരണയായി പ്രവർത്തിക്കുക എന്ന പ്രയോജനം മതത്തിന് അടുത്ത കാലംവരെ വകവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാലതിന് സമുദായം അങ്ങോട്ടു നൽകേണ്ടിവന്ന വില വളരെ ഉയർന്നു എന്നായിരുന്നുതാനും. പക്ഷേ, പരിണാമസിദ്ധാന്തപ്രകാരം, സമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും, സാമാർത്ഥിക വ്യവസ്ഥിതികൾക്കും അടിസ്ഥാനമായ തത്വങ്ങൾ മതമെന്നല്ല, ശരീരഘടന, പാഠവർഗ്ഗം, പരിതഃസ്ഥിതി മുതലായ ഉപാധികളെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കുന്നതെന്നും, അവ, മതപരമല്ലാത്ത പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് തീക്കുറവും വിധേയങ്ങളാണെന്നും തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതോടുകൂടി, ഇത്രാണിട്ടു വിലകൊടുത്തും അസ്വതന്ത്രതകൾ സഹിച്ചും, മതത്തെ “ഉമ്മാക്കി”യായി വെട്ടുപുറപ്പെടുവാക്കി ആവശ്യം പാടെ അന്യമായിരിക്കുന്നു. ഇനിയും സംഭവിക്കാത്തതിനു വ്യക്തികളും

സ്ഥാനം അവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നതിൽ അതു കാഴ്ചയും ഗ്രാഹ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങനെ പോകുന്ന നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ നൽകുന്നതാണ്.

മതപ്രവർത്തികളിൽനിന്നും മതം കൂടിയ കഴിവു എന്നുള്ള പക്ഷവും, ഇതേപോലെ യാതൊരുവുമില്ലാത്തതും അദ്വൈതത്തിന്റെ സൂചനയായ അഭിപ്രായം. ഭിന്നമതാഭിപ്രായങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു് അവയെക്കൊണ്ട് കർത്തവ്യങ്ങൾ കൂടാതെ പരസ്പരം അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു സമവാക്യം വാസ്തവത്തിൽ മുന്നിലുണ്ടാകുന്നു. എന്ന് അയാൾ ഒരു ഇതരപക്ഷത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനായിത്തീർന്നുവെന്നു് മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ ഇതരപക്ഷം ഉണ്ടാകട്ടെ ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ, അയാൾ സ്വന്തം ചിന്തകളെ ആസ്പദമാക്കി നിരവധി സത്യമർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിൽ പിന്നെ അയാൾ ഒരു ഇതരപക്ഷത്തേക്കു പോകുന്ന ഇതരപക്ഷത്തെക്കൊണ്ടോ മറ്റോ പ്രശ്നമുണ്ടാകുമോ? അതാൽപ്പരമായിത്തീർന്നു. ഇതരപക്ഷത്തെയെ സംബന്ധിച്ച മിഥ്യഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിന്നു. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ മതപ്രവർത്തികൾ. “അയാൾ ഒരു നിരീശ്വരവാദിയാണ്” എന്ന സത്യം ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ അദ്വൈതം മടിക്കുന്നില്ല. സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ, സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ അസാധാരണമായ പാപപ്രവൃത്തികളെ സമർത്ഥമാക്കുകയും, ആത്മജ്ഞാനം പാടിശ്ശിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വ്യതിയാനം ബാലകൃഷ്ണപിള്ള നിരീശ്വരവാദിയായ ഈ ദൈവ

ശിക്ഷാശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഇക്കാര്യത്തിൽ സാക്ഷാൽ മഹാത്മാഗാന്ധിജിയോടുവ്യത്യസ്ത ചാരിത്ര്യം വഹിച്ചതായ അവകാശപ്പെടാവുന്നതാണ്. എന്നിരിക്കെ, ഈശ്വരസംഗത എന്ന സംഗതിയിൽ ഇദ്ദേഹം ഗാന്ധിജിയിൽ നിന്നു കടകവിരുദ്ധമായ ഒരു നില സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുവാൻ ഉപപത്തി എന്താണ്? ശ്രീ. പിള്ള സ്വതന്ത്രതയും അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു “സൽകാര്യവാദി” ആണ് എന്നുള്ളതാണ് തെറ്റാൻ അറിഞ്ഞുകഴിയാത്തതും ഇതിന്നടിസ്ഥാനമായി നിൽക്കുന്നത്.

എന്താണ് ഈ സങ്കല്പവ്യത്യാസം? ഒരു കാരണത്തിൽനിന്നും ഒരു കാര്യമുണ്ടാകുന്നു. കമ്യൂണിസത്തിന്നു കടമുണ്ടാകുന്നതുപോലെ. കാര്യം സത്യം - യഥാർത്ഥമാണ്. കാരണവും അപ്രകാരമതാണ്. നാതികൾ തല്ലാലത്രപരാകുന്നു യഥാർത്ഥം കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു മുമ്പ് കാര്യം കാരണത്തിൽ അടങ്ങിയറിയാകുന്നു. എണ്ണ എങ്കിൽ എന്നുപോലെ. ഇതാണ് സങ്കല്പവ്യത്യാസമെന്നു സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വ്യക്തമായ ഒരു പ്രകാരം. സങ്കല്പവ്യത്യാസങ്ങൾ പഴയതും, പ്രകൃതി എന്നു രണ്ടു തത്വങ്ങളുടെ സാമ്യംകൊണ്ടുമാണ് യഥാർത്ഥമായ ഈ പ്രശ്നപ്രപഞ്ചം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. പഴയതും ചൈതന്യവ്യത്യാസം പ്രകൃതി വ്യത്യാസമാണിവിടെ. ജഡത്തിൽ ചൈതന്യം വ്യാപിക്കുമ്പോൾ—സമീപത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്താലും മതി—പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി ആരംഭിക്കുന്നു ഒരു കാരണം പല കാര്യങ്ങൾക്കും ആസ്പദമാകാം. ഓരോ കാര്യവും മറ്റൊരു കാര്യം

കാർമ്മികത്വം കാരണവുമാകും. ഇങ്ങനെ, നാം പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണുന്ന വൈവിത്ര്യവും വൈവിധ്യവുമെല്ലാം കാരണകാർമ്മ്യബന്ധമുള്ളതായി. ഒരാദികാരണത്തോടു കെട്ടപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. ഈ ആദികാരണം (പുരുഷൻ) സ്വയം പ്രകൃതിയുടേതല്ല സമ്പർക്കത്തിവ്യാപ്തം തന്നെയല്ല എന്നും പെട്ടാൻ ശക്തിയുള്ളതല്ല. ആകയാൽ “ഇന്ദ്രിയം” എന്നു വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ട പൂർണ്ണതയോ, നിരാപേക്ഷതയോ ഈ പുരുഷനില്ല. പ്രകൃതിയും അന്യാപേക്ഷകളാൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ കെട്ടിപ്പിടയ്ക്കയാൽ പൂർണ്ണതയോ ഉണ്ടാകുന്നു. അതു കൊണ്ടു നിർവചനപ്രകാരമുള്ള ഈശ്വരനായും ഇവിടെയും ആരോപിക്കാവതല്ല.

നാം കാണുന്ന പ്രപഞ്ചം യഥാർത്ഥമാണ്. തന്മൂലം, അതിന് ഹേതുഭൂതമായിട്ടുള്ള പ്രകൃതിപുരുഷനായും യഥാർത്ഥ സത്തുള്ളവയാണ്. അവ പ്രപഞ്ചത്തെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്ന സംഗതിയും യഥാർത്ഥമാണ്. എങ്ങനെയെന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ കടന്നു കയറ്റം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുപോലെ. കടം കളിമണ്ണിൽ ഇറുപ്പു, അതുണ്ടാക്കി എടുക്കുന്നവന്റെ കരകൗശലത്തിലാണ് എന്നു വാദിക്കയാണെങ്കിൽ, കളിമണ്ണുകൾക്കു കരകൗശലം മാത്രം പ്രയോജനമില്ല. കടമാക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് കടമെന്ന യഥാർത്ഥം ആദ്യം കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു മുമ്പു കളിമണ്ണിൽത്തന്നെ പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നു എന്നു വ്യവഹാരം കൂടുതൽ സുലഭമായിരുന്നു. ഈ കരകൗശലമാണ് കളിമണ്ണു

കുന്ന ജഡത്തിന് ത്രാപനം വ്യക്തിത്വവും നൽകിയ ചൈതന്യവിശേഷം (പുരുഷാത്മം) എന്ന വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതും അർത്ഥമല്ല. പക്ഷേ രൂപദർശനം പ്രകൃതിയിലല്ലാതെ പുരുഷനിൽ ഇല്ല എന്ന ഉപാധിയെ ആസ്പദമാക്കി നോക്കുമ്പോൾ, കടന്നിന്റെ രൂപം കളിമണ്ണിൽ തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതായും വരും.

ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രപഞ്ചവ്യക്തിത്വത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതായാൽ, ഇതും തന്നെ ഒരു പരമാധികാരശക്തിയുടേ അതിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവും കല്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഇല്ലാത്തതിരിക്കുന്നത് എന്നു സിദ്ധമാണല്ലോ. പ്രകൃതിപുരുഷസംയോഗത്തെ കാണു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥമായ (ചിഹ്നമല്ലാത്ത) ഒരു കാര്യമാണ് ഈ പ്രപഞ്ചമാണെന്നു ശ്രീ.ബാലകൃഷ്ണപിള്ള സമാധി വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിൽ ഒരു ഇതര മേൽനോട്ടാവശ്യകതയോ പ്രയോജനമോ യുക്തികരമല്ലാത്തതായിരിക്കുന്നില്ല എന്നും അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. “അതാൽ ഒരു നിരീശ്വരവാദിയാണു്” എന്നദ്ദേഹം സംവദിക്കുന്നതിന്റെ സാമാന്യമായ ഒരു പരാവർത്തനം ഏതാണ്ടു് മേൽസൂചിപ്പിച്ചു വിധമാണു്. സാമ്പ്രദേശനം അഥവാ ദൈവതത്വമാർഗ്ഗവാരം ഹിന്ദു മതത്തിലെ ആറു മൗലികസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ഒന്നായിരിക്കുന്നത് തോളുകൊലം ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെ “നാഡിക” മുദ്രയടിച്ചു പുറത്തള്ളുവാൻ നിർബാഹമിട്ടെന്നും ഇതിൽ നിന്നു വിശദമാണല്ലോ.

ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയും കലകളും

സ്വാതന്ത്ര്യാലയിൽ ഒരു കലാകാരനാണല്ലോ, കലകളെക്കുറിച്ച് അവഗാഢമായി ചിന്തിക്കുകയും, പഠിക്കുകയും, ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള. മനുഷ്യനെ തിരുക്കളിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചുനില്ക്കുന്ന അതിപ്രധാനമായ ഒരു രീതിവിശേഷം. അവർ നിരപയോഗങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളിൽ ധാരാളം സമയവും പ്രയത്നവും ചെലവിടുന്നതാണ്. നിരപയോഗങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത് അവന്റെ ശാസ്ത്രീകങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുപയോജിക്കുന്നതിനു ബാഹ്യമായ ഒരു വിശ്വസ്യമുള്ള ആണ്. ഈ പ്രവൃത്തികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന “കളി” എന്നതാണ്. മനുഷ്യനും തിരിച്ചു കൈകൾക്കും ഉദയസാധാരണമായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. മനോഹരമായ മനുഷ്യൻ മാത്രമായുള്ളതും, ചരിത്രാതീത കാലത്തോളം പഴക്കമേറിയതെന്നു അവകാശപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു. ചിത്രമെഴുത്ത്, കൊച്ചുപണി, സംഗീതം, സാഹിത്യം മുതലായ കലകൾ ദൈവികമായ ആവശ്യം പ്രധാനിച്ചതല്ല, മാനസികമായ ഏതോ പോരായ്മയെ നീക്കുന്നതിനായി ഉദയംകൈക്കൊണ്ടു എന്നുമേണം കരുതാൻ. ഇന്നത്തെ സാഹിത്യം

ഗതികളിൽ ഒരു സാമാന്യപുരുഷൻ ഇവിടെത്തന്നെ നേർന്നു. സാമാന്യർക്കുമാ, അനുഭവങ്ങൾ, അറിവോ കടമയോ ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ വിഷമമില്ലെന്നുള്ള വസ്തുതയാ കലയ്ക്കു ജീവിതവുമായി അത്ര ചർച്ചകൾക്കിടയായ ഒരു ബന്ധമല്ല ഉള്ളതു് എന്നു തെളിയിക്കുന്നു.

പിന്നെ മറ്റൊന്നും, എങ്ങനെയൊണ്, കൗഞ്ചയൻ തന്റെ നാനാമുഖവും, താരതമ്യേന സുഖദായമായ ഈ പാശ്ചാത്യ വസ്തു ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്? നമുക്കു മുമ്പിലായിരുന്ന ചാമ്പൻ കർപ്പൂരപിടിച്ച ഇലയാവട്ടെ കയ്യിൽ പരിണാമം കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള നൂർത്തൂണിതസ്ഥിതികളിലൂടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. ഈ അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങൾ, അവിടെ ചില അത്യാവശ്യങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ളിട്ടുണ്ടു്. ജീവിതകൊഴുപ്പുനടത്താൻ തന്നെ, ഈ അത്യാവശ്യങ്ങളുടെ സമുചിതനിർമ്മാണം സർവ്വപ്രധാനമായി അവർ എടുത്തു. മാനസികമായോ കാര്യികമായോ ഉള്ള ചില മൗലികാവശ്യങ്ങൾ പോലും, അഭിലാഷണീയമാശ്വസനത്തിൽ നേർവാൻ സമുദായത്തിൽ ഒരുവക പ്രസിദ്ധിയും പ്രാമാണ്യവും അവിശ്വാസമെന്നവർ കണ്ടു. പ്രസിദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രാമണ്യം അപകടമെന്നാലും, പ്രാമണ്യം പ്രാപിച്ചാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആവശ്യങ്ങളും കലാവികാസത്തിന്നു നേതൃത്വമായി

ത്തിനിടിച്ചു. ഈ രണ്ടു പക്ഷത്തിലും, ജീവസന്ധാരണത്തിനാവശ്യമായ നിരന്തരമായ പടവെട്ടവിൽ വിജയം കൈവരിച്ചുവെന്ന് സാധനം പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ നമ്പൂർ കമ്പോളം ഒരു നിർമ്മിച്ചുവെന്ന് സമയം പ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നു വ്യക്തം. എന്നാൽ, ജീവശാസ്ത്രപരമായ ഇത്തരമുള്ള ശ്രമം നിഷേധിച്ചിട്ടുള്ളതായും പരിഭവവിദ്യാഭ്യാസം നാം കണ്ടുവെക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വിജയപ്രദമായ ഒരു ശാസ്ത്രം നമുക്ക് — കൃത്യതയായ വാസ്തവം — പ്രവർത്തനവിശേഷം കൈവെട്ടാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു കൈ കലാസൃഷ്ടികൾ! നമുക്ക് കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നതിൽക്കവിതയ്ക്ക് യാതൊരു ശാസ്ത്രപ്രദതയുമില്ലാത്തതായതിൽ വിവക്ഷാപരമായും, കവിതയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; യാതൊരു ശാസ്ത്രപരതയുമില്ല. അത്തരമുള്ള “ആശയ” പ്രയത്നങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വികാരവിശേഷത്തെയാണ് ഇവിടെയും നാം ദർശിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയും, സത്യവും ജീവശാസ്ത്രപരമായി നിഷേധിക്കുന്നതായ ഇത്തരം പരിഭവം സൃഷ്ടിക്കുന്നതും, മാനവസമൂഹത്തിന്റെ ഇത്തരം പരിഭവം വിവക്ഷാപരമായതായി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതും.

നിരന്തരമായ ഈ പ്രവർത്തനശാഖയെ, ഇതിവേളയിൽ സത്യവും നിസ്തർക്കതയുമായ വാസ്തവത്തോടും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വെമ്പലിന്റെ പിടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ശാരിക്കമായ ഒരു ശാസ്ത്രത്തെ ഉപയോഗിച്ചു ഉപയോഗിക്കാം. അതായത്, ആശയം സമ്പാദിക്കാനുള്ള ശാസ്ത്രമാണ്. സമൂഹത്തിൽ

അടിയ്ക്കുടി ഈ പ്രയോഗം നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ചിത്രമുണ്ട്, സംഗീതം, നാട്യം, നൃത്യം മുതലായ കലകൾ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ ഒന്നാമകിടവ്യാസമായ ഒരുക്കം അടിഞ്ഞുവരും ആണിക്കൂട്ടമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള വസ്തുത സുവിദിതമാണ്. ഒരു കലാസൃഷ്ടിയോടോ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയോ മൂലം നിഷ്പന്നിയാകുമ്പോൾ, അതിൽ സ്വതന്ത്രമായ വാസനയുടെ പ്രവർത്തനം എത്രമാത്രമുണ്ട്, വ്യവസാരങ്ങൾ ഉണ്ടായ നോട്ടം എത്രമുണ്ടുണ്ട്, എന്നു വകതിരിച്ചു പരിശോധനയെഴുതുന്നത് ഈ പരിസരത്തിൽ ആവശ്യമായി വരുന്നു. ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു കലാസൃഷ്ടി എത്രത്തോളം ജീവിതാവശ്യങ്ങളുടെ മുന്നോട്ട് നിൽക്കുന്നു അനുഭവമായിനിൽക്കുമോ അത്രത്തോളം അത് വിജയപ്രദമാണെന്നു പരിഗണിക്കാം. ജീവിതത്തെ ഏതുപ്രകാരമെങ്കിലും പരിഷ്കരിക്കാനും സംസ്കരിക്കാനും പുരോഗമിപ്പിക്കാനും ഉതകാത്ത കലയ്ക്ക് നിലനില്പുതന്നുവകാശമില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം ബലമായി വിശ്വസിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹമാകട്ടെ, സത്യം കണ്ടുപിടിക്കാനായി മാത്രം തന്റെ എല്ലാ കഴിവുകളും സമർത്ഥവ്യയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിമാണെന്നും.

കലാകാരന്മാരിലും സിന്ധു ആത്മീയപ്രചാരകരുൾക്കു വ്യക്തമായ രൂപം കൊടുക്കാൻ മാത്രമായി ബലപ്പെടുന്ന കൂട്ടർ അപൂർവ്വമല്ല. അവരുടെ കലയിൽ വ്യക്തിമുദ്ര തെളിഞ്ഞുകാണുകയും ചെയ്യും. അത് അതിവേഗം ആസാദകരമായിരിക്കും. ഇത്രയും

ശ്രീ.ബാഗ്ജ്ഞാപിതൃവും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവ കാരകളെ കലാകാരന്മാർ നാമനവന്റെ ജീവിതചരിത്രത്തിൽ സ്വന്തം കലയോടുകൂടി മുന്നറിയിപ്പ് പരക്കെ നടത്തുന്നതിലോ, പരിശോധനാമാർഗ്ഗത്തിലോ അദ്ദേഹത്തിന്റേ ഹോം സമീപത്തായിട്ടു? ജീവിതം ഒന്നാമതും കലാരംഭമെന്നായിട്ടു അദ്ദേഹം കണക്കാക്കുന്നു. “കല കലയ്ക്കുവേണ്ടി” എന്ന വാദത്തെ നാമന്മാർ പാടേ എതിർക്കുന്നു. ഈ എതിർപ്പ് ഇപ്പോഴത്തെ സിദ്ധാന്തം നാമന്മാർക്കു അന്ധവിശ്വാസമായിത്തീർന്നു. നാമന്മാർക്കു കലാനിഷ്ഠതകളിൽ നല്ല ഒരു വിഭാഗത്തെ, ജീവിതമാസരത്തിൽ പാതകപ്പെടുന്നവരാകാൻ ഉപകരിച്ചുവെന്നുള്ള മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ അഭ്യൂഹത്തെ ആശ്രയിക്കുകയും കൂടെയൊന്നൊന്നും തോന്നുന്നത്. ചക്രനേമിതമെന്നിരിക്കെ മാത്രം പ്രകാശത്തിലോ ഉള്ള പരിവർത്തനം സാമാന്യമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും സമയം. നാമന്മാർ ഒരു ദിശയിലേക്കായ കല, പരിവർത്തനങ്ങൾക്കു തീർത്തെന്നും ശാശ്വതമെന്നും ശാസ്ത്രീയവുമായോ? ശ്രീ. പിള്ളയ്ക്കു വളരെയാകെ പറയാനുണ്ട്. അദ്ദേഹമല്ല പക്ഷെ പ്രകാശങ്ങളിലായി വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സനാതനമെന്ന കരുതപ്പെടുന്ന സത്യം പക്ഷേ തെറ്റാൻ വ്യക്തമാകുന്നതിനും, വിശ്വവ്യാപ്തത്തിനും വിശ്വകർമ്മമെന്നത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഗമനം. അപ്പോൾ പ്രമാണമായിത്തന്നെ ശാശ്വതമെന്ന വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത കലയ്ക്കു സ്ഥിര സമാധാനം എങ്ങിനെ സിദ്ധമാകും? സ്ഥിരമായ ഒരു

നിവൃത്തിയാക്കുന്നതും വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നതും ഒരു സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായിട്ട് ആദ്യം അതുതന്നെയാണെന്നു പറയുന്നത് കേവലം വിതരണവാദമാണ്. അതുകൊണ്ട് കഠിനപ്പെടുത്തേണ്ടി എന്ന വാദം യുക്തിയോട് നടത്തുന്ന ഒരു വെളിച്ചവിളിയായിരിക്കും.

വരുമാനകാലത്തു്, മുതലാളിസമൂഹത്തിന്റെ ധനാർജ്ജനയന്ത്രങ്ങൾക്കു സഹായമായി നിൽക്കുന്ന ഉപാധികളിലൊന്നായി കലയേയും ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നു് കാണിച്ചു് അഭേദിക്കുകയാണ്. ജനതാധിപത്യത്തിൽ മാത്രമായ ഒരു സാധനശക്തിയെ പറ്റി അതിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയ കഠിന പ്രയത്നങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ വിചാരിക്കുന്നു കണ്ടുപിടിച്ച അവർ, പാണ്ഡിത്യങ്ങൾക്കും മറ്റും ചിത്രങ്ങളെ കൂടുതൽ ശുദ്ധമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. അതുവരെയും നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന പഴയ പൊതിച്ചുകാണിച്ചാൻ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥകൾ ആകാശചിത്രങ്ങൾ വരച്ചിട്ടുള്ളതായിരിക്കുക, സാമാന്യജനങ്ങൾ ഒരു ചിത്രകാരനെയോ, ശില്പിയെയോ, പ്രയോജനമുള്ള വേഷമാണെന്നു വരുമിട്ടാത്ത പരോപജീവി എന്ന നിലയ്ക്കാണ് കരുതിപ്പോന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് മാത്രമാണ് ചിത്രപണ്ഡിതരുടെ പ്രയോജനം അനുഭവപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥകൾ കലാകാരന്മാരെ ആശ്രയിക്കാനും മാനിപ്പുലാനും മുന്നേകി എടുത്തു തുടങ്ങിയതു്. ഇങ്ങനെ ജീവിതവൃത്തിയുമായി ബന്ധമുള്ള ഒരു പണിയായി കലാ രൂപാന്തരപ്പെട്ടപ്പോൾ കൂടിയും ആദ്യദശകളിൽ, ഒരു കൂട്ടം കലാകാരന്മാർ

നാതിനെ വ്യാസായതഃശല്പട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വ്യഭി
 ചരിപ്പിച്ചെന്നതിനെ നിശിതമായി എതിർക്കുകയാ
 ണമെഴുതും. നാർ ജാൺചിപ്പിയോസ് എന്ന പ്രസിദ്ധ
 ചിത്രകാരൻ “സോപ്പ് ബബിൾസ്” എന്ന തന്റെ
 കിതാരിഷേട്ട ചിത്രം പിയേഴ്സ് സോപ്പുകമ്പനിക്കു
 വേണ്ടി എഴുതി രണ്ടായിരംപവർ പ്രതിഫലംപററി.
 ഇതു് മോറിക്കോറെവി എന്ന വിഖ്യാതയായ ഗ്രന്ഥ
 കർത്രിയുടെ പത്നിയും കർക്കശവുമായ നാവഹേമന
 ന്നാർ പാത്രമായി. ഒരൊന്നാംതരം ഫലിതസംഹിത
 കാരനെന്നു് പേരെടുത്ത ഇ. വി. ലൂക്കോസ്, യൂറോ
 പ്യർ രാജ്യങ്ങളിൽ പര്യടനം നടത്തുന്നവരുടെ ഉപ
 യോഗത്തിനായി ചില ഹൈഡ് ബുക്കുകൾ (വഴിവിവ
 രണഗ്രന്ഥങ്ങൾ) ഒരു സഞ്ചാര ഏജൻസിക്കാക്കു് എഴു
 തിക്കൊടുത്തതും പല പ്രതിഭുലവിമർശങ്ങൾക്കും ഇട
 യായി. ഇപ്പോതിരി പലതും പക്ഷെ, കലയുടെ ഈ
 പ്രായോഗികമായ ഉപയോഗം പിൻതിരിപ്പുവാൻ
 പോലും, നാവാദിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നമട്ടാണു്, ഇ
 റ്റേപ്പർ കുറ്റുകാലമായുള്ളതു്.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ
 ചർച്ചിതമായി, പഴയകാലങ്ങളിലെ പല നല്ല കലാശാ
 സ്ത്രക്കളേയും പരിമണിപ്പിക്കുന്നതായാൽ, പരസ്യമെന്ന
 ഉദ്ദേശം മാനത്തെ സമുദായ മദ്ധ്യത്തിലും വിരളമല്ലാ
 തിത്തന്നെന്നു് കാണാവുന്നതാണു്. കലാസൃഷ്ടികളു
 ടെ പ്രയോജനത്തിലുള്ളിൽ, ഈ ഉദ്ദേശം, അന്നു മുന്ന
 ണിയിൽത്തന്നെ നിന്നിരുന്നതായി ന്യായമായി ഈ

[illegible]

ഇപ്രകാരമുള്ള ഞെളിപ്പുകൾ പാടിച്ച് എന്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ എറിക്കുകയെങ്കിലും ജീവിതശാസ്ത്രങ്ങളുമായി കെട്ടുപെടാതെ കലയൊന്നും പ്രകാശിതമായിട്ടില്ല എന്നുപോലുമുള്ള പ്രകാശനവും മാത്രമേ ആയിരിക്കൂ. ഓരോ രീതിയിലുള്ള കലാവിഭാവനങ്ങൾ ഓരോ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു നിശ്ചിതമായി പാടിപ്പറന്നിരിക്കുന്നുപക്ഷം, അതിനു പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു തന്നെ അതിരുകളില്ലാത്ത വിധമേ വിവിധ പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ടായാകൂ. കലാലോകത്തിൽ ഒരു സാമാന്യനിയമമാണ്. എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം വരുത്താൻ, അതു നിർമ്മാണോദ്ദേശ്യത്തിലല്ല, ഒരു കലാസൃഷ്ടി ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്ന വാസ്തവവിഭാവനത്തിൽ മാത്രമാണെന്നും. കലാവിപര്യയത്തിൽ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കു നോക്കുമ്പോൾ ഷാകുന്തലാൾ സ്വതന്ത്രവാസനയുടെ തിളക്കം ഉള്ള കലാവിപര്യയങ്ങൾക്കു സമാനമായി, അവയോ വരുന്ന മാറ്റങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് അതിരുകളില്ലാത്ത

നിവർത്തനം. അവയുടേയും നിർമ്മാണോദ്യോഗം
 ഹൃദയമായ കലാസങ്കീർണ്ണമായിരുന്നു എന്നു ആക്ഷേപം
 ശരിയല്ലാത്തതുമാത്രം. പല രാജ്യങ്ങളിൽ, പല കാലങ്ങളിൽ
 പല രീതികളിലായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന നിസ്തർക്കവും സ്വതന്ത്രമായ സൗന്ദര്യവിഷ്ണുജ്ഞാപനം
 അഥവാ “ഏയ് സ്കോറിംഗ് ഇംപൾസ്” കലാപരമായി
 ഐക്യമുള്ള ഒരാൾക്കുമാത്രമുള്ള എല്ലാ കലാരാധക
 വാക്യം ഒന്നുപോലെ ആസൂചിപ്പിച്ചുവന്നതായി, കാല
 ദേശപരിധികൾക്കതീതമായി കെട്ടിപ്പിടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.
 പക്ഷേ, ഇതുമാത്രമേയുള്ള കലയുടെ സാരംശം. മറ്റു
 പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം കലാഭാസങ്ങളാണെന്നു വാദിച്ചുവന്ന
 വെങ്കോട്, ഈ വ്യക്തിമുദ്ര പതിച്ച സൗന്ദര്യവി
 ഷ്കരണം ജീവിതത്തിന്റെ എരിവൊരിച്ചിലിൽ
 നിന്നു രക്ഷപ്രാപിച്ചുവെന്നുള്ള ഒരു മയക്കവിദ്യയാണെന്നു,
 യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രൂപങ്ങളിൽ
 നിന്നു പലപ്പോഴും വിട്ടുപോണെന്നു, ചുരുങ്ങിയൊരിടത്തു
 മെന്നതിന് കലാകാരൻ നൽകുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമാണെന്നു
 എന്നൊക്കെ എതിർവാദം ചെയ്യുന്നതും അപ്രസക്ത
 മായിരിക്കയില്ല.

ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഒരാളു സിദ്ധാന്തം
 മൗണ്ഡ് കലാ ജീവിതവുമായി അടുത്ത ബന്ധം പുറപ്പെ
 ണ്തിയാലേ മതിയാകുന്നു എന്നതു്. സാഹിത്യമുൾപ്പെ
 ടെയുള്ള കേരളകലകളിൽ “റിയലിസം” അഥവാ യ
 നാത്വപ്രസംഗം—ഇതിന് അദ്ദേഹം കൊടുത്തി
 രിക്കുന്ന പേര് പരാജയപ്രസംഗമെന്നാണു്— നട
 പ്പിൽവരുത്താൻ വളരെക്കാലമായി വാദിച്ചു എ

തിയും, ചാത്രകൾ മൂന്നിക്കാണിട്ടും പ്രചാരമേഖല
 ചെല്ലുവരുന്ന ഒരു ചിന്തകനാണദ്ദേഹം. വിദ്യാവകാശ
 വും യാഥാർത്ഥ്യത്തകറ്റായ സാമൂഹ്യസംസ്കാര സാ
 ഹിത്യകലയുടെ ആവിർഭൂതനും ചലച്ചിത്രത്തിലും ആദി
 ശ്യാമണനാണ് അദ്ദേഹം പത്രങ്ങളിലും മറ്റും മാത്രമേ
 മി. ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ അദ്ദേഹം മൂന്നിക്കാണിട്ടിട്ടു
 ന്നതായൊരു കഥ. ആതിഥേയൻ ഉണ്ടായ മി. ഗ്ര
 ഫ്ഫമന്റർക്ക് അദ്ദേഹം എഴുതിയിരുന്ന അദ്ധ്യക്ഷക
 മിലും ഈ പ്രഭാസം വിശദവും വ്യാപകവുമായ തോ
 തിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സരോജിനി, പ്രേം
 ചന്ദ', വാമനേശ്വരൻ, ഭാരതി എന്നിവരാണ് വിവിധ
 രായ ഭാരതീയകവികൾ നിർമ്മിച്ചാൽ ബദ്ധപ്പെട്ട ഭേ
 ശീയസാഹിത്യം ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും അപ്രസക്ത
 വും അന്യദിനം ചാരിയൊന്നിരിക്കുന്ന സാമൂഹിക
 പരിവർത്തനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചിലപ്പോൾ
 അനന്തർ ചംക്രമിത്തുണ്ടെന്നും ഹ്രീ പിള്ള വിചാരി
 കുന്നു.

ചിത്രമെന്തു്, രൂപശിരസ്സും മുതലായ കലകളി
 ലും മി. പാളയുടെ നില മേൽപ്രകാരമൊക്കെത്ത
 ന്നതാണ്. ജീവിതമനുഭവങ്ങളെയെന്തെല്ലാമൊ
 യോ പരോക്ഷമായോ പരിച്ഛേദനം പരിശീലിപ്പിച്ചോ
 മുതലായ കല ആതിഥേയൻ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടാ
 എന്നും, തന്റെ, അത് നിശ്ചയിച്ചും മേഖലക
 ഉണ്ടും നാം ദർശിച്ചു ന്ന കലകളുമായ രൂപവൈ
 ചിത്രങ്ങൾക്കു സാമൂഹ്യമായ പ്രതിബിംബമേ, സമുദാ
 യത്തിന്റെ പ്രതിമയിൽ പതിച്ചിട്ടുണ്ടുള്ള എന്നും

ഉമ്മ അഭിപ്രായത്തിൽ സ്ഥിരനിധനാണു് അദ്ദേഹം. പ്രയോജനമുണ്ടായിരിയ്ക്കുന്നതും ഉപയോഗ്യമായ ഭാവനകൾ തലത്തിൽ അടിച്ചു കല, അതിന്റെ പ്രോണാശത്തിന്റെ തൽപ്രാർത്ഥന അന്യോന്യമായ ചടികിടകളിലും, തെരുവിനകളിലുംനിന്നു മാറി ആൾക്കൊത്ത അന്യോന്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു വ്യത്യാസമുണ്ടാണത്രെ ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതാണത്രെ. ഈ ലക്ഷ്യം രാജകുടുംബം കലാപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും, കലാകാരന്മാരുടെ വൃത്തങ്ങളിലും തിരഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യബാധവും, മറ്റു ജീവിതതാല്പര്യവും ഉൾപ്പെടെയുണ്ടായും വേണം. അപ്പോഴപ്പോഴും കല അപ്രകാരമായ “ആത്മീയ”ത്തിന്റെയും അനാധിപ്തം സമരങ്ങളുടെയും ആകാരമായി അധഃപതിച്ചുപോകും. സമുദായങ്ങളുടെ പരിവൃത്തിൽ ഒന്നിടവിടം പ്രാവശ്യം ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചതിനും, പിന്നീട് ഉൾക്കലിതമായ പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നതിനും ഉദാഹരണങ്ങൾ സൂചകമാണു്. അതുമാണു്, “കലാപ്രവേശി” എന്നുള്ള പൊരുത്തമായ വാദത്തെ വലിച്ചുവെച്ചു് കലയുടെ നാനാമുഖങ്ങളായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ മനസ്സെന്റെ മാനസോല്പാസത്തിനും സാംസ്കാരികമായ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കുമായി, ജീവിതപ്രാധാന്യത്തിന്റെ വേലിയോരുത്തുമായി കൂട്ടിച്ചിണക്കി സമസമുദായത്തിൽ, മുതലുടമകൾ സംഗതിയിലാണു് കലാകാരന്മാരുടെ നോട്ടവും പരിവൃത്തമുണ്ടാണത്രെ. ഇതത്രെ ശ്രീ. നാലപ്പുണ്ണിയിൽ “അവരോടു ചെല്ലുവാൻ നിർദ്ദേശവും.

രാഷ്ട്രീയ പിന്തകൻ

ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു മതേതരരാജ്യം രൂപമെടുക്കുന്നതിന് സമാർത്ഥ പരിശോധനയുണ്ടെന്നും, നമുക്ക് വേണ്ടത്, മതപരിഗണനകൾക്കും ജാതിവ്യത്യാസങ്ങൾക്കും അതീതമായ ഒരു Secular State ആണെന്നു വരികയും വാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള. കൊല്ലം 1110-ൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടായ പുതുക്കിയ പത്രാജ്ഞാക്കൻ്റെ ഫലമായി സ്വന്തം കേസരിപത്രം നി. തേങ്ങത്തായിരുന്ന അവാസരത്ത് പല ബാഹ്യപ്രോത്സാഹകൾക്കും പ്രതിഷ്ഠകൾക്കും കടകവിജയമായി അദ്ദേഹം താൻ മേലാൽ രാജ്യീയകാർപ്പടയിൽ ഇടപെടുന്നതല്ലാ എന്നു സ്വയം പ്രതിജ്ഞാപിച്ചു. അധികാരത്തിലുള്ളവരുടേയോ സ്വജനങ്ങളുടേയോ യാതൊരു ഹൈന്ദവകൂട്ടം ഈ പ്രതിജ്ഞയ്ക്കു പിന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിയാം.

“സതാംഹി സന്ദോഹഭരോ വസുധ

പ്രമാണമന്തഃകരണപ്രവർത്തയഃ” എന്നു ആപ്തവാക്യം മാത്രമാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു നിശ്ചയമെടുക്കാനായ പ്രേരണയുടെ പിന്നിലുള്ള തത്വം എന്നു വേണമെ

നിൽ നമുക്കു സാധാനികാം. എന്നാൽ അന്നുതൽ
ഇന്നോളം അദ്വൈതം ചിലർക്ക് ഉപദിഷ്ടമെന്നും മറ്റു
മുഖ്യമായും ഒക്കെയൊക്കെ അന്നാൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ത
ന്റെ ഈ പ്രതിഷേധത്തെ ഭയപ്പെടുന്നിയെ പാലിച്ചുവര
ന്നു. തന്നിരിക്കുന്ന കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചു കൊല്ലക്കാല
മായി നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ അതിനാലു പറ്റി ആ
വക സംഗതികളിൽ ഒരു മഹാശക്തിയായി വ്യക്തി
യു പതിച്ചിരുന്നു എ. പിള്ളയുടെ ഉറപ്പു ഉപദേശങ്ങളു
ടെ സവിശേഷത നേതൃത്വവും അഭ്യർത്ഥനയിൽ
ഇടവന്നു.

എന്നാൽ, തന്റെ ചുരുപാടും അന്തർഭൂമിയെന്നോ
ന്നും മാനിയും തിരിഞ്ഞും ഇളകിയും മാഞ്ഞും വ്യാപ
തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെയും
കോളിളക്കങ്ങളുടെയും അന്തർദ്വൈതത്തിൽ അദ്വൈതം സാമാ
ന്യമായി ഉദാസീനനായി മാത്രം കാണപ്പെട്ടിരുന്നു
എന്നുവരികിലും, എ. പിള്ള പുരോഗമനപാതയുള്ള
തന്റെ രാഷ്ട്രീയചിന്താഗതിയെയോ സ്വതന്ത്രമായ
ചർച്ചകളോടൊന്നിടത്തും പരിത്യജിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു
തത്കാല രാഷ്ട്രീയപ്രശ്നവുമായി തന്നെ സമീപി
ക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലും അഭ്യർത്ഥനയുമായിട്ടുള്ള സ
മഗ്നമായ ഒരു ചോദ്യം വരി നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിലും, തന്റെ
കാര്യമുള്ള നിർദ്ദേശത്തിന് അനുക്രമമായ മാർഗ്ഗമൊ
ന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കൊടുക്കുന്നതിലും അദ്വൈതം അന്നു
ത്തെപ്പോലെ തന്നെ ഈ അർത്ഥം കാണുന്നും സമ
സ്തനും സന്നദ്ധനാണെന്ന്. അദ്വൈതത്തിന്റെ ഇപ്പോ

നോരാജിയത്തിന്റെ എല്ലാ മനസ്സുകൾക്കും അറിവു സമുപേക്ഷയോടെ കൂടിയ സോഷ്യലിസത്താണു്. തന്റെ സോഷ്യലിസത്തിന്നു കമ്മ്യൂണിസത്തോടു് കവിശ്വര്യമുള്ള മാധ്യമങ്ങളെന്നുള്ളതു് ശ്രീ. പിള്ളയെന്ന സമൂഹത്തിന്നു ഒരു വസ്തുതയുമാണു്. എന്നാൽ ഒരേതരം ഓരോ അഭിപ്രായത്തിന്നു വശംവദമായ ഒരു കൂട്ടം ജനങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയധീകാരം കൈവശമാക്കുന്നതിന്നു നിയമിക്കേണ്ട നയങ്ങളും പദ്ധതികളും സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്നു സുസ്ഥിരമായ ചിന്ത സാത്തന്നുണ്ടിപ്പോയെന്നുമാണുള്ളതു്. അധികാരം കൈയടക്കാനുള്ള സമരങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ട പദ്ധതികളും വിന്യസിക്കേണ്ട ക്രമങ്ങളും തുടങ്ങുന്ന നയങ്ങളുമെല്ലാം അതതു ദേശം, കാലം, സമൂഹം, സാമ്പത്തിക പരിഗണനകൾക്കു വിധേയങ്ങളായി മാത്രം വേണ്ടതാണെന്നതു മി. പിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. അപ്പോഴെന്തു നിയമങ്ങൾ, മറ്റേതെങ്കിലും രാജ്യത്തോളം പ്രയോഗിച്ചു ഫലപ്രദമെന്നു് കണ്ടു നടപടിക്രമങ്ങൾ യാതൊരു മറ്റൊരു കൂടാതെ മറ്റു ദിക്കുകളിൽ പകർത്തുന്നതു് സ്ഥാപിതമായ പരിവർത്തന മനസ്സാധിത ജനങ്ങളിൽ ഉളവാക്കാൻ പറ്റാത്തതായിരിക്കുമായിട്ടു് എന്നും അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നു.

മാർക്സിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രോകൾമേക്കു് പ്രചാരത്തിൽ വരികതന്നെ ചെയ്യും. അവയുടെ പ്രാഥമത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ, നോർമാൻറിക്ക് കരാറുകൾക്കോ, മാർഷൽ പദ്ധതികൾക്കോ, മാർപാപ്പായുടെ

ബഹുമാകൾക്കോ സുസാധ്യമായിരിക്കയില്ല എന്നാണ് മി. പിള്ളയുടെ സുചിന്തിതമായ നിഗമനം. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഒരു അതിമധ്യമായ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക പരിവർത്തനവിപ്ലവസ്ഥിതിയുടെ അനിവേദ്യപ്രാണമായി മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. പിന്നെയാ, ചരിത്രത്തെയും, രാഷ്ട്രീയചിന്തകളെയും പരിഗണിക്കാതിരുന്നോട്ടിൽ സിദ്ധാന്തിച്ചിട്ടുള്ള പരിവർത്തനപ്രാണ (cyclic theory) അറിയാത്ത അദ്ദേഹം ചർച്ചയ്ക്കു നൽകുന്നത്. അതായത്, ഭരണഘടനയിൽത്തന്നെയുള്ള രാഷ്ട്രീയാധികാരം തുടർന്നു നില്ക്കുന്നതിൽക്കുറവു എന്നത് അസംഗതമാണെന്നും, അത് സേവ്യപ്രാണമായും ജനകീയഭരണമായും ഒന്നിന്റേതല്ലെന്നും അറിയാത്തതായിരിക്കുമെന്നാണ് അതിരുന്നോട്ടിൽ അദ്ദേഹം cyclic theory of state കൊണ്ടു സമർത്ഥിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പരിഗണനയുടെ സമർത്ഥതയിൽ പുതു ഭരണകൂടത്തിനും ഇക്കാര്യങ്ങളെ വികഴ്ത്തുവാൻ വിധേയമാകാതെ നിർവാഹമില്ലെന്നും, അതല്ല, താത്വികദൃഷ്ട്യാ ഭരണകൂടം യാതൊന്നുമില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നുമാത്രമല്ല, മാനവസമൂഹത്തിന്, ശാസ്ത്രീയമായ ആസ്വത്തുനേടലായതും കൂടുതൽ ക്ഷേമകരമായ, പ്രയാജനപ്രദമായ ഒരു സമ്പത്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരിച്ചെന്നുമാത്രമല്ല, അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് അനിവേദ്യമായ സേവ്യധർമ്മപത്യാമുള്ള ഒരു ഭരണകൂടത്തിന്റേതായ കടിയുണ്ടാകയില്ലെന്നും മി. പിള്ള

വിംശതിക്കു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു വ്യവസ്ഥിതിക്കെട്ടിപ്പുടക്കുന്നതിനും അതിന്നു വഴങ്ങാൻ സമയത്തേ പ്രോത്സാഹിക്കുന്നതിനും കാർഷികരതയും സ്വന്തം അധികാരത്തിൽ വിശ്വാസവുമുള്ള ഒരു ഭരണകൂടം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണത്രേ. ഇത് പൊതുസമ്മതിദാനത്തിന്റെ വികൃതകൾക്കു വിധേയമായി ഏതൊരു സമയത്തും അധികാരത്തിൽനിന്നു ഭ്രഷ്ടമാക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു ഭരണകൂടത്തിന് എഴുപ്പം സാധിക്കാവുന്ന ഒരു കാർഷ്യമണ്ഡലത്തും പ്രവൃദ്ധനെന്നു. ഈദശകാർഷ്യങ്ങളിൽ ജനകീയം, സേവാസ്ഥാധികാരത്തിന്നു കീഴ്വശങ്ങളോടുകൂടി വരുന്നതിനേക്കുറിച്ചു ശ്രീ. പിള്ളയ്ക്ക് വളരെ ക്ഷേമമുണ്ടു്. പക്ഷേ സാമൂഹ്യക്ഷേമത്തിനും സാമ്പത്തികസുസ്ഥിതിക്കും കൂടുതലായ പ്രധാന്യം നൽകണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് മനുഷ്യാശിഷ്ട പൊതുവെ പ്രയോജനപ്രദമായ പദ്ധതികൾ പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഉദ്യമസ്ഥിരതയുമുള്ള ഒരു ഭരണകൂടം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മാത്രമേ പാറു എന്നു സംവദിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം മടിക്കുന്നില്ല. ഒഴിച്ചുനിൽക്കാൻപാടില്ലാത്ത ഒരു കൈപ്പൻ ഇളകിയായി ഇതിനെ സ്വീകരിച്ചേ മതിയായു എന്നും അദ്ദേഹം തിന്നദിശ്ശായമുണ്ടു്.

ഭാവിയിൽ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ അനുമായികൾ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നമായി ഒരു സ്ഥിരവും, വളർച്ച മുറിയുള്ളും, വ്യക്തമിതവുമായ ഒരു സമുദായം രൂപമെടുക്കുമെന്ന് മി. പിള്ള പ്രാദിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു

സമർപ്പം സമുദായനിലകളിൽ തൽക്കാലം കണ്ടുവരുന്ന ഉള്ളിനീലാവസ്ഥകളും അന്നു രാത്രിയും ഈ നിറത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു വർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടാമെന്നുവരികെ, അതിന് എടുപ്പാക്കേണ്ടിയും യഥാർത്ഥമായ ഒരു സ്ഥിരമായ ഉത്തരവിലാക്കുന്നു കരുതാൻ വരിക. കാരണം, നാനാഭാഗ്യമായൊരു പ്രപഞ്ചം പ്രാപിക്കൽ (Change) ഇപ്പോഴുള്ള സർവ്വപ്രകാരത്തിലും നമസ്കരിച്ചിട്ട് പരിവർത്തിതമാകട്ടെ ഒരു നിമിഷത്തിൽ കൂടുതലായ കാര്യങ്ങൾപ്രത്യേക പരിണാമപ്രവർത്തനങ്ങൾ വരുംവരായ ഈ ലോകത്തിൽ യാതൊരു വ്യവസ്ഥിതിക്കും ഒരു നിലപാടും അല്ലാത്ത സംഭവം എന്തെന്നുള്ളതെന്നു.

പക്ഷെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചുറ്റും ഉണ്ടാകാൻ അത്യാവേശപരമായ അനിയന്ത്രിതാധികാരത്തിൽ ആദ്യമായി നമുക്കു ധർമ്മം, ധർമ്മികൾക്കുള്ള മുൻനിർത്തിയും ഭരണം നടത്തേണ്ടതിലും പ്രദാന കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നുവരികെ അധികാരത്തിന്റെ സഭാഭാവം തന്നെ അതുകൊണ്ടു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവനെ എന്തൊരു ഭാവിപ്പിക്കുക എന്നതാകുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ഭരണരീതി രാജാധാരണ പ്രദാനം ഇടയ്ക്കും കാര്യങ്ങൾ നൽകി അവിടുത്തെ വിജയം ചെയ്യുന്നു. പുതുതായി അധികാരം കൈവരിച്ചത് ഭരണസാമാന്യമാണെന്നിൽ, ആദ്യമായി സഭാഭാവം പല കാര്യങ്ങൾക്കും അനിവർതവ്യമാകും അങ്ങനെയായിരുന്നു. ധീരോദാത്ത

വും ത്യാഗപൂർണ്ണവും ആയ നേത്രത 'ം ഒന്നിനാത്രേ, ജനകീയദമണത്തെ കാർഷ്വജ്ജ്വാലാശി മുണൊട്ടു കൊണ്ടു പോവാൻ കഴിവുണ്ടാകുമ്പോൾ. ശാസ്ത്രീയമായി ആസൂത്രണങ്ങൾക്കോ, സമ്പാദനശുദ്ധിദാനശാസ്ത്ര (Eugenic) പ്രകാരമുള്ള സമുദായ നവീകരണ-പരിരക്ഷണ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കോ, പലപ്പോഴും ഒരു ജനകീയദമണത്തിന് കെട്ടോ കൈയൊഴോ ഇല്ലാത്തതാണു കണ്ടുവരുന്നത്. ഇതു കാര്യകൂടാതെ ജനകീയദമണത്തിന്റെ നിലനില്പിനു ബാധകമായിത്തീരുകയും, അതിൽ ഫലമായി വീണ്ടും പുനഃപരിഷ്കരണവും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ, മനുഷ്യനുമായും അർത്ഥവിരുദ്ധതയുടെ ഭരണസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഒന്നിനപിറകേ ഒന്നായി മാറിയും മാറാത്തും, യാതൊരു സ്ഥിരതയോ ഭൂപ്രവൃത്തിയുമില്ലാത്തതോ ഇല്ലാത്ത, അജ്ഞാതമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ചരമഭരണശാസ്ത്രം. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള രാജ്ധീയായി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്.

മറ്റൊന്നും, വോക്സമാർക്കു സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞതിനുശേഷം, ശാസ്ത്രീയമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നവിയോഗിൽ സമൂഹപുഷ്പാദനം നിർമ്മിക്കുകയാണെന്നിൽ, ഭരണകൂടം, മനുഷ്യരാജ്യം, കാർഷ്വജ്ജ്വാലാശി, വർഗ്ഗഭരണമുൾപ്പെടെയും ഭരിക്കുന്നതിനും അജ്ഞതയുള്ള ഭരണം വളരുകക്കാര്യം ഇർദ്ദയായി നിവൃത്തിപ്പെടുന്നതിനും തകവിധത്തിലുള്ള ഭരണകർമ്മങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണെന്നും

21. പിള്ള കരുതുന്നു. ഇവിടെയും, അദ്ദേഹം മുന്നിൽ കാണുന്നത് ധർമ്മികമായ ഏകാധിപത്യഭരണമല്ലാതെ, ജനകീയഭരണമല്ലെന്നു ഓർക്കണം. ഇത്തരത്തിൽ ഒരു കൂട്ടം ഭരണകർത്താക്കൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആവിർഭാവവിധിയാണത്രെ വോക്സത്തിൽ സമുച്ചിക്ഷയോ, ജീവിതഭൂതയോ അഭ്യർത്ഥനയായി ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയില്ലെന്നുമായ വ്യക്തമാണല്ലോ. എച്ച്. ജി. വെൽസ് വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള, ഭരണകാര്യം ജീവിതകൃത്യമാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള, “സമ്രാജ്” വസ്തുതയും, ബർണാർഡ് ഷോ എപ്പോഴും ഉന്നി പായ്ക്കുള്ള Governing Class രാജ്യം ഭരിക്കാൻ പ്രത്യേകം പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ, ട്രി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ മുമ്പ് വിവരിച്ച അഭിപ്രായത്തിൽ കൂടുതലായി കാണുന്നത് ഒന്നാണ്. അതായത് ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ നേതൃത്വം വഹിക്കാൻ, സത്തുൽപാദനശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾ അനുസരിച്ച് പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതികളിൽ ജനിച്ചിരിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികൾ വേണമെന്നുള്ള വാദമാണ്. ഇതുതന്നെയല്ല നമ്മുടെ പുരാണങ്ങളിലും ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലും വിവരിച്ചിട്ടുള്ള നല്ല രാജാക്കന്മാരുടെ ഉത്ഭവസ്ഥിതി-പരിണാമലക്ഷണങ്ങളിലും, അന്തർദ്ദൃഷ്ടിക്കാണെന്ന അഭിപ്രായം എന്തും പരിചിതമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പൊതുവേ പറയുന്നതായാൽ, ജനകീയാധികാരത്തിൽനിന്നും, പല കാരണങ്ങളാൽ ഭംഗം

ഭവിച്ചു, ധാർമികമായ ഒരു കാര്യം ആണെന്നായി കഴിയുന്ന ഒരു സമുദായത്തിനുമുമ്പെ സാക്ഷ്യം നൽകി, ജീവിതദ്രവ്യം തുടർച്ചയായി അനുഭവിക്കാൻ സാധ്യമാകട്ടെ എന്നാണ് ശ്രീ. പിള്ളയുടെ രാഷ്ട്രീയ കാർഷ്ട്യത്തിന്റെ മൗലികമായ വിശ്വാസം എന്നു നമ്മുടെ ന്യായമായി അനുമാനിക്കാം.

മനുഷ്യന്റെ മാനസികവ്യാപാരങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു പരിശോധിച്ചു തിരിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നതാണ് Psycho-analysis, എന്ന ശാസ്ത്രവും, മനുഷ്യന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും തമ്മിൽ ഇണക്കി യോജിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്, നമ്മുടെ സമൂഹവ്യവസ്ഥിതികളെയും വ്യാപാരങ്ങളെയും വിശദീകരിക്കുവാൻ എന്നുള്ളത് ശ്രീ. ബി. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സമയമായ ഒരു സിദ്ധാന്തമാണത്രെ. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയെന്ന പ്രകൃതിയായി സ്വഭാവം രക്ഷയിലും, ദൈവിക സ്ഥിതികളുടെ ദ്രവ്യയിലും ആശ്വസിക്കുന്നവനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ശിശുപ്രായമുതൽക്കു നമ്മുടെ ദൈവപ്രിയയിലും രക്ഷയുടെയും, ദ്രവ്യയുടെയും മോശത്തിന്റെ ആവശ്യം തെളിഞ്ഞുകാണാമെന്നുണ്ട്. മറ്റൊരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ഇവയെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു മാത്രമാണ് നടത്തപ്പെടുന്നതെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നാലുകാരാലൊക്കെ, മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹ്യമായ നിലനില്പിനും സുസ്ഥിതിക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ രാജ്യഭരണവ്യവസ്ഥകളിൽ, മനുഷ്യശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഒരു വലിയ

യ പരമ വധിക്കുന്നതായി വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ
 ആത്മഹത്യാപത്തിനു വിധേയപ്പെട്ടു. മനഃശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾ
 ക്ക് ഏകദേശമായി പ്രാപ്തി ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചു
 കഴിഞ്ഞാൽ ഭരണകാര്യം ഏകാഭിമാന വ്യക്തികൾ
 അവയുടെ പ്രയോജനത്തിനു വിധേയമായിട്ട് സ്വഭാവ
 സംസ്കരണം സിദ്ധിച്ചവരായിരിക്കണമെന്ന് അവ
 കൾക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായമായിട്ടു. പക്ഷേ, ഇതേ
 പ്രാദേശികമായി കാലംകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞുപോയ പ്രാദേശ
 യ പ്രവർത്തനത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള അനായത്ത് സിദ്ധാന്തങ്ങൾ
 കൂടാതെ, അത്തരം കാലങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായി മുന്ന
 ന്ന പ്രാപ്തികളുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആശയങ്ങളോടും എ
 കൂടുന്ന, എത്രയെങ്കിലും പൊതുവെപ്പോലുള്ളതാണുപോ
 വാൻ സാധ്യമാകുന്നതെന്ന് ഒരു വൻ പ്രശ്നമായി
 ഉണ്ടെന്നു അവശേഷിക്കുന്നു. ഭാവനാത്മകമായി നി
 ന്ന് ഭരണകൂടത്തെ നിർദ്ദേശം ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള
 ഒരു വ്യവസ്ഥിതി, പ്രിൻസ് ക്രോപ്പോട്ട്കിൻ വി
 ഭാവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന് ആനർ
 ക്കിസമെന്നു പറയുന്നു. ബ്രി. ബാവകൃഷ്ണപിള്ള രാ
 ഷ്ട്രീയ ചിന്താഗതിയിൽ ഒരു ആനർകൃഷ്ണായി സാ
 രം പരിഗണിക്കാമെന്നുള്ളതും, വർഗ്ഗങ്ങളുടെ അഭ്യന്ന
 തിക്കായി, ധാർമികമായ ഏകശാസനയോടും പറ്റി
 യ ഭരണരീതി മെന്തെന്നിട്ടു എന്നുള്ളത് ഇന്നാട്ടിൽ
 അദ്വൈതത്തിൻ സുവിന്തിതമായ ഒരു തീരുമാനമല്ല.

ചരിത്രഗവേഷകൻ

ഒരു ചികിത്സ നിരൂപകനെന്നോ താഴ്ന്ന ചിന്താകനെന്നോ സമത്വവാദി എന്നോ ഉള്ള നിരൂപകത്വം ഒരു ഉപരിയായി പുരാതന ചരിത്രത്തിന്റേതും സംസ്കാരങ്ങളുടെയും ഗവേഷകൻ എന്നറിയപ്പെടുന്നതിലാണ്. ട്രി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള അഭിപ്രായം കൊള്ളുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണങ്ങൾ വളരെ പരപ്പോലുള്ള ഒരു വിജ്ഞാനപരിധിയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയും തീവ്രമായ ചിന്തയോടും വഴി തെളിക്കുന്നവയുമാണ്. പാശ്ചാത്യരും ഭാരതീയരായ ചരിത്രഗവേഷകന്മാർ പലരും പലകാലങ്ങളിലും ചരിത്രാധിനിവേശത്തിലേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സിമന്തങ്ങളും, അഭിപ്രായങ്ങളും ഏറിയ ക്രാമപ്രാദേശികമായിട്ടുള്ളത് മി. പിള്ള വിചാരിക്കുന്നു. പഴയ ഗവേഷകന്മാരിൽ ശ്രീപത്മനാഭൻ ഒരു തുറന്ന മനസ്സോടെ അദ്ദേഹങ്ങളുടെ പരിശോധനയോടു വിമോചനാർത്ഥം വിമർശനങ്ങളെ സാധിപ്പിച്ചത് എന്നദ്ദേഹം കരുതുന്നു.

“പെരുമാറ്റം ഭാരതത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായത്” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവായ എഫ്. ഇ. പാർജിനർ, ചെന്നി അനുകൂലങ്ങളെയും മതസംസ്കാരം

അദ്ദേഹം മാത്രം ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേദങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇൻഡ്യയുടെ പൗരാണിക ചരിത്രം കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിന്റെ അനാരോഗ്യതയെ മുന്നിട്ടുവെക്കുന്നിട്ടിട്ടുണ്ട്. മക്സ് മുള്ളർ മുതലായ പ്രസിദ്ധഗവേഷകന്മാർ ഇപ്രകാരമാണ് ചെട്ടിക്കൊണ്ടുന്നതെന്നും അത് തികച്ചും സാധ്യമല്ലെന്നും, പാർജിനാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ മടിച്ചിട്ടില്ല. ഈ പണ്ഡിതന്റെ മതം ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ ശരിയായ ചരിത്രപാരമ്പര്യം അവരുടെ പുരാണങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും നിന്നാണ് മികഞ്ഞതടുക്കേണ്ടതെന്നത്രേ. പ്രസ്തുത സിദ്ധാന്തമവലംബിച്ച് അദ്ദേഹം “കലിയുഗത്തിലെ രാജവംശങ്ങൾ” എന്നൊരു പ്രസിദ്ധമായ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള പാർജിനാരുടെ മേൽവിവരിച്ച അഭിപ്രായത്തോടു വളരെ യോജിക്കുന്നു. പ്രാചീനചരിത്രഗവേഷണത്തിന് ഇതു ശരിയായ മാർഗ്ഗം. ദ്വാതീയരുടെ മതപുരാണങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളതല്ല എന്നും അപ്രകാരമായിട്ടുടാ എന്നും അദ്ദേഹവും സമവദിക്കുന്നു. ഒരു ജമൻപണ്ഡിതനായ വാട്ടർ ഡബ്ബ്ലു കിൽഫെൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ഐഡ കോസ്റ്റാഗ്രാഫി ഡെർഇൻഡസ്”, “ഭാരതവർഷ” എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ പദ്ധതിയാണു് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹം പുരാണങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്ന ഭൂമിശാസ്ത്രവിവരങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് പൗരാണികഭാരതത്തിന്റെ ചരിത്രം

ത്രപരമായ ഭൂമിശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് നമുക്കായ ഒരു പാഠം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാർജിനരുടെയും കിർഫെല്ലിന്റെയും പരിഭ്രമങ്ങൾ, ശാസ്ത്രീയമായി പുരാതനഭാരതത്തിന്റെ ഭൗമവിശുദ്ധതകൾ, മനസ്സിലാക്കാനും വ്യാഖ്യാനിക്കാനും നടത്തിയ പുരോഗമനപരമായ നാണിഷ്ഠങ്ങളുടെ ആദ്യപടിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ ഈ മഹാപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഏതാദേശ വ്യവസ്ഥയങ്ങളിലും ഐ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മൗനികനായ ഒന്നുണ്ടു നൂനതകൾ പ്രശ്നിക്കുന്നു. പാഠങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന കാലങ്ങളുമായി വളരെപഴക്കമുള്ള “ബ്രാഹ്മകല്പം” എന്ന കാലഗണിതസമ്പ്രദായത്തെ അധികരിച്ചുള്ളവയാണത്രെ. ഈ പദ്ധതി വിസ്തൃതിലും (Space-time)വും, സാധാരണകാലവും തമ്മിലുള്ള പശ്ചാത്തസ്ഥത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നു. ആകാശത്തിൽ ഒരു ജിപ്സും ഒരു നക്ഷത്രം സംബരിക്കുന്ന കാലയളവിനാണ് വിസ്തൃതികാലം എന്നുപറയുന്നത്. “ബ്രാഹ്മകല്പം” ഗണനയിൽ ഈ അളവിന് സ്ഥലമെന്നും, സാധാരണകാലയളവിന് കാലവർഷമെന്നും വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു നക്ഷത്രം 4000 സാധാരണകൊളുക്കുകയുണ്ട് 4820000 ഡിവിഷൻ ആകാശത്തിൽ തരുന്നതായും. അതായത് ഒരു സാധാരണവർഷത്തിൽ 1030 വിസ്തൃതി അഥവാ സ്ഥലവർഷം ആ നക്ഷത്രം സംബരിച്ചിരിക്കും. ഈപ്രമാണം മനസ്സിലാക്കാതെ പാർജിനർ പുരാണിക കാലഗണ

നൽകിയ ചതുർത്വശകാലം അതായത് 4820000 വർഷം അനുബന്ധമായ വിധിയും, അതിനെ തന്റെ “കലിയുഗമാനവംശങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചകളുടെ കാര്യപരിഗണനയ്ക്ക് പ്രയോജനമായിരുന്ന പൂർവ്വകാലം മെന്റും. ഈ പദ്ധതിയുടെ പരിവർത്തനസ്വഭാവവും ആ പദ്ധതിയെ മനസ്സിലാക്കിയില്ല.

ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ, Spac-time-ന്റെ ധാരണകാലവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം തന്റെ പരിഗണനകൾക്ക് അടിസ്ഥാനമാക്കി എടുത്തുകൊണ്ട് കലിയുഗരാജാക്കന്മാരുടെ കാര്യപരിഗണനയ്ക്ക് മാത്രമല്ല, “സമുപരിരംഭിവികളുടെ സാധ്യതപരവും നയരതികമായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ചരിത്രഗവേഷകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആദ്യമായി ഇപ്രകാരമായ നിഗമനം ഡോക്യുമെന്റായി അവതരിപ്പിച്ചത് ശ്രീ. പിള്ളയുണർന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമാണ്. കിർഗെസ്റ്റിന്റെ ചരിത്രം മുമ്പേയുള്ള ഭൂമിശാസ്ത്രഗവേഷണവും ഇതിൽനിന്നും ഭിന്നമായ ഒരു അനുബന്ധതലവും ഭൂമിയിൽനിന്നിറങ്ങി. പുരാണങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും പണ്ടുകാലത്തെ സ്ഥലങ്ങളുടെ സ്ഥിതിവിശിഷ്ടമായ പ്രദേശങ്ങളെക്കുറിക്കുന്നതാണെന്നും, അവയിൽക്കൂടും ബലുവിനാലുള്ള വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ ഇടവുമ്പുമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നും ആയിരുന്നു ആദ്യമായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം. ഭാരതീയരുടെ ചരിത്രാതീത കാലത്തെ പൂർവ്വികന്മാർ കിഴക്കേ അ

റേഖലയിൽനിന്നും തെളിവുപ്പെടുത്തുന്നതിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയിലുള്ള കടിയെറിപ്പാർത്തവരായിരുന്നു. ഇവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്ഥലനാമങ്ങൾ പ്രാദേശം എണ്ണാത്തതന്നെ ഈ രാജ്യ ഭരണത്തിലേക്കും പ്രത്യേക ഭിക്ഷകളെ കുറിക്കുന്നവയുമായിരുന്നു. അവർ പുതിയ ഒരു പ്രദേശത്തെ താഴെപ്പറിച്ചിട്ടുള്ള തങ്ങൾക്ക് സ്വപരിചിതങ്ങളായ പഴയ സ്ഥലനാമങ്ങൾതന്നെ ആ പുതിയ ഭൂവിഭാഗത്തിലെ (ഇൻഡ്യയിലെ) സ്ഥലങ്ങൾക്കും നൽകി. ആകയാൽ, പുരാണങ്ങളിലും ഇതിനോടടുത്തുപോലും കാണുന്ന സ്ഥലനാമങ്ങൾ കൃത്യമായി കടിയെടുക്കുന്നതായി കരുതുന്നത് സാധ്യമാകുകയില്ല. ഇതാണ് ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സിദ്ധാന്തമായ അഭ്യൂഹം. അധികം ദൂരമല്ലാത്ത പരാമ്പര്യത്തന്നെ അതായത്, കടിയെടുക്കുന്ന നൂറാണ്ടു മറ്റേതെങ്കിലും, വടക്കേ അമേരിക്കയിലും, ആഫ്രിക്കയിലും, ന്യൂ സിഡ്നിയയിലുടനീളം കടിയെറിപ്പാർത്ത ഏകപ്രകാരം ഇംഗ്ലണ്ടിലും, ഫ്രാൻസിലും മറ്റുമുള്ള സ്ഥലനാമങ്ങളെത്തന്നെ നിർലോഭമായി പുതിയ രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ഥലങ്ങൾക്കും നൽകിക്കാണുന്നതെന്നുള്ള വസ്തുത, ശ്രീ.പിള്ളയുടെ സിദ്ധാന്ത അഭ്യൂഹത്തിന് ഉപോക്തി നൽകുകയായി ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്.

പുരാതന ആര്യന്മാർ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നതായിരുന്നു, പെർഷ്യ, അഫ്ഗാനിസ്താൻ, ബാലൂചിസ്താൻ, ഈ രാജ്യങ്ങൾ വഴിയത്രേ. അവസാനവാനും ഇൻഡ്യയിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അവർ മൻപാസാ

രാജ്യങ്ങളിൽ സാമാന്യം ദീർഘമായ കാലത്തുവിൽ, നിവസിച്ചിരുന്നു. ഈ പരിചയങ്ങളും സാമ്രാജ്യങ്ങളും പ്രതി, നമ്മുടെ പുരാണേതിഹാസങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട കലിപ്പുരുഷനുള്ള വാസ്തവവും വിസ്തരിക്കത്തക്കതല്ല. ഒരേ പേർത്തന്നെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളുടെ വിവരണങ്ങളിൽ ഒരു പുരാണത്തിൽത്തന്നെയും, പുരാണവും പുരാണവും തമ്മിലും പല അന്തരങ്ങളും ഏതാനെറ്റിച്ചിരിക്കുകയും കാണുന്നുണ്ട്. ഇത് പേർ ഭാരതത്തെ എതിലും നിർദ്ദിഷ്ടസ്ഥലങ്ങൾ ഭിന്നങ്ങളാക്കുകയാണെന്ന് എന്നത്രെ ശ്രീ. പിള്ളയുടെ വാദം.

പാർജിനാകളെ, കിർകെൽ ആകട്ടെ, ഏഷ്യയിലെതും, ഈജിപ്തിലേയും, അതിപുരാതനങ്ങളായ ജനസമൂഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അവയുടെ ചരിത്രപാരമ്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അവധാനപൂർവ്വജ്ഞതാരതമ്യപരം നമ്മുടെ നാടിനായി തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭാരതീയ പുരാണങ്ങളും ഇതിഹാസങ്ങളും നൽകുന്ന വെളിച്ചംമാത്രം വെച്ചുകൊണ്ട്, പൗരാണികചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം മുതലായവയെല്ലാം ബന്ധിച്ചുള്ള നിഗമനങ്ങളും അഭ്യൂഹങ്ങളും ഉന്നയിച്ച് ആദ്യപുരാതനശാസ്ത്ര സാമ്രാജ്യം സാംസ്കാരികമായ വ്യവസ്ഥിതികൾക്ക് പ്രപഞ്ചപശ്ചാത്തപ്തം നിർണ്ണയിക്കാനാണെന്ന് അവർ ഒരു വെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പദ്ധതി സമ്പൂർണ്ണമായും, ഉപ്ലവിക്കുമോ ആകാൻ ഇടയില്ല എന്നു മുൻ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു വിദഗ്ദ്ധാകമല്ലോ. ഈജിപ്ത് മുതൽ തുടങ്ങി ഉത്തര ഇൻഡ്യവരെതങ്ങൾ നാനാഭാഗമായി പിന്നടി

ദേശങ്ങളിലെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അനാഥന്മാരും പാടി
 മെയ്യപ്പെടാൻ ഭാരതീയരുടെ പുരാനേതിഹാസങ്ങളിലെ
 ഉൾപ്പെടുത്തിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത ദേശങ്ങളിലെ
 സ്ത്രീകൾ പലതരമുള്ള സംസ്കാരങ്ങളെയും സംസ്കാര
 സ്ഥിതിയേയുംകൂടി ചർച്ചിക്കാണ്ടുപോയതും ഉ
 ള്ള ചെറുതിഹാസികമായ പുതുതെളിവു, താഴെപ്പറ
 ുന്നിരിക്കുന്നതും, വാസ്തവത്തിൽനിന്നു വിഭജിക്കാ
 കുന്ന വകയുള്ള. ചാതുര്യമുള്ള, ഇവിടെ ഉൾപ്പെ
 വിരളമുള്ള പുരാനേതിഹാസങ്ങളിലെല്ലാം അതേപോലെ
 ഉൾപ്പെടുത്തിക്കുന്ന സംഭവപരമ്പരകളെയും, വാസ്തവ
 വിവരങ്ങളെയും ചെറുകുടുംബം നശിക്കുന്നതിനോടും
 കൂടെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന യാതൊരു ശ്രമവുമില്ലാ
 ലത്തെയും, അവ എത്രമാത്രം യാതൊരു നാശം
 പ്രദാനം ചെയ്തതിൽ തോന്നുന്നതായാലും, സ്ഥിരമായ
 ഒരു വിധ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാത്രം.

ഈ പ്രകാരത്തിൽ ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ
 വിജയം അദ്ദേഹം ഈജിപ്ത് മുതൽ ഉത്തരാഖണ്ഡത്തു
 ള്ള പ്രാചീന സംസ്കാരങ്ങളെയും, പാടിശ്ചാത്യന്മാ
 രായെ വ്യവസ്ഥിതികളെയും ഒരു താരതമ്യപരണ
 നടത്തി എന്നുള്ളതിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പ
 രമണവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും നിന്നു ചരിത്രത്തിൽ,
 ആദ്യമായി ഇപ്രകാരമായ നാലുതാഴ്ന്ന ചരിത്ര
 ഉൾക്കാർ ഒന്നൊന്നും അദ്ദേഹം ചാതുര്യം. ഇവി
 റൊസസംസ്കാരങ്ങളുടെ ഒരു താരതമ്യപരണത്തിൽനി
 ന്നു ഈജിപ്ത്, അറബ്യ, മെസൊപ്പൊട്ടാമിയ, റോം

സ്യ അഥ"ശാന്നിപ്പാൻ. ഇൻഡ്യ ഇവയെല്ലാം പൊതുവായി ഒരു കാലഗണനാസമ്പ്രദായം ഉണ്ടായിരുന്നതായി അഭ്യർത്ഥത്തിന് ബോധ്യപ്പെട്ടു. ഇതാണത്രേ "കുറ്റഗണിതം" എന്ന അദ്വൈതം വിവക്ഷിക്കുന്ന പദം. ആദ്യമുള്ള അതിപുണ്യമേതായ കാൽപിതമായിരും, ഇതിപ്പോൾ ഒരു പ്രവർത്തിയെന്ന ഈ "കുറ്റഗണിതം" കൈമാറപ്പെടാനും നിലവിലിരുന്നതായി ത്രി. പിള്ള, ശ്രീ. നീലേശ്വരൻ തുടങ്ങിയവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ "ചിന്താമണ്ഡിതം" എന്ന പത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യവകുപ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

"കുറ്റഗണിതം" എന്ന ഉപാധിയെ അവലംബിച്ച് ഉപയോഗിച്ച് പുരാണങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തികളുടെയും, സംഭവങ്ങളുടെയും തീയതികളെ ഏകദേശം സൂക്ഷ്മമായിത്തന്നെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ മി. പിള്ളയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി, ഈ ഉപാധിയുടെ ശാസ്ത്രീയമായ സ്വഭാവം ഒരു ശരിയായ മാനദണ്ഡമായിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം കൈമാറുന്നതിൽ വേണ്ടുന്ന സൂക്ഷ്മത ആയിരിക്കുമെങ്കിൽ, ത്രി. പിള്ളയുടെ ഈ കണ്ടുപിടിത്തം മാരിത്രമേഖലയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപാദ്യമായിരിക്കുന്ന ഒന്നായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അദ്വൈതത്തിന്റെ കാലഗണനാസമ്പ്രദായവും, മാരിത്രപരമായ ഒരു പൗരാണിക ഭൂമിശാസ്ത്രസംവാദനവും, പലകാലങ്ങളിൽ കണ്ടുപിടിക്കാനായി ശ്രമിച്ചവരും

ണം നടത്തുന്നവർക്കും പുരാണഗ്രന്ഥാഗ്രന്ഥാർത്ഥം (archaeologists) അത്യന്തം ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. പുരാണപ്രതിപാദനമുള്ള വ്യക്തികളെങ്കിലും, ദേശങ്ങളെയും തമ്മിൽ ചേർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കാലാനുക്രമമായി ചൊല്ലപ്പെടുന്ന ഗവേഷണങ്ങൾ സർവ്വോ വിശ്വസ്യോ ആകുന്നതിന്നു പകരം, അതിവനിമേഷത്താലും, യക്ഷി കഥകളെപ്പോലെയു ഉദ്യാനപ്രദവും ആയി പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഹൃദ്യമായി വ്യാപിക്കാനും അങ്ങനെയും, സാംസ്കാരികആശയങ്ങൾക്കു പ്രചാരം സിദ്ധിക്കാനും സാധ്യതയുണ്ടെന്നുള്ളതു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഗവേഷണങ്ങൾമൂലം നമുക്കു പ്രകാശപ്പെടുത്തേണ്ടതിട്ടുള്ള ചരിത്രവസ്തുതകൾ നിരവധിയാണ്. അവയുടെ എല്ലാം ചേർത്തു പാഠ്യമാർഗ്ഗം, ഇതുപോലുള്ള ഒരു സാമാന്യവർണ്ണനയായി ഒന്നു പരിചരിക്കൽക്കുള്ളിൽ സാദ്ധ്യമല്ല. എങ്കിലും ജിജ്ഞാസക്കളും ശാസ്ത്രതന്ത്രമുള്ള അനവധാവർക്കു മേൽ അനേകമണ്ണത്തിനുള്ള ആസക്തിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതിനായി ചുരുക്കം പലതു് എടുത്തുപറയാം. അതിപ്രധാനങ്ങളെന്നു ഈ ഭാഗംകൾ തോന്നിപ്പോവുന്നതാകുന്നു.

1) ഭൂമിശാസ്ത്രപടങ്ങളിൽ. അറബുൻ ഭൂവിഭാഗത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തായി കാണാവുന്നതിൽക്കൊണ്ടു് “പെർസ്യൻ ഉൾക്കടൽ” പലപ്പോഴും, അതായതു് 6036 ബി. സി യിൽ നാശവശവും കണ്ടോൾ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു തടാകമായിരുന്നു.

2) ബെമ്പിൾ പ്രസിദ്ധരായ നോഹ, മഹാഭാരതത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള വൈാസ്വതമനുവല്യാതെ മാരാജഗുപ്ത, നോമയുടെകാലത്തുണ്ടായ വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കം വൈവസ്വതമനുവിന്റെകാലത്തും ഉണ്ടായതായി ഭാരതത്തിൽ പാണ്തിരിക്കുന്നു.

3) ബുദിശമൻ 92 കൊല്ലം ജീവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹധിസമലം തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തിനടുമുളപ്പള്ള തിരുക്കുലശേഖരം ക്ഷേത്രവും, ജനനസ്ഥലം എറണാകുളത്തിന് തെക്കുള്ള കുമ്പളുവായിരുന്നു.

4) വിന്തുരുതോമസ്സ് അപ്പോസ്തലന്റെ കബറടക്കം മദ്രാസ്സിലെ സെൻറതോമസ്സ് മഠത്തിൽ അദ്യ, മദ്ധ്യകൂരിലെ കുരിശുചിയിലത്രെ.

5) വി. തോമസ്സ് അപ്പോസ്തലൻ മാർഗ്ഗശുദ്ധിയെപ്പോലും കേരളോല്പത്തിയിലെ പള്ളിബാണപ്പെരുമാൾ, ഇസ്രായേൽ സിറികരിച്ചുത് രണ്ടാംകുലശേഖരപ്പെരുമാ (872-910 A.D) ൽ ആയിരുന്നു.

6) കാട്ടിദാസൻ തെക്കൻകടലിൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളാൽ കൃഷ്ണശാസ്ത്രത്തിൽ ഏകനായിരുന്നു.

7) പാമിപപാ പാതിരുക്കലത്തിലുൾപ്പെട്ട ഉളിയന്നൂർ താലൂക്ക് കുന്നായി തൊമ്മനും വള്ളുവൻ സാക്കുമാർ തമ്പുരാട്ടുവയ്ക്കായിരുന്നു; വയ്ക്കായി പ്രസിദ്ധരായ കോലാലത്തുനല്ലാതെ മാരാജഗുപ്ത ..... ഇത്യാദി.

ചരിത്രഗവേഷണശാഖയിലുള്ള തന്റെ പരിശ്രമം

മുണ്ടാകും, തക്കതായ പ്രോത്സാഹനമോ പ്രചാരമോ ലഭിക്കുന്നില്ല എന്ന അല്പമായ ഒരു കണ്ണിതം ട്രീ. പിള്ളയ്ക്കു തോന്നാതിരുന്നില്ല. 1121 രേക്കുനീക്കം ആട്ടംമതിന്റെ ഷർട്ടിംഗ്സി ആലോചനാസമരത്തിൽ, കേരളത്തിലെ പുരോഗമന സ്വാതന്ത്ര്യാചാര്യർ മേന്മ" ട്രീ പിള്ളയ്ക്കു് ഒരു ശാശ്വതപത്രം നൽകുവാനായി. അതിനു മുമ്പാകെ പാഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്വന്തം ശവേഷണശോലികളെക്കുറിച്ച് ഇ പ്രകാരം പരാമർശിച്ചിരുന്നു.

“ശവേഷണശോലയ്ക്കു പൊതുവെ ഉണക്കശാശ്വതിത്വം” എന്നൊരു ന്യൂനതയ്ക്ക് നമ്മുടെ നാടാധനമായ ഒരു ഭവസാഹിത്യകാരൻ ഒരിക്കൽ നൽകുകയുണ്ടായി..... എന്റെ പ്രത്യേകതരം ശവേഷണത്തെപ്പറ്റി നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലയിലെ “ശാസ്ത്രീയ” മാരിനുശവേഷണന്മാർക്കു് പരമമായ പുസ്തകമാണുള്ളതു്. എന്റെ ഉണക്കശാശ്വതിത്വത്തിന്റെ ഉണക്കിയ തൊമ്പിക്കുമ്പാകിൽ കറുത്ത അധികം ചെട്ടുസാധനം നാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആനാംബോമ്പിന്റെയും നാടമ്പും വേഗത്തിൽപായുന്ന എയ്റോപ്ലാനുകളുടെയും ചാരം കെട്ടുപിടിത്തങ്ങളോടുകൂടി ദേശീയത്വമെന്ന നിയമ നൂതനം കയ്യിൽപ്പുതുക്കുന്നതും, ഏകലോകം, ഏകമണ്ഡലവ്യാപ്തിയുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങൾ എന്ന ആശയങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു് പെണ്ണിരിക്കുന്നു. ഈ പുതിയ ആശയങ്ങളെ നാടപ്പിൽ വെച്ചു വാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ വേണ്ടുന്ന സ്ഥിതി ചാമ്പ്യനിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ എന്റെ ശവേഷണത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ സഹായിക്കും.....”

“..... എന്റെ മുത്തശ്ശിക്കുറവേഴും ഏഷ്യയുടെ ഓരോ രാജ്യത്തിലും നിവാസിക്കുന്ന പല മതക്കാരുടെയും, പല നമ്പരക്കാരരുടെയും ഇടയ്ക്ക്, പാസ്റ്ററും തോമിപ്പും സൗമാർദ്ദും വളർന്നതാണ്. ഏഷ്യയിലെ ഓരോരോ രാജ്യക്കാരരുടെയും ഇടയ്ക്ക് തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശ്രദ്ധയുത്പന്നമായും എന്റെ ഗവേഷണം നശിച്ചിരിക്കും. ഇതിന്റെ ഫലമായി കിടന്നുസരം കൈവെടിഞ്ഞു് ചരിത്രാതീതചാലത്തുമായിത്തന്നെത്തുപോയ ഒരു ഏക ഏഷ്യൻ സംസ്കാരം കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ ഏഷ്യാ നിവാസികൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുമാണ്’.

ചരിത്രസത്യങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾക്ക്, സത്യം അറിവാൻ യത്നിക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞു് സമൂഹങ്ങൾ പുലർന്നു ഉപകരിക്കുന്ന ഉദ്യേശം കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ അപകമില്ല. മേൽക്കാഴ്ച കൂടി. പിള്ളയുടെ വാക്കുകളിൽനിന്ന് തന്റെ ഗവേഷണങ്ങൾ, ഏഷ്യയുടെ ഒരുമിപ്പിനും നവോത്ഥാനത്തിനും പ്രയോജനപ്പെടണമെന്നുള്ള വിശ്വാസമായ ഉദ്യേശംകൂടി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെന്നു വെളിപ്പെടുന്നു. ദേശം, ഭാഷ, വർഗ്ഗം, മതം, സംസ്കാരം ഇവകൊണ്ട് ദിനപ്രതികളായി ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്ന ഏഷ്യാക്കാരുടെയും ഭരണവംശത്തിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചവരാണെന്നും അവരുടെ പ്രാകൃതചരിത്രങ്ങൾക്ക് ചെറുകുരുമ്പും സംസ്കാരനിരമയ്ക്ക് പൊതുവായ ഭാവിത്തന്മയും ഉണ്ടെന്നും ഉള്ള ആശയം പരക്കെ

പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം. നാതു് അവയുടെ അടിനവമായ ഏകീകരണത്തിന് വഴിതെളിക്കേണ്ടതിർച്ചയെന്നു. അതിദൂരദൂരത്തെ ദാവനീയിൽ ഒരു ലോകമാണ് ഉണ്ടെന്നു വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന പ്രാബല്യമായിട്ടുള്ള ശ്രീ. ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് പള്ളി തന്റെ ഗവേഷണങ്ങൾക്കുപോലും ഏക ലോകമെന്നു ആശയത്തെ പുരോഗമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവാൻ ചെല്ലുവരുന്ന യുഗങ്ങൾക്കുതന്നെ അതിർച്ചയുള്ളായിത്തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അവ പണ്ഡിതന്മാരുടെ സൂക്ഷ്മമായ പ്രധാന സവിശേഷത അർഹിക്കുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

സാഹിത്യനിരൂപകൻ

മലയാളത്തിലെ സാഹിത്യനിരൂപണശാഖ കാലാനുസരിച്ചായ വളർച്ചയേറിയ പുഷ്പിയേയും പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ഒരു വെളുത്ത മാത്രമാണ്. അത്യാകാലത്തുതന്നെ കവിത, ചെങ്കുറു മതലായ വകുപ്പുകൾ വികസിപ്പിച്ചെടുത്തിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ, നിരൂപണശാഖയിൽ നമുക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾ അനുപരിപരിമിതങ്ങൾ മാത്രമെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഈ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ മാനുഷകാലം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമതന്ത്രമായ രീതിയിൽ ഈ ശാഖയെ പുഷ്പിപ്പെടുത്താനും, അതിൽ സുനിശ്ചിതങ്ങളും, സുവിളിതങ്ങളുമായ പാശ്ചാത്യനിരൂപണസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ അടിമുറപ്പുള്ളതായ നിമുക്കങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാനും കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ദശകങ്ങളായി അവിശ്രമമായി പ്രയത്നിച്ചുവരുന്ന ഒരു പണ്ഡിതനത്രേ ശ്രീ. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള.

നമുക്കു നിരൂപണകലയുടെ സ്വച്ഛന്ദമായ വളർച്ചയ്ക്കു വിശ്വാസമായി നില്ക്കേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടമതി, നമുക്കുവന്നിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളു വിമർശനഭാവം, നിരൂപകന്മാരിൽ ശ്രദ്ധാഹര്യം, അടു

തത്കാലംവരെ സാമാന്യതയിൽനിന്നോ വ്യക്തിപരിപാത്തിന്റേയും മുൻകൂറായുള്ള മൂല്യനിശ്ചയത്തിന്റേയും പിടിയിൽനിന്നോ ഉയർന്ന്, നിരൂപണം ഒരു ശാസ്ത്രമാണെന്നുള്ള ബോധത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ഇപ്പോഴും ബന്ധിച്ച് നാവികത്വം പ്രമുഖമായ ഭാവനാത്മകതയിൽ ഈ രേഖകൾതന്നെ തന്റെ കറിക്കുറവിയും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ലാത്തത്.

“നിപന്നമതാക്കുറിച്ച് പാശ്ചാത്യരും പരമ്പരാഗതമായ പൂർവ്വമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അത്ര കോശമായി കണക്കാക്കുന്ന നിമജശമാരാണ് (നമ്മുടെ നിരൂപകന്മാരിൽ) എറിയുകയും ഒരു കൃതി വായിച്ചാൽ തന്നിരിക്കു തോന്നുന്ന സ്വകാര്യനൂതനീയെ മാത്രം പ്രസ്താവിക്കി തത് വിചാരം യാതൊന്നും കൂടാതെ എഴുതിവിട്ടു നില്ക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ സ്വഭാവമെന്നായിരിക്കുന്നത്. നാലു, സർവ്വസാധാരണമായ കഴിവില്ലാത്ത അഭിപ്രായങ്ങളേയും വീക്ഷണഭാവങ്ങളേയും സൂക്ഷ്മവിശയങ്ങളെ പ്രാസനത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠാപിക്കാനും അനുവാദകരെക്കൊണ്ടുവരിപ്പിക്കാനും ഇടമില്ല. അതിനുള്ള നിഷ്പന്നമായ അനവധാനതയിലും സാമാന്യതയിലും അത്യന്തമായ അഭിപ്രായ കോശമാണുണ്ടു്. സത്യത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാനുള്ള ഉദാസീനതയും, തത്പരഗ്രഹണത്തിനുള്ള അനർഹതയുടെ അഭാവവും ഈ നിരൂപണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. മനോജനത്തിനും പ്രതിഭാസമ്പന്നനായ കവികാരനും ഇടയ്ക്ക് വേണ്ടുന്ന വല്ലാൻ പഴുതില്ലാത്ത ഒരു

പ്രാധാന്യത്തിലൊന്നാകട്ടെ പകരം. പലപ്പോഴും, അദ്ദേഹം തന്റെ കവിതകളിൽ പ്രിയപ്പെട്ടതിന്റെ മേൽനോട്ടമായ കവിതകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. നിരൂപണം പ്രത്യേകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

‘ഒരുപക്ഷം, എന്ന സ്ഥാനത്തിനൊപ്പം ഭാഷാ നിരൂപണത്തിന്റെ സാധാരണതയിലൊന്നും ഈ നവകാവ്യകാരനും ആദ്യമായി കണ്ടിട്ടുള്ള നിരൂപകൻ. എ. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയായിരുന്നു എന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം.’

നിരൂപണം ഒരു കവയാണോ എന്നും, നിരൂപകൻ, തന്റെ സാഹിത്യപരിഭ്രമങ്ങളിലൊന്നും ഏർപ്പെടാത്തവരിൽ, കലാകാരനായ പേരിന് മാർഗ്ഗമായിത്തീർന്നു എന്നും സംശയിക്കുന്ന കൂട്ടക്കൂട്ടമാണ്. ഒരു നിരൂപകൻ അങ്ങനെയുപയോഗിക്കുന്നതിനുമുമ്പായിത്തന്നെ, നിർമ്മാണക്രിയയുടെ ക്ഷേത്രം വെട്ടിയെടുത്തു സാധിച്ചു പൊതുജനസമൂഹം അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുത്ത ഒരു കലാസൃഷ്ടി അവിടെയുണ്ട്. അയാൾക്ക് കലാകാരനല്ലാതെ അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ എടുത്ത് പെട്ടെന്നു സംസ്കൃതമായ ഒരു സാഹിത്യരൂപം സൃഷ്ടിക്കണമെന്നു പണിയില്ല. ഒരു കവിതയ്ക്ക് നിർമ്മിതിയിലുള്ള ഒന്നിന്റെ ഭാവം വെളിപ്പെടുത്തും, വ്യാഖ്യാനം, സാമ്പ്രദായികസാധനങ്ങളും മറ്റും കൂടിച്ചേർന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചും വ്യാഖ്യാനിച്ചും വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നു ചിന്തയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ നിലയിൽ, ഒരു നിരൂപകൻ എത്രയെങ്കിലും ഒരു കലാകാരന്റെ

അഭിജ്ഞാതായ സ്ഥാനത്തിന് അവനാരു ഓരിക്കാം?

ഈ പ്രശ്നത്തിന് ബാല്യമുദയത്തിൽ നിന്നും തന്നെ പ്രസ്താവന സമാധാനം നൽകാൻ പറ്റാത്തതായിരുന്നു. വൈദ്യൻ പറയുന്നു: “കലാപ്രയത്നം എന്ന പേരിന് അർത്ഥമായ യാതൊന്നും തന്നെ സാധ്യമായ ഒരു വിമർശനശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് വിശേഷമായിട്ടല്ലാതെ ഉപയോഗപ്പെടുന്നില്ല.” ഇപ്രകാരമാകയാൽ, വിമർശനശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനം കലാപ്രയത്നമായിരുന്നു, സൃഷ്ടി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അത് വേണ്ടതായ ഒരു പാശ്ചാത്യമായിരുന്നു. അത് കലാപ്രയത്നത്തിന്റെ അവസാനിക്കും, അവസാനിക്കണം എന്ന സിദ്ധാന്തിക്കാനും ന്യായം കാണുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പ്രസ്തുത സൃഷ്ടിക്കു സമാധാനം പ്രദാനമായി ഭവിച്ച ഒരുതരം, സ്രഷ്ടാവ് സൃഷ്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആവേശോദ്വേഗങ്ങളെ പ്രകാശമാക്കും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതിനും ആവശ്യമായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഒരു നല്ല വിമർശകൻ, കലാകാരനോടൊപ്പമായിത്തന്നെ ആ സൃഷ്ടിയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സുപരിചിതനായിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും അപാശ്വര്യങ്ങൾക്കും സ്വതന്ത്രമായ ഒരു കലാരൂപം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങുന്നു.

ഒരു സ്വതന്ത്രനിരൂപകനായ നിവൃത്തിയിൽ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ഒരു കലാകാരൻ കൂടിയെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെ സാധാരണ

നിരൂപന ഇമ്മേരിൽ ഏർപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന് അവിടേയും നിർമ്മാണപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊക്കെ ഒരു ലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിയിരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. അദ്ദേഹം ഇന്നത്തെ യുവസാഹിത്യകാരന്മാരോട് പറയുന്നതൊക്കെക്കുറേനോക്കുക:

“നിങ്ങൾ എന്തിനെയെല്ലാമാണ് ബഹുമാനിച്ച് വരുന്നത്? ഒന്നാശ്വേഷിപ്പുനോക്കുക. ശിലങ്ങൾ മുടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വലിച്ചാൽ നിളാത്ത വൃദ്ധനസ്സു്, പരിവർത്തനരഹിതങ്ങളായ സാഹിത്യ തത്വങ്ങളും സാഹിത്യചിന്തകരുടെയും; ഇവയെയാണ് നിങ്ങൾ ആദരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ പണ്ടത്തെ ഗ്രീക്കുകൾക്കുമേൽ പ്രോക്ലസ്സ് എന്ന പ്രസിദ്ധ കോളക്കാരനോട് ഞാൻ ഉപമിക്കുന്നത് ക്ഷമിക്കണമെന്നുപറയ. ഏതൻസ് നഗരത്തിലേക്കുപോകുന്ന വഴിയിൽ പാർത്തിരുന്ന ഈ മനുഷ്യൻ വഴിപോക്കരെ പിടികൂടി ഒരിരുമ്പുകട്ടിലിൽ കിടത്തും. വഴിപോക്കരെ ഉടൽനിളം കട്ടിലിന്റെ നീളത്തെക്കാൾ കുറഞ്ഞിരുന്നാൽ അയാൾ അമ്പരന്ന അതിനോടൊപ്പം വലിച്ചുനീട്ടിക്കൊല്ലും. ഉടൽ നീളം കൂടിപ്പോയാൽ, അമ്പരന്ന് ശരിക്കെ വെട്ടിക്കൊല്ലാൻ അവനെക്കൊല്ലാത്തു്. ഇമ്മാതിരിയുള്ള ഇരുമ്പുകട്ടിലല്ല, പിന്നെ ഒരു വലിച്ചു കരെ അധികം നീട്ടാവുന്നതും കുറെ അധികം കുറയ്ക്കാവുന്നതുമായ സ്ക്വിംഗ് കട്ടിലാണ് സാഹിത്യദീപ്തിക്കുവേണ്ടതു്. ഇങ്ങിനെ യുള്ള ഒരു സ്ക്വിംഗ് കട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു എളിയ പ്രവ

മാണ് താൻ ഭാഷാസാഹിത്യലോകത്തു നടത്തിവന്നത്. ജാതിയും, മതവും, സ്ഥലവും, വയസ്സും, നോക്കി താൻ ഒരു സാഹിത്യകാരനെന്നും കട്ടിലിൽകിടത്തി വലിച്ചുനീട്ടുകയോ കൂക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. വിശേഷസാഹിത്യത്തിൽ കാണാവുന്ന വിവിധപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളെന്തെല്ലാം സരിച്ചാലോ, താൻ നിട്ടവും കൂക്കലും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

നിരൂപണകലയേപ്പറ്റും ബോധിച്ചെടുത്തതായും തന്റെ ഭാവനാനതാണെന്നും, മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച എ. പിള്ളയുടെ ആത്മവിമർശനം സ്വാമുസാലും സഹായകവിതയായും വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്. പുതുതായ ഒരു സ്ത്രീയ്ക്ക് കട്ടിലിന്റെ നിർമ്മാതാവെന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഒരു തനി കലാകാരൻതന്നെയാണെന്നും ഈ പ്രകരണം തെളിയിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഒരു നല്ല നിരൂപകന് ഒരു കലാകാരൻകൂടിയായിരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നിലും, ഒരു കലാകാരൻ നല്ല നിരൂപകൻകൂടി ആയിത്തീരുകയാണെന്നുമില്ല. നിരൂപണത്തിന് ബാഹ്യമായ ഒരു മറ്റു സാഹിത്യശാഖകളിലും പരിശ്രമിച്ചു് ഒരു സത്യത കലാകാരനെന്നു അവയെല്ലാം താർന്നായ എ. പിള്ള നിരൂപണവിഷയത്തിലും തന്റെ കലാകാരത്വം സവിശേഷം വ്യക്തിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

“വിശേഷസാഹിത്യത്തിൽ കാണാവുന്ന വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളെന്തെല്ലാം സരിച്ചാലോ” താൻ നിരൂപണപരയെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടു

കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് എന്ന് ത്രി. പിള്ള പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇത് ഒരു പരാത്ഥാർത്ഥതാമസം. എന്നിരുന്നാലും, തനി സഞ്ചാരിചിന്താശീതിയിലുള്ള ഒരു നിരൂപകനെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ഇനംതിരിക്കാമെന്നു തോന്നാറില്ല. തികച്ചും ഓരോർ ചിന്താശീതിക്കാരനായ ഒരു നിരൂപകനാണ് ത്രി. പിള്ളയെന്നാണ് എന്റെ എളിയ അഭിപ്രായം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു കലാപ്രമുഖിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിനും, ഭാവപ്രകാശനത്തിനും പരിപൂർണ്ണമായ സമാതന്ത്ര്യം അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണുള്ളതെന്നും ഈ സമാതന്ത്ര്യം വിഷയധിഷ്ഠിതങ്ങളായ നിരീക്ഷകരുടെ (objective rules) സാധുതയെ ചോദ്യംചെയ്യുന്ന ഒന്നാണെന്നും. എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു കലാപ്രമുഖിയിൽ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ കാണപ്പെടുന്ന വിഷയധിഷ്ഠിതനിരീക്ഷണങ്ങളെ അത് സിംഹിതച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രൂപം പാശ്ചാത്യ നിരീക്ഷകർ യാതൊരുവിധത്തിലും തികച്ചും ആരാധിക്കാത്ത ഒരു വിധികല്പനയാണ് (subjective judgement) ബാധകമായിനില്ക്കുകയുണ്ടാകില്ല. ഇത്തരം ചില ഓരോർ ചിന്താശീതിക്കാരന് 'ലാബ്', 'കോളാഡ്', 'ഹാസ്'ലിന്' മുതൽ പ്രേമയുടെ വ്യക്തിമുദ്രാചിഹ്നവും ആസന്നപരമായ സമാതന്ത്ര്യനിരൂപണങ്ങൾക്കു വിധിതെളിച്ചതെന്നും അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനുള്ള ഒരു പക്ഷം മേൽപ്പടി ഓരോർ ചിന്താശീതിക്കാരനും നിരൂപണങ്ങളെ

ഉൽ നിരജശത്വത്തിലും മറ്റതപരാധിത്വത്തിനും വകനൽകും എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, ഹാരാ കലാസൂത്രീയും, അതിനെ നിരൂപിക്കേണ്ടവിധത്തിന്റെ അവിവാ സമുപനാളത്തിന്റെ നിരൂപണവും മുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള മാർഗ്ഗം സോമിഷ്ഠി സിദ്ധാന്തപ്രമാണം, ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണയേറ്റോളമുള്ള പണ്ഡിതനും പണ്ഡിതസ്കന്ദനാരംഭം നിരൂപകനെ നിരൂപകനും, മറ്റതപരാധിത്വമില്ലാത്ത തുടങ്ങിയ പരോപണങ്ങളിൽനിന്നു വിലയി നിർണ്ണായകമാകുന്ന ഒരു തത്വമായിരിക്കുന്നു. ഒരു കലാസൂത്രീയെന്ന, അതിനെ പാദശോധിമാവാൻ മുതിരുന്ന ഒരുവൻ, ഉപരിയായ തിർദ്ദ കർപ്പിക്കുന്ന കലാതിരിയുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ കാട്ടിക്കൊടുക്കുമായി, അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി സമുപനായി നിരൂപണം നടത്തുക എന്നുള്ളത് സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു പണ്ഡിതന് ശ്രേയോകരമായ കാർമ്മ്യമല്ലോ.

തന്റെ സാമിത്യാനിരൂപണങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള മാർഗ്ഗം അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നു ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണൻ. ഒരു കലാതിരിയെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ഗുണവിശിഷ്ടതയും പാദശോധിയിലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം വേദാഭ്യുപേക്ഷണമാണ്. ഇതു നിശ്ചിതമാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം ഒരു നാടാൻറിൽ നിരൂപകനാണെന്നും സമുപനയിൽ നിരൂപകനല്ലെന്നും തീരുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതും.

ഒരു സാമ്രാജ്യ പർവ്വ

യൗവനം പിന്നിട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കലാകാരാധകന്റെ മുന്നണ കുറ്റമെലമാണ് നാം ശ്രീ. ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സാമ്രാജ്യകാലത്തെ അദ്ധ്യാത്മികകളിലും സാമിത്വനിരൂപണങ്ങളിലും പ്രകാശി കാണുന്നത്. ലഘുപ്രതിഷ്ഠയോടു സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും അഭിപ്രായങ്ങളെയും, മൂലാദിതങ്ങളെപ്പോലും തട്ടിത്തകർന്ന് സാമിത്വത്തിൽ ഏതാണ്ടൊരു സ്ഥിതിസ്ഥിതി ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള യത്നത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കു മൊത്തം. ഒരു ചിലപ്പോൾ വിരക്തനായ അദ്ദേഹത്തിന്, കൗതന്ത്യമായകാലമായിത്താൻ ആത്മീയകാര്യം, അഭിമാനംകൊള്ളുകയും ചെയ്തു പ്രതിപക്ഷം പൊള്ളത്തരങ്ങളും പോലായ്ക്കുകയും ആരോപിച്ചു പരിശോധിച്ചിരുന്നതും അന്ത്യമുൾപ്പാൻ ഇടവന്നിരിക്കുന്നു. തന്റെ സ്ഥാനമുള്ള എല്ലാ പ്രതിപക്ഷം ഒരുപോലെ ഒരു സ്ഥാനസ്ഥിതിയെപ്പോലെയെന്ന ഒരു ഉദ്ദേശ്യമിരിക്കുന്നു, ഏതാകാലം ഈ വിശ്വാസമനുസരണം മലയാളനിരൂപണവുമായി ഒരു പുതിയ ഉണർവിനെ നൽകാൻ മേൽനോട്ടംകൊണ്ടുള്ള നിർദ്ദേശമാണ്. എന്നാൽ, അക്കാലത്ത് ശ്രീ. പിള്ള പുതിയ ചില പ്രതിഷ്ഠകൾ നൽകുവാൻ യത്നിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഇവയുടെ അഭി

താമര കാലത്തിന്റെ മറ്റും പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമായി അന്തരാളസ്ഥമാകേണ്ടതാണ്.

മലയാളത്തിൽ നിലവിലുള്ളതും ഉണ്ടാകേണ്ടതുമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ, നിലവിലുള്ള പാശ്ചാത്യസാഹിത്യങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി വിവരിക്കത്തക്കതും നിലവുജ്ഞാനമായി സധീനം പരിഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള സാഹിത്യനിരൂപകന്മാർ ശ്രീ. പിള്ളയെക്കുറിച്ചു് വേറെ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. അദ്ദേഹം പ്രസ്ഥാനപണ്ഡിതനായിരുന്നതും, പാശ്ചാത്യസാഹിത്യങ്ങളിലുള്ള പല പ്രസ്ഥാനവിഭാഗങ്ങൾക്കും മലയാളത്തിൽ സാമ്യതവഹിക്കുന്നു; സാഹിത്യചരിത്രം എഴുതുകപിടിച്ചു മുദ്രയിച്ചുവിട്ടാലേ അദ്ദേഹം എന്തെന്നും ഒരു കൂട്ടർ ചർച്ചിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പുരോഗമിക്കുന്ന ഏതു ഭാഷയിലെയും നിരൂപണമാണെന്നുള്ളതാമര താരതമ്യപരമായും ഉപനിർണ്ണയിക്കുവാനും, മറ്റേതൊരു ഭാഷയിലെയും, വികസിക്കുകയും, പുഷ്പിപ്പാപിക്കുകയും ചെയ്യു എന്നു വസ്തുത ഇക്കൂട്ടർ കാണിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല.

അദ്ദേഹം ലൈംഗികകാവ്യങ്ങളിൽ വളരെ നിഷ്പാതനാണെന്നുള്ള ഒരുഭിപ്രായവും, പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിലുള്ളതും, ഈ അഭിപ്രായം അത്രമാത്രമെന്നു സാധുവു്. ആധുനികഗദ്യശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെ തന്റെ നിഗമനങ്ങൾക്കും ചർച്ചകൾക്കും അദ്ദേഹം ചിലപ്പോൾ ആവശ്യമാക്കാറുണ്ടെന്നുള്ളതാഴികെ, മറ്റൊരു കാരണമെല്ലാം അദ്ദേഹം ലിംഗബന്ധപരങ്ങളായ

കാലഘട്ടത്ത് അനിയന്ത്രിതമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയിക്കാനായി പരസ്യപ്പെട്ടു. ജീവിതമാനോഭാവങ്ങൾക്ക് അനുയോജനമുള്ളതായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ വേണ്ടി. സാമന്തനായ നമ്മളെ ഒരു വിദ്യവിദ്യഗുണധിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുതന്നെ എന്നുള്ളനിമിത്തം കറിയുന്നതിന് ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വിദ്യവ്യാപാരം ചെയ്തതിൽക്കൂടാതെ ഉള്ളതായും മറ്റൊന്നുമില്ല.

ഇത്, ബാലകൃഷ്ണപിള്ള സാമന്തലക്ഷ്യം പരിപാടിക്കുന്ന എന്നുള്ളതിൽ ബാലകൃഷ്ണനാണ്. വിദ്യാലയം വെള്ളവാൽ അട്ടിമറിപ്പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം സാമന്തനുമായും, കലാഭവനവും ഉള്ള പ്രവർത്തനവും, പലതരത്തിലുള്ള കൂടൽ സ്ഥിതിയായ പ്രയത്നങ്ങൾക്കൊക്കെയും എന്ന അഭിപ്രായം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു്. 1098 മുതൽ 1110 വരെയുള്ള വ്യാവസ്ഥയിൽ, ഗുണമേന്മയുള്ളതായ ഒരു വിധത്തിൽ എഴുതിയ അദ്ദേഹം, കലാഭവനം തൊട്ടെ അട്ടിമറിപ്പുസ്തകത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനം പ്രയോജനപ്പെടാത്തതായിത്തീർന്നു. എന്തും പ്രവർത്തനവും വിപ്ലവത്തിലുള്ള ജനതാഭാവത്തിൽ പരന്നു, ആ വിധി കൂടാതെ സ്ഥിതിയായ പരിവർത്തനം കൈവരുന്നതിന്, സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു കൂടലും, കോഴ്ചയ്ക്കിനുള്ള സ്ഥിതിയും സംഭാവനകൾ എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമന്തനായും. ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതി വെച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം സാമന്തനായി നിൽക്കേണ്ടതായിരുന്ന ഈ പ്രവർത്തനം

ഭരതപാദം, അന്നത്തെ ബഹുനന്മകളും 1925 മുൻകൂട്ടാ നിർവാഹാ തുടർന്ന് നാനുപരിചരണത്തിലായിരുന്നു, ശ്രീ. പിള്ളയുടെ ഓരോ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രതിബദ്ധങ്ങൾ വൃത്തിപ്പെടുത്തുന്ന എന്നും, സഞ്ചാരികളുടെ വിശ്വസിക്കുന്ന എന്നും ഉള്ള സഞ്ചാരി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അഭിപ്രായസമാവുന്നവരുമായി നാനുപാദം എത്രയും പരമാവധിയിരിക്കുന്ന എന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

സാധാരണതലത്തിൽനിന്നു ഉയർന്നുവന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയെ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിത്തറയായാണ്. ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തന്റെ ഇദ്ദേഹം പരിചരിക്കുന്ന ഒരു നവോത്ഥാനവിചാരങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന കാർയ്യത്തിലൊഴിച്ച് ഒരിക്കലും ഒരു സാധാരണനായിട്ടില്ല. ഒരു മുന്നോട്ടുവരുന്നവരിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രം. പിതാവിനെപ്പോലെ നാപാലം സ്വീകരിക്കുകയോണ്ടാണിപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദാദാജിക്ക് കർത്താവ്. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലുള്ള ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ജാസ്സുകളിൽ ഒന്നാണെന്നും, അദ്ദേഹം കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്നു. ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാണെന്നു കണക്കാക്കി ബി. എ. പരിഷ്കാരം എന്നുവെങ്കിലും ഈ സാധാരണത തുടരുന്നതല്ല. അതിനുശേഷം കോളേജിൽ ഒരു സാധാരണകനായി പ്രാണധാരണമെന്നും സമാവദാനം അന്നത്തെപ്പോലെ, ശ്രീ. പിള്ള തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ വ്യക്തിത്വം, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലുള്ളവരിൽനിന്നും

ഈ വർത്തമാനവും അടുക്കുമുള്ളതായ ഭൂതസാമാന്യതയിൽപ്പെട്ടു സ്വാംശീകരിക്കപ്പെടുപോകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടതു്. അദ്ദേഹം ഒട്ടും സംശയിച്ചില്ല, ആ ചെറുപ്രായത്തിൽ 100 ഉറപ്പുക മനുഷ്യരിലുള്ള ആ ഉദ്യോഗം വരിച്ചിട്ടുണ്ടു് അദ്ദേഹം നിയമപാതയിന്നു ചേർന്നു.

ബി. എൽ. ബി.ആർ. നേടി “സ്വതന്ത്രമായ” വാക്കിൽപണിയിൽ ഏർപ്പെട്ടതിനാലേകമാണു് ഇത്ര ചെറു പരാമ്പര്യം വേണ്ടതു് പണികൾ ഈ ഭൂമലത്തു് വേറെ ഇല്ല എന്നദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയതു്. നാനൂറു. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു് ഇന്നത്തേതിലും എത്രയോ കൂടുതലായ ഒരു വില കല്പിച്ചിരുന്നു കാലമായിരുന്നു. സമുദായജീവിതമായ മായുസ്സു്, മായ പലതിലുണ്ടെന്നപോലെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും നാത്യനും ജ്യേഷ്ഠനായ നില കൈക്കൊള്ളാൻ പാടിതന്മിതികൾ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടെന്നു, ഇന്നത്തെ സ്വയംഭരണത്തിൽ വ്യക്തികളായി നിൽക്കുന്നവർക്കു് ഉറപ്പുവരികെന്ന ഈ സാധാരണ ന്യായത്തിൽ പരിധി, പല ഉപാധികളാലും പരിമിതിപ്പെടുമാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നു് അതിനാലേകം കൗക്കുലിത്താവണമെന്നു് അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തിന്നു വക്കീൽപ്പണിയിൽ തോന്നിയ വിരമം, പ്രവർത്തികളുടേതാണെന്നും ജീവിതപരമജന്മത്തിന്നു വരിഞ്ഞുവെങ്കിലും, മലയാളത്തിലെ പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്നും, നിരൂപണശാഖയ്ക്കും വിലപിടിച്ച ഒരു നേട്ടമായിത്തീർന്നു.

തന്റെ പത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ പത്രപ്രവർത്തനം

[illegible]

സംഭവങ്ങൾക്കു യോഗ്യമായ വിധവും സ്ഥാനവും കല്പിക്കുക എന്നതു് രാജകുടുംബത്തിങ്കൽ കേവലം അസാധ്യമായ പണിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഊ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പത്രവ്യവസ്ഥയിൽ അദ്ദേഹം അതിശയമായ ദാമ്പ്യമായി പാഠം പൊളിയുന്ന രീതിയിലുള്ള വിമർശനം നടത്തുന്ന അവസരത്തിലും, വികാലപാത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ ന്യായദീക്ഷയെ ആഴ്ത്തി ചൊല്ലാറില്ല. വി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ “ശതവയസ്സ്” എന്ന വിളിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുനടപടിയിലുള്ള ഒരു അമ്പലത്തെ മൂങ്ങിക്കാട്ടി അതിന്റെ വ്യാപ്തിയെ ബഹുപ്പെടുത്താനായിരിക്കും. പാലക്കാട് നഗരം, സംരംഭസന്നദ്ധതയാകട്ടെ ഊ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തന്റെ പത്രാധിപപ്രസംഗങ്ങളിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരിക്കൽപ്പോലും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഓർമ്മയ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. രാജാവു നിശ്ചയം എന്നിവയ്ക്കു പുറമെ, പൊതുജനാഭിപ്രായം ഉപേക്ഷിക്കത്തക്ക മറ്റൊരു പ്രമാണമുള്ള ശക്തി എന്നതിലും വിധവും പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിലേപ്പോലെ ഇവിടെയും പത്രങ്ങൾക്കുണ്ടാകണമെന്നു കരുതി അതിനോടു കൂടി സകല ത്യാഗങ്ങളും അനുഭവിച്ച്, തത്പരതയിൽ ബഹുശ്രമനായി. മലയാളത്തിൽ പത്ര പ്രവർത്തനം സാധിച്ചിട്ടുള്ള മുമ്പേക്കു പോരിൽ ഒന്നാമനാണു് ഊ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള.

തന്റെ അപ്രായോഗികമായ സാമന്തസൂത്രപ്പു ഊ. പിള്ളയെ ജീവിതത്തിൽ അടിക്കടിയായി മനോ

ഭൂമിയിൽ പുറംകാട്ടു നട്ടുപോയതിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടു
ണ്ടു്. വരകിടപണിയിട്ടു് പത്രയുപയോഗം ജീവിത
തൊഴിലായി വരിച്ചു് അദ്ദേഹം സർവ്വകലാശാല
യിലായി വളരെ പ്രവർത്തിച്ചതോടുകൂടി സുജ്ഞാനോ
ടം ആ ആത്മീയതയുടെ ഭാഗ്യവശത്തോ നയിച്ചവര
വേ, അദ്ദേഹത്തെ ഗവൺമെൻ്റ് ഇടവെട്ടു് പത്രത്തിന്റെ
ഉപയോഗമായ മതവാളിയെ തെളിയിക്കുവാൻ പ്ര
സിദ്ധീകരണം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവരികേട്ടു്. അ
തിരുകേരളം ചേരുന്ന പത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ അതു
തികച്ചും സഹനമായിരിക്കുന്നതായ നിലയിലായിട്ടു് അ
ദ്ദേഹം പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായഭാവത്തിലായിട്ടു് കൈ
പണമുണ്ടാക്കുവാൻ കേരളത്തിലും, പുറത്തു് ഏകദേശം
എന്നും എല്ലായിടത്തും പട്ടണവും നടുങ്ങി ചെന്നു് അന്നു
ത്തെന്തിനാലും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. അന്നു കാൾ
ഉദായിച്ചാനിരുന്നതും അതിനടിമയായും ചെറുനാടായ
കൂടും മലയാളികൾ കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ
ലും, പുറത്തുള്ളിൽ കൂടാതെ ഉണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹ
ത്തിന് മനസ്സിലാക്കുന്നതും ഈ സമയം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു.
അതുകൊണ്ടു തിരിച്ചുവന്നു് അദ്ദേഹം സഹനമായി
ഒരു പ്രസ്സ് വാങ്ങി “ദൃഷ്ടാന്തകൻ” എന്നു വിളിക്കു
ടങ്ങി. ഇതു് 1105 ഇടവത്തിലായിരുന്നു 106 ഇറവാ
ത്തിൽ, അന്നുതന്നെ 6 മാസത്തിനകം തിരിച്ചു ഗവൺമെ
ൻ്റ് ഈ പത്രത്തിന്റെ കൈവശം വന്നു് വെട്ടിയു പ്ര
സിദ്ധീകരണം മടക്കി. ഇങ്ങനെ ഒരു സംഭവവികാ
സം നേരത്തെ പ്രതികൂലമായിത്തീർന്നു. ബാലകൃഷ്ണപി

൯ ഗവൺമെൻറിനുള്ളായിരുന്നു എന്ന് പുതണ്ടു വിശദമാകുമല്ലോ. കേസരി നിർമ്മാൻ നിർബന്ധിതനായശേഷം മേലാൽ രാഷ്ട്രീയമായ യാതൊരു പ്രവർത്തനത്തിലും താൻ ഏർപ്പെടുന്നതല്ലെന്നു ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള സ്വയം ശപഥം ചെയ്തതും ഇതിനോടു തുടങ്ങിയ ഒരു ഭരണ ഫലമാകുന്നു. അതേത്തന്നെയോ ലു, കേരളീയരുടെ ആധുനികചരിത്രത്തിൽ 'കേസരി' പത്രത്തിനും, അന്നത്തെ യുവലോകത്തിൽ അതു അനുസ്മൃതമായി ചെയ്യുന്നതിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രേരണാശക്തിക്കും സംസ്കാരപരമായി അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണുള്ളതു്. തത്കാലത്തെ പുരോഗമനപരമായ ചിന്താനതി സംഭാവ്യവും സ്വീകാര്യവുമാക്കിത്തീർത്തതു്, കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധമോ മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങളോ മാത്രമല്ലെന്നും, "കേസരി" മുതലായ പത്രങ്ങൾക്കും ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പോലുള്ള വ്യക്തികൾക്കും കൂടി അതിൽ സാക്ഷാത്കാരമായ ഒരു പങ്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഉള്ള പരമാർത്ഥം നാം വിസ്മയിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.

ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഷാജിപുരം ഇന്നത്തെ കേരളസംസ്കാരചരിത്രത്തിൽ ഒരു യാദൃച്ഛികമായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം കാലഘട്ടത്തിലെ ചൊല്ലാക്കാർക്കു് അദ്ദേഹമായ നേതാവാണ്; വിപ്ലവത്തിന്റെ വഴികാട്ടിയാണ്. ഒരു പത്തുകൊല്ലം മുമ്പുള്ള പത്തുകൊല്ലത്തിൽ, ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയോടു സാമാന്യ ജനങ്ങൾക്കുള്ള ദാവം, ഒന്നുകിൽ കർശനമായ എതിർപ്പു് അല്ലെങ്കിൽ, ആദരപൂർവ്വമായ അനാസ്ഥ, ഇങ്ങനെ

യായിരുന്നു. ആ ഭരണത്തിൽ തന്നെ അടച്ചിടിയായി വിവർ അദ്ദേഹത്തെ ഫ്രാലിപ്പും അടിക്കുണ്ടിച്ചിരുന്നതു്, രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ കാരണങ്ങളാൽ അപ്രസക്തമായും തീർന്നു. എങ്ങനെയെന്നാക്കിയാലും മലയാളഭാഷയിലെ ഒന്നാമത്തെ സാമൂഹികനിയമപരമായ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഇന്നുശ്രദ്ധയോടെ ഒരു വിവരം തിരുത്തൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം അടിക്കുണ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങളുമായി വളരെക്കൂടുതൽ സമ്പർക്കം പുലർത്തി വരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നുമില്ല. ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഏറ്റവും പകുപ്പമായ ഒരു സാഹിത്യലക്ഷണശാസ്ത്രമാണ് രൂപമേരി. എന്നാൽ മുതക്കം ചില മലയാളം എം. എ. വിദ്യാർത്ഥികളോടോടൊപ്പം ഒഴികെ, വേറെ സാഹിത്യശാഖയിൽ, പരിശ്രമം ചെയ്യുന്ന അനേകമാളുകൾക്കും ഈ കൃതി സഹായികമായിട്ടുണ്ടാകണം എന്റെ അനുഭവം. ഇത്രയും വിശദീകരിച്ചതു്, കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷത്തിനു മുമ്പ് അവസാനിച്ച പഴയകാലത്തു ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളും, വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ലേഖനങ്ങളും, അവതാരികകളും ചുമച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവയെക്കൂടി സാഹിത്യഭാര്യർ വല്ലപ്പോഴും സ്മരിക്കണമതു് ഉപപന്നമാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്.

അനുബന്ധങ്ങൾ

2009.01.00

അഭിപ്രായമുതല,

“അമ്മേ” ഇവക പ്രവേശനം ചെയ്ത അമ്മയ്ക്കി-
 ള്ളെന്നു് അർത്ഥമാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും അമ്മയ്ക്കി-
 ന്റെ സംഭവത്തിന്നും ചരതത്തിന്നും തമ്മിലുള്ള അമ്മയ്ക്കി-
 ഇരക്കത്തെയും സിദ്ധിക്കാമെന്നു സമാധാനത്തി-
 ന് അമ്മയ്ക്കിന്റെ അമ്മയ്ക്കി അമ്മയ്ക്കി അമ്മയ്ക്കി അമ്മയ്ക്കി
 അമ്മയ്ക്കി അമ്മയ്ക്കി ഇവക ചെയ്തതാകുന്നു.

தகவல் அளிப்பதற்கு உதவிக்குரிய நபர் இது பற்றிய விவரம்
கூடு, புகார் செய்து அந்தஸ்துள்ளவர்களுக்கு உதவி
கொடுப்பதில் உதவிக்குரிய நபர் இது பற்றிய விவரம்.

അങ്ങിനെ കേരളത്തിന്റെ പൈതൃകം നഷ്ടപ്പെട്ടു. സാമ്പത്തികമായി പട്ടണമായിത്തീർന്നു. അപ്പോഴാണ് ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ സർവ്വതലത്തിൽ കൂട്ടായ്മയിൽ മുന്നോട്ടുള്ള സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ നൽകിയ 'പുനർനിർമ്മാണം' എന്ന പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തത്.

യോക്താ ജാണസൺ ഗോൾഡ്സ്റ്റീൻ നായർ
 ന്നി വറുത്തു വെക്കുക. അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടു
 ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാനശാസ്ത്രം, ശാസ്ത്രചിന്തകന്മാ
 ന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നവർക്കുമാനുഭവപ്പെടും. അതിനാൽ
 ഏതൊരു പ്രിയപ്പെട്ടവനും പ്രാഥമികമായി ശാസ്ത്രസംഗ്രഹ
 നത്തിൽ അങ്ങനെ സ്ഥലം ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകം
 സമ്പാദിക്കാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഉപയോഗപ്പെ
 ള്കുന്നതിൽ അർത്ഥം കണ്ടെത്തുക. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതാണ്
 ചെയ്തിട്ടുള്ള കൃത്യമായ ഒരു പ്രവർത്തനം. സാമ്പത്തിക
 വ്യവസ്ഥയുടെ ഉപയോഗം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. വിവിധ
 തരത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിനാൽ
 ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്.

താഴെ കാണുന്ന മിഷനറിമാർ മലയാള സാഹിത്യ
 തന്ത്ര പരമ്പരയുടെ ഭാഗമായി വിവിധ
 കലാവിദ്യകൾ അഭ്യസിച്ചു നേട്ടമേറിയവരായിരുന്നു
 അദ്ദേഹങ്ങളും ഭാവിയിലെ ചരിത്രകാരന്മാർ സ
 മർപ്പിക്കുന്നവരും. പത്രാധികാരിമാർ അദ്ദേഹങ്ങളെ
 "മിഷനറി" എന്ന പദപ്രയോഗം ഒരു മാതൃകയായി
 പരിഗണിക്കുന്നു. വിശ്വകർമ്മ, വിജ്ഞാനം, പരമർ
 ശം എന്നിവയ്ക്കു വന്നിട്ടുള്ള അർത്ഥം പ
 രിമലകളെഴുതിയതിനെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിലായി
 ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥം ഗ്രന്ഥകർത്താ
 തന്റെ സാഹിത്യരചനകളിൽ പ്രമേയവും
 പ്രബലവും നൽകിയിട്ടുള്ളത്! മലയാള സാഹി
 ത്യാനുഭവങ്ങളിൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ വിശ്വപ്ര
 വർത്തിതയെക്കുറിച്ചുള്ള "അനുഭവവിശ്വകർമ്മം" എ
 ന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം മറ്റൊരു
 ദൃ. മലയാളത്തിലെ അധികാരികളിൽ ഇന്നത്തെ
 സാഹിത്യരചനകളിലെ വ്യവസ്ഥകളെ പറ്റി രചിച്ചി
 ശ്ചെയ്തവരിൽ പ്രമേയത്തിൽ ഒരു പുതിയ
 സമൂഹത്തെ വർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വിപ്ലവാത്മക
 മായ സംസ്കാരമാണ് അത് നാമുപയോഗം വിശ
 രണം ചെയ്യുകയുണ്ടായിരുന്നതു്.

ഇപ്രകാരം മലയാളത്തിലെ അധികാരികളിൽ
 വെളിച്ചം വീശുന്ന ഒരു വിജ്ഞാനദാതാവായി പ്ര
 ശസ്തരിക്കുന്ന അത്മാർ ഈ നിലയിൽ ഇന്നിപ്പോൾ
 നൽകിയിട്ടുള്ളവർ അദ്ദേഹം ഭാഗ്യമേറിയ
 ഒരു മിഷനറി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവവിശ്വകർമ്മം
 അദ്ദേഹം ഈ മലയാളത്തിൽ അദ്ദേഹം സമ്പന്നം സമർ
 ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

എന്നും,
 മലയാള സാഹിത്യകാരന്മാർ,
 പറ്റാർ }
 27-9-1124 }

ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ മറപടിപ്രസംഗം

അദ്ധ്യക്ഷനന്മാർക്കുള്ള, മാനന്ദ്ര, മാനദികൾ,

നിങ്ങളുടെ മഹാപുരുഷത്വം ഇദാശംസകൾക്കും എന്റെ അതിരഹിതമായ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഞാൻ ഒരു പ്രാസംഗികനല്ല. എന്തുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ സ്വാഭാവിക പ്രതികരണങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള നെടുംനടനാലും മുഷിപ്പാലായ ഒരു പ്രസംഗം വായിച്ച് നിങ്ങളെ ഉപവൃത്തിയാക്കുന്നതെന്തെങ്കിലും. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ പരസ്യമായ അതിശയോക്തികൾ നിറഞ്ഞ മഹാപുരുഷത്വം പ്രസംഗങ്ങളിലുള്ള വിവിധ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു കണ്ടുവരുന്നതിനും പാശ്ചാത്യ മാനന്ദ്ര ഞാൻ ഇനിപ്പറയുന്നു.

അതായത് എന്റെ ദീർഘമായുള്ള ഒരു നിങ്ങളുടെ ആശംസകളെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യ. ഞാൻ ദീർഘമായുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും. കാരണം പാശ്ചാത്യ. പണ്ടു ഗ്രീസിൽ തിയോഫ്രാസ്റ്റസ് എന്നൊരു തത്വജ്ഞാനിയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ എന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യനായ

ഇനി താത്പരികമായ കാരണം പറയാം. തിരുമാ
 ഫ്റാസ്സസിന്റെ കാലമല്ല ഇന്നത്തെ കാലം. ഇന്നു
 ണ്തെ ജീവിതം പണ്ടുത്തതിനേക്കാൾ വളരെയധികം
 സങ്കീർണ്ണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു ഭാ
 മനാശ്വർ എത്രയധികം ദീർഘായുഷ്മാനാകിയ
 ന്നാലും, അയാൾക്കു തന്റെ ജീവിതകാലത്തു ജീവി
 തപ്രമം നജ്ഞാലുപ്പായിട്ടു ശരിയായ വിജ്ഞാനത്തി
 ന്റെ ഒരു സാധാരണ അംശം പാലും നേടുവാൻ സാധി
 കുന്നതല്ല. ഇന്നത്തെ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ കണ്ടു
 പിടുത്തങ്ങളും ഇതുതന്നെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാം വി
 ചാരിച്ചിരുന്നതിൽ നിന്നുവളരെയധികം നീറ്റമായി
 ട്ടുമാണ് പ്രകൃതി എന്ന് എയിൻസ്റ്റൈന്റെ കണ്ടു
 പിടുത്തങ്ങളിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഗം വ്യക്തി
 യുടെ അറിവിനകത്തു് — അയാൾ എത്രയധികം മഹാ
 നായാലും, ദീർഘായുഷ്മാനായാലും ശരിയായ അന്ത
 ര്യ പ്രകൃതിയുടെ മുമ്പാകെ സങ്കീർണ്ണത ഭാവം. പ്രകൃ
 തിയുടെ ഈ സങ്കീർണ്ണത അതിന്റെ ഒരു നിസ്സാര
 ഘടകമായ മനുഷ്യജീവിതത്തിലും കാണാം. പല കാ
 ലങ്ങളിലും, പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള അനേകം മനുഷ്യ
 യുടെ നിരീക്ഷണങ്ങളും ചിന്തകളും താരതമ്യപ്പെടുത്തി
 പ്പാിച്ചാൽ മാത്രമേ സത്യമെന്ന സാധാരണമായി പാ
 ണ്താവുന്നതിലേയ്ക്കുള്ള ആദ്യത്തെ പടികടമവാൻ
 നമുക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മഹാഭാരതത്തിൽ ഇതി
 നെ വിവരിക്കാം. വ്യക്തിപരമായ പ്രവർത്തനം കൊ
 ണ്ടല്ല, സാമൂഹികമായ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടുമാത്രമേ

[illegible]

മോശനായി എന്നിങ്ങനെ പാശ്ചാത്യർ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു കിഴവാർക്കുമായും അടുത്തുനിൽക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ പൊക്കിനെപ്പറ്റിയാണ്. വാടിക്കുറിയാൻ പോകുന്ന ഓരോ വളർപ്പാൻ പോകുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ പ്രവർത്തിയായിട്ട്. ഓടി മുകളിലുയർന്നു കാലത്തു വളർപ്പാൻ നമ്മുടെ അധിപൻ കിട്ടുകയുള്ളു. എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു കിഴവാൻ സാഹിത്യകളിൽ കാ

ണിക്കുന്ന കത്തനയുടെ കാലത്തെ വിധി യുവസാധിത്യ കാലമാരോട് കാണിക്കണമെന്നു ഏതാർ നിശ്ചയിച്ചു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇവയുടെ സത്യങ്ങൾ ഇവയുമായുള്ള നിത്യസമ്പർക്കത്തിൽനിന്നു എന്തിനെ നേരിട്ടു കാണാം. പേരെടുത്ത പേർക്കു വേണ്ടും വ്യക്തമായ സാധിത്യകാരന്മാരുടെ കൃതികൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധീകരണശാലക്കാർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നുള്ളൂ. യുവക്കുമാരുടെ കൃതികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ പേരെടുത്ത നിരൂപകരുടെ അനുമതികളോടുണ്ടായിരിയ്ക്കണം. ഇതു എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുമായി സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. നിർമ്മാണസാധിത്യകാരന്മാരെ അപേക്ഷിച്ചു നിരൂപകർക്കുള്ള സ്ഥാനം വളരെ നിസ്സാരമാണു്. കാവിതപുരാകൾ നിർമ്മാണസാധിത്യകാരന്മാരെ മാത്രമേ അഭ്യസിക്കൂ. നിരൂപകരെ അവർ മാനിക്കുകയും. പ്രസാധകരുടെ ഈ നയംനിമിത്തം മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടുന്ന കാലിക രീതിയുപോലുന്ന ചെടികളുടെ സ്ഥിതിയാണു് ചില യുവസാധിത്യകാരന്മാർക്കും വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നതു്. പ്രസിദ്ധീകരണശാലക്കാർ ഇതിൽ കാരണമല്ല, നിങ്ങളിലാണു് കാരണമോപിക്കേണ്ടതു്. നിങ്ങൾ യുവസാധിത്യകാരന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുനിൽക്കൽ പ്രസിദ്ധീകരണശാലക്കാർ ഇന്നത്തെ നയം മാറ്റാം. സമുദായത്തിന്റെയും സാധിത്യത്തിന്റെയും പ്രവർത്തന കരുതിമാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഇന്നത്തെ കരുതിയുൾക്കൂടി, നിങ്ങൾ ഈ യുവസാധിത്യകാരന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതാണു്.

അപ്പം ഭാരത പ്രയോഗിച്ചാൽ വ്യക്തിപരമായി നിങ്ങൾക്ക് ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങൾ എളുപ്പം മനസ്സിലാക്കാം. നിങ്ങളുടെ മക്കളുടെയും മരുമക്കളുടെയും മരുമക്കളുടെയും ബന്ധുക്കളുടെയും കൂട്ടത്തിൽ സാഹിത്യവാസനയുള്ള പെരുപ്പക്കാർ ഉണ്ടെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. ഈ സാഹിത്യകാരന്മാരെ മാത്രം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും അതിലൂടെ നിങ്ങളുടെയും പെണ്മക്കൾക്ക് നിങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയാൽ, ഇത്തരം വാസനയുള്ള നിങ്ങളുടെ പട്ടംബന്ധുക്കളുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

സാഹിത്യരതിയെ നിങ്ങളുടെ നയം മാനത്തിൽ നിന്നുണ്ടാക്കുന്ന ഗുണത്തെപ്പറ്റി ഇനി പറയാം. പ്രായത്തിന് സാഹിത്യനിർമ്മാണശക്തിയോടുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണം നടത്തി “തലച്ചോറിന്റെ വളർച്ച” എന്നൊരു കൃതിയെ പത്തുനാളെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഡോണാൾഡ് സൺ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. പ്രസിദ്ധമായ കൗമുദികം എന്ന പത്രത്തിൽ കൃതിയെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചാണ് ഈ ഗവേഷണം നടത്തിയത്. സംഗീതജ്ഞരിലും ചിത്രകാരരിലും ൨ ശതമാനംപേരും, കവികളിൽ ൧൨ ശതമാനംപേരും, നോവൽകൃത്തുക്കരിൽ ൪൧ ശതമാനംപേരും, തത്വശാസ്ത്രജ്ഞരിൽ ൫൦ ശതമാനംപേരും, നാല്പതുവയസ്സിനു മുമ്പ് ഉത്തമകൃതികൾ രചിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഡോണാൾഡ് സൺ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വയസ്സിനു മുമ്പ് മിക്ക സാഹിത്യകാരന്മാരും

നാല്പതുവയസ്സിനു ശേഷം ചില ചിന്തകളും ഉപാദേശികൾ രചിച്ചുവെന്നു എന്നു ഇതിൽനിന്നു അനുമാനിക്കാം. ഈ നിയമത്തിൽനിന്നുള്ള ഏതാനും വ്യതിയാനങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല. ഇവയുടെ സംഖ്യക്കനുസരിച്ചിട്ട് ഇവയെ നമുക്കു വിശദീകരിക്കാം. അടുത്ത കാലത്തു പ്രൊഫസർ ഹെയിഡ്‌ലർ, ഡാക്ടർ ലഫ്‌മാൻ എന്നീ മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞരും ഇതേപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തിയിരുന്നു. നാല്പതു വയസ്സു മുതൽക്ക് സാഹിത്യനിർമ്മാണശക്തി കാര്യത്തുവരുമെന്നുള്ള ഡോണാൾഡ് സന്റെ കണ്ടുപിടുത്തത്തെ ഈ നവീനഗവേഷകരും പിന്താങ്ങുകയാണു് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അപ്പോൾ സാഹിത്യത്തിനു പുഷ്പാധികം അഭിവൃദ്ധി വേണമെന്നിൽ യുവസാഹിത്യകാരന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചേ മതിയാവൂ എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

ഇനി സാമുദായിക ഇണക്കത്തുപറ്റി പറയാം. എന്നും പ്രവണതകളായിരിക്കുന്ന ജീവിതം ഇന്നു പണ്ടത്തേക്കാൾ അധികം വേഗത്തിൽ പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തുപറ്റിയുള്ള ഒരു വീക്ഷണകോടിയുടെ ആവിഷ്കരണമാണല്ലോ സാഹിത്യം. ദൃഢമായിച്ചുള്ള ഇന്നത്തെ സാമുദായ ജീവിത പരിവർത്തനം അതിവേഗം മനസ്സിന്ദാക്കുവാനുള്ള ശക്തി യുവാക്കന്മാർക്കു് മാത്രമേയുള്ളു. കാരണം, ഇവരിൽ ശീലങ്ങൾ (Habits) ഉറച്ചിട്ടില്ലാത്തതാണു്. ഇതു നമുക്കിതരം യുവസാഹിത്യകാരന്മാർവേണം സാഹിത്യത്തിൽ നമ്മെ നയിക്കേണ്ടതും. നാല്പതു വയസ്സു കഴിഞ്ഞാൽ

ശീലമെന്ന ഒരു പുതിയ ഭാഗ്യ ഏറ്റുവാങ്ങും ലഭിക്കുമെന്ന ഒരു ചിന്തയ്ക്ക് പാതയിട്ടുണ്ട്. സമുദായത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാനുഷശക്തിയനുസരണമായി ജീവിതരീതിയും മാറുന്നതിന് ശീലം തക്കപ്പറ്റുമാകും. ഇതിനുമുമ്പ് സമുദായാഭിപ്രായം കേൾക്കുമ്പോൾ ഈ കാര്യത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കാതെ അവസാനിതുകാരന്മാർ ചെയ്യുവുന്നത്.

സാമൂഹിക പരിവർത്തനങ്ങൾ വളരെ മന്ദഗതിയിൽ മാത്രം വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പക്ഷത്തെ കാലത്തു ജനിച്ച ഒരു ആശയമാണ് കിഴവയാലോട്ടുള്ള ബഹുമാനവും യുവജനങ്ങളോടുള്ള പുഷ്പവും.

ഇതിന് പുറമെ, സന്നാതനമായ സാമൂഹ്യമൂല്യങ്ങൾ സന്നാതനമായ സാമിത്യത്തോടുകൂടി എന്നിവയേയും താരതമ്യേന പരിവർത്തനരഹിതമെന്ന് പറയാവുന്ന പക്ഷത്തെക്കാലം ജനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും, പഴയ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ശാസ്ത്രീയ പുരോഗതികളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ പുരോഗതിക്ക് ഒരു അതിരുകളില്ലാത്ത പശ്ചാത്തലം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ നവീനശാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചാൽ മനുഷ്യനാകുന്ന പുരോഗതിക്ക് അതിരില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസമാണ് നിലവിലായിരിക്കുന്നതും. ഈ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച ഒരു ശാസ്ത്രീയപദ്ധതി സമുദായമാകുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയുണ്ടെന്നും. ഈ പദ്ധതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ ഭാവനയും പരിവർത്തനവാദനയും

ഏകദേശം രൂപയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പ്രാധാന്യമില്ലാത്തതും ചെറുതും.

നിങ്ങൾ ഏതിനെയെപ്പോഴാണ് സ്വർഗ്ഗമായി വരുത്തുന്നത് എന്നു ഒരു ആലോചിച്ചുകൊള്ളുക. ശിശുക്കൾ മുറിച്ചു കൊണ്ട് വലിച്ചാൽ നിളാ നദി വൃദ്ധനാകുന്നു, പരിവർത്തനരഹിതങ്ങളായ സാമിത്വതത്വങ്ങളും സാംസ്കാരികമൂല്യങ്ങളും, ഇനയോഗങ്ങൾ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നത്. അയ്യങ്കാഴ്ച് നിങ്ങളെ പണ്ടത്തെ ഗ്രീക്കുകൾക്കുപോലെയല്ലെന്നു പ്രസിദ്ധനായ കൊള്ളക്കാരനോടു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അപരിചിതകാലത്തും. ആഥർസ് നഗരത്തിലുള്ള പോകുന്ന വഴിയിലാണ് ഈ മനുഷ്യർ പാഞ്ഞിരുന്നത്. ഈ വഴിയിലേക്കുവന്നുവെച്ചിട്ടു കിട്ടിയതെന്തെങ്കിലും കിടത്തി ഇളം അവനെ അതിനോടു വരികയുണ്ടു്. ആ വഴിയിലേക്കു് ഉടൽ നിളം കട്ടിയിൽ നിളത്തെക്കാൾ കറുത്തതായാൽ ഇളം അവനെ അതിനോടൊപ്പം വെച്ചുനിട്ടിരിക്കാത്തു്. ഉടൽ നിളം കട്ടിപ്പോയായാ അവനെ ശരിയായ വെട്ടിക്കാട്ടാണു് അവനെ കൊല്ലുന്നത്. ഈ കൊള്ളക്കാരനെ പ്രസിദ്ധനായ തെസിസ് എന്ന ആഥർസ് കാര്യം ഒട്ടക്കം കൊണ്ടു് എന്നാണു് ഏതിനെയും നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടകൃത്യം, പലനയോ വലിച്ചു കയറുകയും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതായ സ്പ്രിംഗ് കട്ടിയിലാ

ൺ സാഹിത്യാഭിപ്രായം വേണ്ടതു്. ഇങ്ങിനെ യുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായം കട്ടിമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു എളിയ ഗുണമാണു് ഞാൻ ഭാഷാസാഹിത്യലോകത്തു നടത്തിവന്നതു്. അതിലോ മതമോ സ്ഥലമോ വയസ്സോ നോക്കി ഞാൻ ഒരു സാഹിത്യകാരനെയും കട്ടിലിൽ കിടത്തി അതു വലിച്ചു നിട്ടുകയോ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ കാണാവുന്ന വിവിധ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളനുസരിച്ച മാത്രമാണു് നിട്ടലും കുറയ്ക്കലും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

എന്റെ ഗവേഷണവലയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിലേക്കു കടക്കുന്നതിനുമുമ്പു് പുരോഗമനസാഹിത്യകാരന്മാരെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അതിലേക്കു മാറിമാറിവരുന്ന സമുദായജീവിതത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങൾ അനുഭവമോ, സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണമോ മുമ്പേ മനസ്സിലാക്കിനിൽക്കട്ടെ അതു ധരിപ്പിച്ചും അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിപ്പിച്ചും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും കണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് പുരോഗമനസാഹിത്യകാരന്മാർ. ഇതുകൊണ്ടാണു് ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഞാൻ സമുദായസമ്പരമാമു വെച്ചു സമുദായത്തിലെ വിചിന്തനികൾ എന്തു പേരിട്ടിരുന്നതും. പുരോഗമനസാഹിത്യകാരന്മാരെപ്പറ്റി വലിയ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടു്. അവർ തെറ്റിയൊരാളെന്നു ഒരു കൂട്ടർ. വിപ്ലവകാരികളാണെന്നു മറെറൊരു കൂട്ടരും. സനാതനമതമുള്ള സാംസ്കാരികമൂല്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്ന കാ

കുമാരനെന്നു ശേഷിച്ചവരും വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾ വാസ്തവമാണ്. “ഫക്ഷനാലിസം” എന്നു ഇന്നത്തെ നിരൂപകർ പേരിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു തത്ത്വത്തിന്റെ ഫലമാണിത്. ഇതു ഇന്നത്തെ സകല കലകളിലും പ്രവേശിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കൃതിയുടെ ഉദ്ദേശം നിവോധവാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യുകയാണ് ഒരു കലാകാരന്റെ പ്രധാന കർത്തവ്യം എന്ന തത്ത്വത്തിനാണ് ഫക്ഷനാലിസം എന്നു പേരിട്ടിട്ടുള്ളത്. ഒരു വിട്ട പണിയുമ്പോൾ അതിൽ ധാരാളം വായുവും വെളിച്ചവും പ്രവേശിപ്പിച്ചു വാസകോശഗാർഭം വണ്ണം അതു പണിയണമെന്നതാണ് ശില്പകലയുടെ സഞ്ചാധിച്ചുള്ള ഫക്ഷനാലിസം.

പുരോഗമന സാഹിത്യത്തിലെ ഫക്ഷനാലിസം സമുദായ വിപ്ലവത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു വരുത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. ജീവിതം തെറിയും തെറിയില്ലായ്മയും കലർന്നു കൊണ്ട്. ജീവിതം സദാ പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു്, അതായതു വിപ്ലവത്തിന് വഴിപ്പെട്ടു ഇരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. തെറിയില്ലെങ്കിൽ ജീവൻ ഉത്ഭവിക്കുന്നതല്ല. ജീവൻ നശിപ്പിക്കുന്ന കൊലപാതകവും, യുദ്ധവും പ്രതിപാദിക്കാമെന്നിൽ അതിനെ ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്നത് പ്രതിപാദിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് നിരോധിക്കുന്നത് ന്യായമാണോ? തെറീ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു അംശമാണല്ലോ. അതിനാൽ അതിന്റെ സ്വഭാവത്തിലും കാലാനുസൃതമായ പരിവ

ന്യേൾ തൊഴിച്ചുവെച്ച പരാതി കണ്ടുകൊണ്ടു
താൻ.

പഠിക്കുന്ന സാഹിത്യം നോക്കി രസിച്ചിരിക്കുന്ന
ഒരു പ്രധാന ഉദ്ദേശമുള്ള ഒന്നല്ല പരമാർത്ഥസാഹി
ത്യം. ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് പരമാർത്ഥസാഹിത്യത്തി
ന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം മനസ്സിൽ ചിന്തിക്കുന്ന നമ്മു
റാണെന്നു പറയാമുള്ളതിൽ യാതൊരു വാസ്തവം ഉ
ല്ല. രസിച്ചിരിക്കുന്ന സാഹിത്യം വായിക്കുമ്പോൾ
അത് അവന്റെ ഒരു ചെവിയിലൂടെ പ്രവേശിച്ചു ഉ
ന്നതെന്ന രണ്ടു ചെവിയിലൂടെ പുറത്തു പോകു
ന്നു. മനസ്സിലാക്കുകയും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അ
വനിൽ അസൂയയും ജനിച്ചിട്ടുണ്ട് മതിയായ്. ചൈതന്യ
കളിവിതപരിവർത്തനം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ അതിനെ ന
ഗ്നമായി വിവരിച്ചാൽ മാത്രമേ മനസ്സിൽ അസൂയയും
ജനിക്കുകയുള്ളൂ. സാഹിത്യശാസ്ത്രവിദ്യ ഉപയോഗം നമ്മെ
ണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ അതിനായി ശക്തമായ
സമരഭാഷയും ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. ഇത് അസൂയയും
ജനിച്ചിട്ടുണ്ട് മനസ്സിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു പ്ര
കാരം ഒന്നുപോലെ “ഫ്രീഡോം” തത്വം അറിയി
ച്ചാണു് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്.

മനുഷ്യർക്കു ഒരുമിച്ചിരുന്നു ഒരു സാഹിത്യകൃതി വായിച്ചു രസിക്കുവാൻ കഴിയുക. എന്നാൽ ഒന്നിച്ചിരുന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഓരോരുത്തനും വ്യക്തിപരമായി മാത്രമേ ചിന്തിക്കാറുള്ളൂ. തൊഴിലുകൾ ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു

രചിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. അതുകൊണ്ട് അമ്മയും സഹോദരിയും ഒത്തുചിട്ടിയുന്നു അവ വായിക്കണമെന്ന് അവരുടെ കർത്താക്കന്മാർ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. നേരെ മറിച്ചു സിപ്പി ജോൺ രചിച്ചിട്ടുള്ള പഴയസാഹിത്യകൃതികൾ വേണം ഇവർ ഒന്നിച്ചിടുന്നു വായിക്കേണ്ടത്.

എന്റെ ഗവേഷണവേലയെപ്പറ്റി അല്പം പാഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ മാപ്പിപ്പൻ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കാം. ഗവേഷണവേലയ്ക്കു പൊതുവെ “ഉണക്ക ശാസ്ത്രീയം” എന്നൊരു നല്ലപേരു നമ്മുടെ സരസനായ ഒരു യുവസാഹിത്യകാരൻ ഒരിക്കൽ നൽകുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ യുവസാഹിത്യകാരന്മാരിൽ 99 ശതമാനവും എന്റെ ഗവേഷണലേഖനങ്ങളെ പകർച്ചവ്യാധി പോലെ ഒഴിഞ്ഞു മാറി പോകയാണ് ചെയ്തുവരുന്നത്. എന്റെ പ്രത്യേകതരം ഗവേഷണത്തെപ്പറ്റി നമ്മുടെ സർവകലാശാലയിലെ “ശാസ്ത്രീയ” മാരിത്രഗവേഷകർ പരമമായ പുച്ഛമാണുള്ളത്. പരാണങ്ങളിലെ ആ ശാസ്ത്രീയമായ മുതൽക്കൂട്ടമെങ്കിലും ആ മുദ്രിച്ച “വായിൽ തോന്നിയതു കോതയ്ക്കു പാട്ട്” എന്നുമട്ടിൽ പല അസംബന്ധങ്ങളും ഏഴുതിവിടുന്ന ഒരു ശൃംഖലയെന്നാണ് ഞാനെന്ന ഇവർ വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. ശ്ലോകരായ അഞ്ചികളുടെ ഇന്നലെ കരുതുന്ന സംസ്കൃതമാക്കത്ത, സ്വയംഭൂവും സനാതനവും ലോകോത്തമത്തോടൊന്നിച്ചു ഉദിച്ചതുമായ ആർഷസംസ്കാരത്തിന്റെ അനന്തിയാക്കി ഭാരതത്തെ അവമാനിക്കുന്ന

ഒരു കൊടുംരാജ്യദ്രോഹിയായി ഇവരിൽ ഒരേയൊരാൾ ഉണ്ടായ പാണ്ഡിതന്മാർ എന്നു പരിഗണിച്ചുവരുന്നു.

എന്റെ “ഉണക്കശാസ്ത്രവിപ്ലവം”ത്തിന്റെ ഉണക്കിയ തൊലിക്കു പിറകിൽ കറയധികം പച്ചസാധനം വാസ്തവത്തിലുണ്ട്. ആറംബോംബിന്റെയും നാദ തുലാം ദേശത്തിൽ പാലുന്ന എയറോപ്ലാനുകളുടേയും മറ്റും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളോടുകൂടി ഒരേയൊരാൾ എന്ന പഴയ ആശയം ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങുകയും, ഏകലോകം, ഏകഖണ്ഡവ്യാപ്തിയുള്ള രാജ്യങ്ങൾ എന്ന ആശയങ്ങൾ ഉദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുതിയ ആശയങ്ങളെ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ പ്രാരംഭമായിവേണ്ട മനസ്ഥിതി മനുഷ്യരിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ എന്റെ ഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ സഹായിക്കാം. ഈ മാനസിക പരിവർത്തനത്തിന് ശേഷം സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ബാധകൾ ഏഷ്യാരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സൃഷ്ടിച്ചാൽ മാത്രമേ അവ ശാശ്വതമായിരിക്കുകയുള്ളൂ.

അഭ്യുദ്യമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടങ്ങൾ കാണുന്നവനെ കിറുക്കുന്നതു പോലുള്ളതു പണ്ടു മനുഷ്യരുടെ ഒരു സ്വഭാവമാണ്. എന്റെ മത്തുശ്ശിക്കുറവോടും ഏഷ്യയുടെ ഓരോ രാജ്യത്തിലും നിവസിക്കുന്ന പല മതക്കാരുടെയും പല നരവംശക്കാരുടെയും ഇടയ്ക്കു പരസ്പരം യോജിപ്പും സൗഹാർദ്ദവും വളർന്നുവന്നു. ഏഷ്യയിലെ ഓരോ രാജ്യക്കാരുടെയും ഇടയ്ക്കു തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്രുവത ബോധം

എന്റെ ഗവേഷണം നശിപ്പിക്കും. ഇതിന്റെ ഫലമായി കിടമത്സരം കൈവടിഞ്ഞു് ചരിത്രാതീതകാലത്തുണ്ടായിരുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു ഏക ഏഷ്യാൻസംസ്കാരം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ ഏഷ്യാനിവാസികൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുമാണ്.

ആധുനികസംസ്കാരങ്ങളുടെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടുവിഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ഇന്നത്തെ സമുദായ നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ ഇടയ്ക്കു നിലവിലിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ഏകരൂപതനിമിത്തം പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഏറെക്കുറെ ഒരേസമയത്തു് ഏറെക്കുറെ ഒന്നുപോലെയുള്ള പല സംസ്കാരങ്ങൾ പണ്ടു ജനിച്ചുവെന്നും ഇവയുടെ സന്താനങ്ങളാണു് ഇന്നത്തെ സംസ്കാരങ്ങളെന്നും, ഇവരിൽ ഒരുക്രമം വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ഒരു നാലായിരത്തി അഞ്ഞൂറുവർഷത്തിനുമുമ്പു് ഈ ജിപ്സിൽ ഇന്നത്തെ സംസ്കാരങ്ങളുടെ തള്ള ജനിച്ചുവെന്നും, അവടെനിന്നും ഇതു ലോകമാസകലം പരന്നുവെന്നും, ഇതിന്റെ സന്താനങ്ങളാണു് ഇന്നുള്ള സംസ്കാരങ്ങളെന്നും ശേഷിച്ചക്രമം വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ഈ രണ്ടാമത്തെ ക്രമത്തെ വാദമാണു ശരിയെന്നു് എന്റെ ഗവേഷണങ്ങൾ എന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇവർ പറയുന്ന ഈജിപ്ത് ഇന്നു് ആപേരിൽ ലോകർ അറിയുന്ന സ്ഥലം അല്ലെന്നു് ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഈജിപ്ത് കിഴക്കേ അറേബ്യയാണു്. കൂടാതെ ഇവർ ഈ തള്ളസംസ്കാരത്തിന്നു

നൽകിയിട്ടുള്ള കാലം വളരെ കുറഞ്ഞുപോയെന്നും ഞാൻ ക്ഷമപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇതിന് 8100-കൊല്ലത്തെ പഴക്കമാണുള്ളത്. ഇതിനുമുമ്പും സംസ്കാരങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇവയെ ഇന്നത്തെ സംസ്കാരങ്ങളോട് ഘടിപ്പിക്കുന്ന ജനകീയ ചെറുതിഥ്യങ്ങൾ ഇന്ന് നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

നാളിതുവേണ്ട
സ്വതന്ത്രതയ്ക്കും
ദേശീയതയ്ക്കും

